

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2011

Núm. 4

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió extraordinària celebrada dia 30 d'agost de 2011, a les 11 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- 0. Jurament o promesa de nous diputats i diputades del Parlament de les Illes Balears.** 58
- I. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei de modificació de l'article 20.3 de la Llei 7/2010**, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears. 58
- II. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei de modificació de la Llei 15/2010**, de 22 de desembre, de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears. 66
- III. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei de modificació dels terminis prevists a l'article 3 de la Llei 10/2010**, de 27 de juliol, de mesures urgents relatives a determinades infraestructures i equipaments d'interès general en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i d'impuls a la inversió. 79
- IV. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei de modificació de la Llei 7/2000**, de 15 de juny, de creació del Servei d'Ocupació de les Illes Balears. 87
-

EL SR. PRESIDENT:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats.

Jurament o promesa dels nous diputats i diputades del Parlament de les Illes Balears.

Ateses les renúncies de la Sra. Antònia Maria Estarellas i Torrens, del Sr. Federico Sbert i Muntaner, de la Sra. Margalida Ferrando i Barceló, de la Sra. Margaret Mercadal i Camps, de la Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Sr. Álvaro Gijón i Carrasco i de la Sra. Antònia Perelló i Jorquera procedeix que els nous diputats, Ana Maria Aguiló i Garcias, Francisco Mercadal i Alabern, Llorenç Galmés i Verger, Manuel José Monerris i Barberá, Antònia Vallés i Ramis, Gabriel José Martí i Ballester i Rosa Maria Bauzá i Colom prestin la promesa o el jurament d'acatar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, d'acord amb l'establert a l'article 8.1.3 del Reglament de la cambra.

La Sra. Secretaria Primera anomenarà els diputats i aquests respondran si juren o prometen el seu càrrec.

Honorables senyors i senyores, jurau o prometeu, per la vostra consciència i pel vostre honor, de complir fidelment les obligacions del càrrec de diputat o diputada del Parlament de les Illes Balears amb lleialtat al Rei i de guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, així com l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Sra. Secretaria Primera, per favor.

LA SRA. SECRETARIA PRIMERA:

Gràcies, Sr. President.

Sra. Ana Maria Aguiló i Garcias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Aguiló, pot ocupar el seu escó. I enhorabona.

LA SRA. SECRETARIA PRIMERA:

Sr. Francisco Mercadal i Alabern.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mercadal, pot ocupar el seu escó. Enhorabona.

LA SRA. SECRETARIA PRIMERA:

Sr. Llorenç Galmés i Verger.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Galmés, pot ocupar el seu escó. I enhorabona.

LA SRA. SECRETARIA PRIMERA:

Sr. Manuel José Monerris i Barberá.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Monerris, pot ocupar el seu escó. I enhorabona.

LA SRA. SECRETARIA PRIMERA:

Sra. Antònia Vallés i Ramis.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vallés, pot ocupar el seu escó. I enhorabona.

LA SRA. SECRETARIA PRIMERA:

Sr. Gabriel José Martí i Ballester.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, pot ocupar el seu escó. I enhorabona.

LA SRA. SECRETARIA PRIMERA:

Sra. Rosa Maria Bauzá i Colom.

LA SRA. BAUZÁ I COLOM:

Sí, ho jur.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Bauzá, enhorabona i pot ocupar el seu escó.

Bé, si volen aplaudir, poden fer-ho.

(Aplaudiments)

I. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei de modificació de l'article 20.3 de la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Passam al primer punt de l'ordre del dia que és el debat i la votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 1/2011, de 29 de juliol, de modificació de l'article 20.3 de la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat.

Sr. Gómez, Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señores y señores diputados. Cuando se redactó y aprobó la Ley 7/2010, de 21 de julio, del sector público instrumental de la comunidad autónoma de las Illes Balears, no se tuvo en cuenta lo que establece el artículo 8 de la Ley 53/1984, de 26 de diciembre, de incompatibilidades del personal al servicio de las administraciones públicas, el cual establece la imposibilidad de que el personal al servicio de la administración de las comunidades autónomas y de los organismos de ellas dependientes puedan pertenecer a más de dos consejos de administración u otros órganos de gobierno de entidades o empresas públicas o privadas.

El artículo 20.3 de la Ley 7/2010, de 21 de julio, del sector público instrumental de la comunidad autónoma de las Illes Balears, establece que entre los miembros del consejo de administración, el patronato, la junta de gobierno o el órgano equivalente de los entes que integran el sector público habrá un representante de la dirección de la Abogacía de la Comunidad Autónoma.

Vista la sujeción del personal adscrito a la dirección de la Abogacía de la comunidad autónoma a lo dispuesto en la Ley de incompatibilidades, y teniendo en cuenta que la Ley del sector público instrumental es de aplicación a los organismos autónomos, las entidades públicas empresariales, las sociedades mercantiles públicas, las fundaciones del sector público y los consorcios, se considera conveniente modificar el artículo 20.3 de la Ley del sector público instrumental en el sentido de eliminar la previsión de que el representante de la abogacía sea miembro de los órganos de dirección de los entes sujetos a esta ley y proponer que su función de asesoramiento en estos órganos se articule con su asistencia a sus sesiones con voz, pero sin voto. Se posibilitará así el asesoramiento jurídico de estos entes sin incurrir en una eventual incompatibilidad por parte de quien tiene que dar este apoyo técnico, justificándose la urgencia en la actual constitución de los órganos directivos de estos entes.

Como el Estatuto de Autonomía dispone en el artículo 49.1 que el *Consell de Govern de les Illes Balears* puede dictar medidas legislativas provisionales en forma de decretos leyes cuando concurren las circunstancias de extraordinaria y urgente necesidad, que por lo expuesto anteriormente se daban en el caso que nos ocupa, el *Consell de Govern*, de día 29 de julio, aprobó mediante el decreto ley 1/2011 la modificación del artículo 20.3 de la Ley del sector público instrumental de las Illes Balears, pasando a tener éste la siguiente redacción: "punto 3: El consejo de administración, el patronato, la junta de Gobierno o el órgano equivalente tiene que tener un mínimo de siete miembros y un máximo de trece, entre los cuales habrá, al menos, un representante de la consejería competente en la materia de hacienda y presupuestos. En cualquier caso, la mayoría de miembros de este órgano serán designados directa o indirectamente por órganos de la comunidad autónoma o por entes del sector público autonómico. Asistirá a las sesiones, en tareas de asesoramiento jurídico de los órganos directivos con voz y sin voto, un representante de la Abogacía de la comunidad autónoma de las Illes Balears, sin perjuicio que ésta pueda delegar dichas funciones en un miembro del servicio que tenga atribuido el asesoramiento jurídico del ente. Los acuerdos por

los que se establezcan indemnizaciones en razón de asistencia a estos órganos colegiados serán autorizados previamente por la Administración de la comunidad autónoma mediante una resolución conjunta de la persona titular de la consejería de adscripción y de la persona titular de la consejería competente en materia de hacienda".

Finalmente, señoras y señores diputados, quiero pedir la comprensión de la medida adoptada a todos los grupos de esta cámara y por tanto pedir el voto favorable que permita la convalidación de este decreto ley.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Intervenció dels grups en torn a favor. Té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Molt breument, sense cap tipus d'ànimo per aprofitar completament el temps que ens atorga aquest reglament, prenc la paraula per explicar la defensa del meu grup a la modificació de l'article 20.3 de la Llei 7/2010, del sector públic instrumental d'aquesta comunitat autònoma.

Senyores i senyors diputats, la motivació principal d'aquesta defensa, de la meua defensa, de la defensa del meu grup, la proporciona la necessitat manifesta de suprimir, d'eliminar qualsevol tipus d'incompatibilitat que puguin patir, precisament, els representants de l'Advocacia de la comunitat autònoma en el si dels òrgans de direcció d'ens públics, d'acord amb l'esperit de la Llei 53/1984, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, que defensa tres principis fonamentals bàsicament. En primer lloc, la dedicació del personal al servei de l'administració a un sol lloc de treball dins el sector públic. En segon lloc, la percepció d'una única retribució en càrrec als pressuposts de l'administració. I, en tercer lloc, la defensa del compliment dels deures, de la imparcialitat i de la independència del personal que depèn precisament de l'administració pública.

Aquests tres principis inspiradors que donen criteri i que també donen sentit a l'esmentada llei, exigeixen avui dels servidors públics un esforç d'exemplaritat davant la ciutadania i han de servir per obrir camí en la recerca d'una major transparència en la gestió dels interessos públics. Es tracta de tres principis inspiradors que els texts d'aquesta precisa cambra no pot ignorar i no pot defugir. Precisament per aquesta precisa raó, en la defensa d'una major transparència, es fa necessari avui modificar el contingut de l'article 20.3 de la Llei 7/2010, del sector públic instrumental a la comunitat autònoma.

En aquests moments l'article 20.3 permet que un membre de la direcció de l'Advocacia formi part dels òrgans directius dels ens públics i mitjançant l'aprovació, la convalidació d'aquest decret se suprimeix la seva participació com a membre del consell d'administració, patronat, junta de Govern o òrgan equivalent. Per tant, serà a partir de la convalidació d'aquest decret quan el representant de l'Advocacia de la comunitat autònoma dirigirà les tasques d'assessorament jurídic dels

òrgans directius amb veu, però així sí, també sense vot. D'aquesta manera es garanteix i s'assegura la independència dels membres de l'Advocacia en les seves funcions d'assessorament jurídic dels ens de què es tracti i també es protegeix, encara més si cal, davant qualsevol interpretació que pugui comprometre la seva professionalitat i transparència en l'exercici de les tasques de suport que li són encomanades.

Per altra banda, aquesta convalidació permet que un mateix membre de l'Advocacia pugui proporcionar assessorament a més d'un òrgan de govern o consell d'administració sense necessitat de comprometre la seva situació personal i professional amb relació a la incompatibilitat que declara com a regla general l'article 8, apartat segon de la llei esmentada, la Llei 53/1984, que nega tota possibilitat que el personal de referència pugui participar a dos consells d'administració i òrgans de govern.

Per tant, i tenint en compte els mitjans personals amb els quals avui compta l'Advocacia de la comunitat autònoma serà possible que un mateix membre de l'Advocacia proporcioni assistència jurídica a més de dos òrgans de direcció, optimitzant-se així el recursos i no sobredimensionant el cost jurídic d'aquesta comunitat autònoma. Política encertada aquesta que permet prescindir d'allò que és precisament prescindible i eliminar duplicitats totalment innecessàries.

Dit això, i després de la intervenció del conseller, poden pensar quin és el sentit del meu vot i únicament, únicament em queda felicitar, com no pot ser d'altra manera, a l'executiu i en particular al conseller, al Sr. Gómez, per una iniciativa que corregeix -entenem nosaltres- una situació susceptible de perjudicar l'estatut personal del personal al servei de l'administració, que dóna transparència, que dóna objectivitat a les feines de l'Advocacia de l'Estat, que optimitza els recursos amb els quals compta aquest cos jurídic. I només em queda, després d'això, desitjar que la resta de grups parlamentaris li donin el suport que el meu grup parlamentari espera.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Intervencions dels grups parlamentaris en torn en contra. Grup Parlamentari Socialista? Té la paraula la Sra. Lourdes Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller. És molt significatiu que el primer decret llei que dicta el Govern, el Decret Llei 1/2001, que avui es du a validar en aquest parlament sigui un decret llei que lleva controls als ens del sector públic de la comunitat autònoma. Un decret llei que lleva un dels controls que havia establert la Llei del sector públic, aprovada la passada legislatura, precisament per donar confiança a la ciutadania respecte d'uns ens que en el passat, durant el govern del Partit Popular, i fora de tot control, havia perdut la mesura i havia comès actes de corrupció que ens varen fer avergonyir a tots i que encara estan pendents de judici.

El seu govern ha dictat un decret llei que, a més, no té cap justificació. No ens trobam davant cap circumstància de necessitat extraordinària i urgent que justifiqui l'adopció d'aquesta mesura, una mesura que respon a la voluntat unilateral del Govern que no vol que els advocats i les advocades de la comunitat autònoma de les Illes Balears formin part dels òrgans col·legiats dels ens instrumentals amb veu i amb vot. Esperam que ens expliquin per què, perquè l'explicació que s'ha donat fins ara no ens val.

L'exposició de motius d'aquest decret llei assenyala per tota justificació la urgència de l'actual constitució dels òrgans directius d'aquests ens. Això, senyores i senyors diputats, no és cap urgència extraordinària de la comunitat autònoma, ni una urgència extraordinària de la ciutadania ni una urgència extraordinària de l'interès general. Amb aquesta minsa justificació, senyores i senyors diputats, aquest decret llei no suportaria cap control de constitucionalitat. S'han equivocat en la forma. Formalment, senyores i senyors diputats, aquest és un decret llei inconstitucional i ens mostra una forma de govern, de governar, dejectable, a cops de decret llei. No era això el que s'havia de fer si pretenien, com pretenen, treure els advocats i les advocades de la comunitat autònoma dels consells d'administració de les empreses públiques i dels òrgans directius dels ens del sector públic. Allò que s'havia de fer era aprovar un projecte de llei de reforma de l'article 20.3 de la Llei del sector públic i dur-lo aquí, al Parlament, on tenen una majoria més que suficient per adoptar aquesta mesura d'una manera constitucionalment vàlida. No calia un decret llei perquè no respon quant a l'urgència ni als requisits establerts a l'Estatut d'Autonomia ni a la Constitució ni a la doctrina i jurisprudència del Tribunal Constitucional. S'exigeixen un mínims per justificar la situació d'urgència extraordinària i en aquest supòsit no es donen. És per això que s'ha de considerar un decret llei inconstitucional quant a la forma i el meu grup no el pot aprovar.

Tal com ens assenyala l'exposició de motius de la Llei del sector públic, aprovada la passada legislatura, aquesta tenia dos objectius fonamentals: d'una banda, la llei regula el sector públic instrumental autonòmic per adaptar-lo al model contextual que introdueix la LOFAGE, però de l'altra -i no menys important- la llei estableix el règim de control i de tutela als quals s'han de sotmetre tots els ens del sector públic instrumental, amb pretensió d'aconseguir una actuació transparent en la gestió dels interessos públics presidida per criteris de bon govern i de professionalitat i d'integritat dels gestors públics.

Era per aquest motiu que l'article 20.3 de la llei aprovada en aquest parlament establia que en els consells d'administració, patronats, juntes de govern o òrgan equivalent de les distintes entitats del sector públic autonòmic hi havia d'haver un representat de l'advocacia de la comunitat autònoma, amb veu i amb vot, en el benentès que això significava la participació en aquests òrgans i en les seves decisions de personal funcionari altament qualificat en dret, que és garantia d'objectivitat, d'imparcialitat i d'independència en l'exercici de les seves funcions, com també garantia de la salvaguarda dels interessos de la comunitat autònoma d'acord amb allò que diu l'article 14 de la Llei de la funció pública.

Doncs bé, aquesta garantia ha desaparegut amb la modificació operada mitjançant el decret llei que avui es pretén convalidar en aquest parlament.

Es podrà dir que amb la mera assistència dels advocats de la comunitat autònoma a les reunions dels òrgans col·legiats dels ens instrumentals, amb veu i sense vot, ja es disposa d'una garantia jurídica, però no es pot negar que és una garantia jurídica molt més minsa, no és el mateix. Aquest decret llei redueix el nivell de control i de tutela que s'havia establert amb l'aprovació amb la Llei del sector públic i fa una passa enrere en la professionalització del sector públic autonòmic. El Govern sabrà per què ho fa i ho haurà d'explicar a la ciutadania i a aquesta cambra.

S'ha de saber per què el primer decret llei que dicta el seu govern, Sr. President, minva el nivell de control i de tutela que els ens que formen el sector públic instrumental... que sobre els ens que formen el sector públic instrumental ha de tenir la comunitat autònoma de les Illes Balears. És molt sorprenent i a l'hora molt significatiu que el Govern del Sr. Antich posàs controls a la Llei del sector públic i que venguin ara vostès i amb la primera decisió, amb el primer decret llei que aproven en llevin i no és temps de llevar controls ni de relaxar-los, a banda que és contradictori amb el que vostè va dir, Sr. President, en el seu discurs d'investidura.

Per què es fa? Què es pretén amb aquesta mesura? Què hi ha darrere? Què pot justificar que els advocats de la comunitat autònoma no hagin de formar part de les empreses públiques? Per justificar-ho, el que hem sentit en aquesta cambra i el que es recull al decret llei és l'emparament en l'article 8 de la Llei d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, és cert que aquest article diu que no es podrà pertànyer a més de dos consells d'administració, però després estableix l'excepció: llevat que el Consell de Govern ho autoritzi expressament. Llevat que el Consell de Govern ho autoritzi expressament. I sí que es va tenir en compte, justament

es va tenir en compte aquest article perquè té aquesta excepció. Autorització perfectament justificada a l'empara de la previsió de l'article 20.3 de la Llei del sector públic autonòmic si s'hagués mantingut vigent en la versió original.

Senyores diputades i senyors diputats, des de sempre -des de sempre- i estant vigent la Llei d'incompatibilitats de 1984 els advocats i les advocades de la comunitat autònoma han format part dels òrgans col·legiats dels ens del sector públic, encara que no hi hagués una previsió legal que ho establís expressament fins que es va aprovar la Llei del sector públic la passada legislatura. Així, moltes entitats comptaven en la presència de representants de l'Advocacia en els òrgans col·legiats, jo diria que la majoria dels consells d'administració de les empreses públiques, però ni havia d'altres que no.

Amb la llei en vigor era el moment de generalitzar i homogeneïtzar aquesta presència en termes no de simple assessorament, sinó de responsabilitat, és a dir, amb veu i vot als distints òrgans col·legiats i no hi havia cap perill a incórrer en causa d'incompatibilitat pel fet que els advocats o les advocades de la comunitat autònoma de les Illes Balears pertanyin a més de dos consells d'administració o a d'altres òrgans col·legiats dels ens instrumentals autonòmics des del moment en què això es pot autoritzar amb un simple acord del Consell de Govern. De fet, l'excepció prevista a la Llei d'incompatibilitats ha actuat abans i més d'un i més de dos i més de tres advocats de la comunitat autònoma han estat membres de més d'un i més de dos i més de tres òrgans directius col·legiats de les entitats del sector públic instrumental des de fa anys a l'empara de nomenaments efectuats pel Consell de Govern. Així de simple, però a partir d'ara ja no serà així.

A partir d'ara els representants de l'Advocacia de la comunitat autònoma assistiran a les reunions amb veu, però sense vot i també és possible que ni tan sols hi assisteixin perquè l'Advocacia podrà delegar aquesta funció, perquè ens hem de referir també als termes en els quals s'ha redactat la modificació de l'article 20.3 de la Llei del sector públic autonòmic mitjançant aquest decret llei, perquè la redacció que conté aquest decret llei que es pretén validar avui és absolutament inacceptable.

La nova redacció de l'article 20.3 de la Llei del sector públic que introdueix el decret llei, després de suprimir el paràgraf que deia que els representants de l'Advocacia hi havien de formar part, diu: "ha d'assistir a les sessions amb tasques d'assessorament jurídic dels òrgans directius amb veu i sense vot un representant de l'Advocacia de la comunitat autònoma sens perjudici que aquesta -és a dir, l'Advocacia, no el representant- pugui delegar dites funcions en un membre del servei que tenguí atribuït l'assessorament jurídic de l'ens". En què canvia aquesta redacció? Què ens volen dir amb això? Perquè canvia i molt.

En primer lloc, perquè significa que el representant de l'Advocacia no forma part dels òrgans directius col·legiats amb veu i vot, els quals perden professionalització i deixen de disposar entre els seus membres d'un jurista especialitzat en Dret Públic, que participa en termes de responsabilitat i d'una manera continuada amb les decisions més importants que s'hagin de prendre en el sí de cada ens.

En segon lloc significa que ja no és necessari un nomenament o una designació singular i expressa en un dels advocats o una de les advocades de la comunitat autònoma atès que ja no formen part de l'òrgan directiu de l'ens, perquè, en els termes en els quals s'ha redactat la modificació, hi ha d'assistir un representant de l'Advocacia... permet que, a cada reunió i en funció de vés a saber quines raons, s'hi enviï un o una representant diferent. No cal designació, la participació pot ser variable perquè cap d'ells o d'elles forma part de l'ens de manera que es perd la possibilitat de seguiment i de continuïtat de la relació que uneix el representant de l'Advocacia en cadascun dels ens del sector públic instrumental.

En tercer lloc, front a la impossibilitat d'assistència no és l'advocat o l'advocada representant la que pot delegar aquesta assistència, perquè no hi ha cap designació, i vés a saber, vés a saber si hi ha continuïtat en l'assistència a les reunions.

És així que el decret llei redacta la modificació de tal manera que no són els advocats i les advocades de la comunitat autònoma els que poden delegar aquesta representació, ho farà l'Advocacia en termes abstractes. Per tant, la direcció de l'Advocacia pot decidir en cada moment qui envia a les reunions o que no hi envia cap representat i que delega aquesta funció a algú extern a l'Advocacia i, allò que és pitjor, aquesta externalització de la funció per delegació de la direcció de l'Advocacia no s'ha previst en un altre personal funcionari del Servei Jurídic de la conselleria a la qual està adscrit l'ens en qüestió, cosa que encara mantendria una minsa tutela jurídica de l'ens per part de l'Administració autonòmica. No.

No està previst així. S'ha previst la possibilitat d'eliminar totalment i absolutament la tutela jurídica, la redacció aprovada mitjançant el Decret llei 1/2011, el primer d'aquest govern, significa la possibilitat que no hi hagi cap control jurídic ni tan sols cap tutela jurídica dels òrgans directius del sector públic per part de l'Administració general. Mitjançant una simple resolució de la direcció de l'Advocacia es pot generalitzar una delegació en els serveis jurídics de l'ens, que estan molt més supeditats com és natural als seus òrgans directius i que, fins i tot, poden ser externs, pot ser per exemple un gabinet jurídic extern amb el cost que això suposa, un despatx d'advocats com en altres èpoques passades que no haurien de tornar, serveis jurídics que, com a regla general, no estan servits per funcionaris de carrera de manera que no són garantia d'objectivitat ni d'imparcialitat ni d'independència en l'exercici de les seves funcions com tampoc no són garantia de la salvaguarda dels interessos generals de la comunitat autònoma.

Com podem estar d'acord amb aquesta mesura? No hi podem estar de cap manera. Segur que és això el que vol, Sr. President? Segur que és això el que vol, Sr. Conseller? Segur que és això el que vol aquesta cambra, senyores i senyors diputats?

Es pot considerar que aquesta previsió és bona per a l'interès general? Es pot considerar que aquesta modificació respon a allò que avui demana la ciutadania? No era confiança, allò que s'havia de donar a la ciutadania? Se n'adonen del que significa aquesta modificació i del que significa llevar controls al sector públic? Vertaderament volen possibilitar una minva de tutela dels ens del sector públic d'aquesta magnitud després del que va passar en legislatures anteriors?

El Grup Parlamentari Socialista no ho vol i per això votarem en contra de la validació d'aquest decret llei.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Aguiló. Pel Grup Parlamentari PSM-IV-Entesa i Més per Menorca té la paraula...

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, preparant la meva intervenció d'avui, sobre el decret llei que ens ocupa, he tengut la temptació de pensar que hi descobriria algun misteri que donàs sentit a la proposta i que no qüestionàs la meua fe en aquest parlament i en aquest sistema democràtic. M'explic.

L'any 2010, el 21 de juliol, ara fa un poc més d'un any aquest parlament aprovava per unanimitat, exceptuant tres articles als quals el Partit Popular va votar en contra, cap dels quals té a veure amb el que tractam avui aquí, una llei del sector públic instrumental de les Illes Balears, una llei que, juntament amb la del bon govern, amb la de la funció pública, havien de servir per abordar una profunda transformació de la segona administració, és a dir, de l'administració gestionada mitjançant consorcis, fundacions, organismes autònoms, etc.

L'objectiu era clar -i és necessari i és vigent. L'anterior govern va ser l'impulsor de totes aquestes iniciatives i va ser també qui va iniciar la necessària reestructuració del sector públic amb la voluntat d'assolir una millor eficàcia i una major transparència. La llei que ara es vol modificar per la porta de darrere establia que als membres del consell d'administració, patronat, junta de govern o òrgan equivalent hi hagués al menys un representant de la conselleria competent en hisenda i pressuposts i un representant de la Direcció General de l'Advocacia de la comunitat autònoma. Ho feia, lògicament, per una qüestió de control, de coherència, de seguretat tant jurídica com econòmica, però també amb la voluntat de donar un pes i un protagonisme als juristes de l'Advocacia, era la via a la qual s'havia optat per donar fortalesa i prestigi als ens públics de la comunitat autònoma.

Ara, un any després, ens presenten per via urgent -i per tant per via executiva- una modificació de la Llei del sector públic instrumental de la comunitat autònoma que afecta l'article 20.3 en el sentit d'eliminar la previsió que el representant de l'Advocacia sigui un membre dels òrgans de direcció dels ens subjectes en aquesta llei i proposa que la seva funció passi a ser només d'assessorament, és a dir amb veu i sense vot.

D'aquesta forma s'esdevenen dos canvis. El representant de l'Advocacia deixa de tenir vot i de forma part dels òrgans de direcció i per tant de la presa de decisions i s'amplia a un, el que deixa vacant l'Advocacia, els components dels esmentats òrgans, això sí amb una vocació ara més política.

El decret llei que avui ens duen a aprovació és idò una proposta que resta pes als professionals de l'Advocacia, és a dir al perfil tècnic, i dóna més pes i més presència al polític. Aquesta qüestió no és pròpia ni d'un procediment ràpid i urgent ni és propi d'un debat que romp amb un consens tan recent i tan ampli. És una proposta per reflexionar i discutir amb calma al sí d'aquest parlament perquè en el fons posa damunt la taula el paper, i per tant també la responsabilitat, que han de jugar els perfils tècnics front als representants polítics en la presa de decisions als ens públics.

No és comprensible ni raonable ni acceptable per tant, que s'utilitzi la via d'urgència del decret llei de mesures legislatives provisionals per modificar una llei i un article que varen ser objecte de consens i de debat pausat en la seva tramitació, però tampoc no és comprensible ni raonable ni acceptable la justificació d'aquest decret llei que diu que es fonamenta en dues coses: una, en l'actual constitució dels òrgans de direcció dels ens públics i dues, pel fet que l'article 8 de la Llei 53/1984, d'incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, estableix una eventual incompatibilitat. En definitiva, els advocats de la comunitat autònoma no poden compatibilitzar la seva tasca amb una segona activitat. Aquesta és la justificació que s'ha donat, però, és la raó vertadera?

Si el motiu del decret llei que ara parlamentam és el de voler nomenar i constituir els òrgans de govern dels ens públics a partir d'aquesta nova formulació com es diu, aleshores la justificació no té urgència perquè, no era possible constituir els ens públics tal i com marca la llei actual i iniciar la tramitació per fer un canvi puntual, amb pausa, amb debat, amb consens i amb respecte a aquest parlament? Quin perjudici es causa aleshores fer-ho com era d'esperar?

Per altra banda, tampoc no hi ha justificació perquè les eventuais incompatibilitats de les quals es parla eren evitables de forma temporal seguint el mateix viatge de la Llei 53/1984 i de la Llei de funció pública, moltes fórmules, amb comissions de servei, amb serveis especials, amb convenis de col·laboració, etc., i sobretot per una altra raó, perquè eliminant el vot i deixant fora dels òrgans de direcció als membres de l'Advocacia no s'evita una eventual incompatibilitat, perquè aquesta incompatibilitat, senyores i senyors diputats, no sorgeix del vot, sinó de la tasca i de l'activitat que es desenvolupa.

Allà on la nova redacció proposa -i llegesc textualment- "ha d'assistir a les sessions amb tasques d'assessorament jurídic dels òrgans directius amb veu i sense vot un representant de l'Advocacia de la comunitat autònoma" diu clarament i implícitament que es realitzaran tasques amb prestació de servei d'assessorament jurídic, que és el que realment genera una eventual incompatibilitat.

La incompatibilitat és per tant una mala excusa per justificar la urgència i una mala excusa per canviar una llei que romp el consens i fa una politització dels òrgans de govern per la porta de darrere.

Ho torn a dir: no em sembla bé que s'utilitzi la via executiva, extraordinària, la via ràpida per canviar allò que correspon fer a aquest parlament, al que és representant sobirà d'aquest arxipèlag de països. Només una excepcionalitat clara i justificada pot admetre que el poder executiu, el Govern, exerceixi el poder legislatiu del Parlament i en aquest decret llei ni la urgència ni l'eficàcia immediata les trobam per enlloc i per no haver-hi no hi ha ni justificació.

Bé idò, si no hi ha ni justificació ni urgència, què queda?, precipitació, irresponsabilitat, menyspreu a aquest parlament, pensaré bé, Sr. Gómez. Pensaré que no hi ha res de tot açò, però aleshores tot esdevé pregunta: per què molesta tant que el representant de l'Advocacia tengui vot?, a quin organisme suposa açò una autèntica contrarietat?, a l'IBAVI?, al Consell General de l'Agència Tributària de les Illes Balears?, a l'INESTUR?, té res a veure amb els membres del grup A del Govern o del Parlament que formen part del Consell Consultiu? I encara em sobrevenen més preguntes: per què en pro de l'austeritat no s'aprofitava per reduir el nombre de components dels òrgans de direcció dels ens públics?

Sr. Gómez, els propòs -i amb açò acab- que recuperem el seny i el comú sentir que és el sentit comú i els propòs que tramitem aquest decret llei com a llei, per la via legislativa, per la via autènticament parlamentària, per la via lenta del debat i del consens perquè als parlament, als parlamentaris no els correspon resoldre aquests misteris ni enraonar aquestes qüestions, ens toca ser lleials al nostre poble i actuar amb rigor i serietat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Intervenció en torn de rèplica del Grup Parlamentari Popular, té la paraula per cinc minuts el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el cert és que preparant aquesta intervenció, no m'esperava que els grups parlamentaris de l'oposició s'oposassin precisament a aquesta modificació que intenta i procura salvaguardar una incompatibilitat. No vendré aquí ni pujaré a aquesta tribuna per convèncer-los, a vostès, de res, ho he intentat i veig que no he tengut èxit. Jo venc aquí ara mateix a denunciar una actitud, venc a denunciar un comportament absolutament inexplicable, absolutament incoherent que, lluny de pretendre millorar les coses, el que pretén no és altra cosa que enfosquir una obvietat, una raó absolutament indiscutible.

És cert que aquesta tribuna i aquest paper ho aguanta tot i vostès si no puguen a aquesta tribuna o no escriuen a un paper la paraula corrupció, vostès perden identitat, vostès perden identitat, si vostès no parlen de corrupció, acaben reduint-se i avui a una modificació d'un punt relacionat amb el sector públic instrumental ens vénen aquí a omplir aquesta cambra de dubtes, d'ombres i a amollar com sempre la seva paraula més preferida, que és la paraula corrupció. I si aquesta trona ho aguanta tot i aquest paper ho aguanta tot, jo li he de dir que aquest grup parlamentari no ho aguanta tot. Nosaltres no aguantam la incoherència, nosaltres no aguantam ni donarem a aquells que s'allunyen del sentit comú. Per tant, nosaltres continuam defensant, amb la mateixa convicció que ho hem defensat en aquesta tribuna, el mateix plantejament que aquí hem explicat.

I mirin, vostès no són precisament aquelles persones que ens han de donar a nosaltres lliçons de governar a cop de decret llei, però si vostès han elevat a categoria de norma el legislar a base de decrets lleis, ... Vostès, vostès.

(Alguns aplaudiments)

Facin memòria, facin memòria. Facin memòria la darrera legislatura. El senyor que seia aquí, i que ja no hi seu perquè seu a un altre espai, era professional de legislar a cop de decret llei. Per tant, senyors diputats, facin memòria, mirin enrere i abans de dir qualsevol cosa damunt aquesta tribuna, que -com dic- ho aguanta tot, siguin coherents i no s'allunyin del sentit comú.

Mirin, la legislatura és molt llarga, quatre anys, tenim quatre anys per endavant, *ancha es Castilla*, però jo els dic una cosa, no aguantaran quatre anys vostès semblant sospites, enfosquant la raó i reduint aquesta cambra als nivells que vostès pretenen reduir-la perquè nosaltres no els ho permetrem sota cap concepte i, és més, la seva reputació els precedeix. Vostès, precisament, no poden pujar a aquesta tribuna a donar lliçons de bona administració. És que és impossible!, és impossible! Vostès no poden pujar a aquesta trona a donar consells de com s'han d'administrar les empreses públiques. Però, on s'ha vist?

Mirin, una bona sortida -no som ningú per donar consells, però és l'única cosa que en aquesta vida és gratuïta i jo som com l'argentí, si els volen els agafen i si no els deixen-, una bona sortida hagués estat l'abstenció. Una abstenció hagués estat una sortida raonable, coherent, que a vostès els hagués salvat de la vergonya que avui aquí han acabat explicant. Tenen altres vies per intentar combatre aquesta proposta, cert! Vagin-se al Tribunal Constitucional. Ho vull veure si van al Tribunal Constitucional. Avui s'ha dit que aquesta llei era inconstitucional, que aquest decret llei que es convalida és inconstitucional. Vostès defensaran això en el Tribunal Constitucional? Pregunt, pregunt. Vostès ho faran? S'ha de veure.

Per tant -i acab-, vostès no ens trobaran en aquest sentit al seu costat sinó que nosaltres estarem on és la transparència, on són les polítiques d'optimització dels recursos dins la pròpia administració pública, al costat també de l'Advocacia de la nostra comunitat autònoma i del cos de lletrats que té aquesta comunitat autònoma prop, al costat, de la coherència i sobretot al costat del sentit comú d'on estan vostès massa lluny.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Torn de contrarèplica. En torn de contrarèplica té la paraula la Sra. Aguiló. Cinc minuts.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSAR:

No he sentit cap argument que defensi el contingut del decret llei, com no sigui -torn a dir- que és per rompre una incompatibilitat que -insistesc- no existeix. No hi ha cap incompatibilitat. La millor solució que es pot donar a aquesta situació en què ens trobam ara és retirar aquest decret llei perquè no fa cap falta. No fa cap falta. Si tanmateix hi han d'assistir, quin problema hi ha que hi assisteixen amb veu i vot? I no em diguin que és incompatible perquè no n'és, no n'és.

La incompatibilitat es lleva amb autorització del Consell de Govern, s'ha fet sempre, des de sempre. És que ... Francament, a mi m'agradaria entendre-ho, però és que no ho entenc. És un decret llei que en tres línies possibilita que s'elimini totalment i absolutament la tutela jurídica dels serveis de l'Advocacia perquè, a més, possibilita l'externalització. És que ja l'assessorament no l'hagin de fer els advocats de la comunitat autònoma sinó que el facin els serveis jurídics dels ens, que igual són externs, que igual és un gabinet d'advocats privat.

I després em diuen que no parlem de corrupció. És que no en volem parlar! No ens fa cap gràcia parlar-ne, però és que hem de recordar el moment en el qual es va fer la Llei del sector públic, tota l'època en la qual es va debatre la Llei del sector públic en aquest parlament era el moment en què hi havia un clamor popular perquè es posassin controls i perquè s'evitassin les desmesures dels ens del sector públic. I es varen posar una sèrie de controls. I aquest n'era un. I ara el llevam. I no s'explica. I no s'explica perquè la mateixa incompatibilitat hi ha assessorant que assessorant i sent membre, i si ets membre ets responsable de les teves decisions i ja et preocuparàs que allò es faci així com toca. I això és una garantia. I que un funcionari sigui membre significa professionalització i significa garantia no només de professionalitat sinó d'objectivitat, d'imparcialitat, d'independència en l'exercici de les funcions, garantia de la salvaguarda dels interessos generals de la comunitat autònoma, que és allò que en teoria pretenem.

I no hi ha cap situació d'urgència. No hi ha cap situació d'urgència que determini la constitucionalitat de la llei. Quan he dit, quan he volgut defensar la inconstitucionalitat del decret llei ho faig per la forma, no pel contingut. És inconstitucional en la forma. Per què? Perquè la Constitució exigeix i l'Estatut d'Autonomia exigeix que per què es pugui aprovar un decret llei hi ha d'haver una situació d'urgent i extraordinària necessitat. Quina urgència i quina situació extraordinària hi havia en aquest moment? Que s'havien de constituir els ens? Doncs es constituïen amb acords del Consell de Govern i ja estava i després, en tot cas, es debat aquí. Així és com s'havien de fer les coses, no de la manera com s'ha fet.

Insistesc, allò que haurien de fer és retirar aquest decret llei o deixar-ho tranquil·lament, no validar-ho, per ventura abstenir-nos tots i bé... el meu grup votarà en contra, de totes maneres, perquè no es pot, de cap manera, acceptar que s'aprovi, que es ratifiqui aquest decret llei que l'únic que fa és llevar controls jurídics i sobretot perquè possibilita l'externalització total de l'assessorament jurídic dels ens instrumentals i perquè lleva la relació dels advocats de la comunitat autònoma amb els ens, la relació continuada, la possibilitat d'una relació continuada d'assessorament sobre els ens del sector públic instrumental. Per això, senyores i senyors diputats, el Grup Socialista votarà en contra d'aquest decret llei.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Lourdes. Té la paraula el Sr. Joan Manel Martí, del Grup Parlamentari PSM-IV-Entesa i més per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc, vull deixar clar que qui ha pujat en aquesta tribuna no ha parlat en cap moment de corrupció. Per tant, no faré cap esment d'aquest tema perquè no era el contingut de l'argumentació i no l'he esmentat ni l'he tengut en compte a l'hora d'argumentar la nostra posició.

Em diu i utilitza que el govern anterior també va utilitzar la via del decret llei no sé quantes vegades. Jo li deman, i? Jo no li dic que la via de les mesures legislatives provisionals no sigui vàlida. Dir-ho seria absurd. El que li dic és que el decret llei que presenten no es fonamenta, no té fonament ni en el contingut ni en la urgència. I no m'utilitzi arguments més bé infantils de dir que si els altres ho varen fer jo també ho puc fer. Jo vull que ens digui aquí, necessitam, volem saber què hi ha de visible i què hi ha no tan visible en aquest decret i d'això vostès no han explicat res de res. Per cert, els decrets lleis es justifiquen si tenen contingut i si tenen fonament. I n'havien de tenir bastant perquè si vostès els miren, la immensa majoria vostès també els varen donar suport.

En segon lloc. El decret llei es basa en una justificació -insistesc- sense fonament. No resol el tema de les eventuais incompatibilitats que és la raó de ser d'aquest decret, i el que fa realment és eliminar el protagonisme previst als membres de l'Advocacia en la gestió dels ens públics. I ho hem de dir, és així de clar. I sobretot fa una cosa inacceptable, malmet un consens que em sembla pel seu silenci que no era valuós, que no és valuós, i això em preocupa. A un tema clau que hauria de donar prestigi i donar suport hauria d'obtenir suport de tota aquesta cambra perquè hauria de ser una preocupació, és una preocupació, de la majoria dels ciutadans. És per això que nosaltres li demanam de nou seny i sentit comú, li demanam que la proposta sigui tramitada com a projecte de llei, tal com estableix el Reglament d'aquesta cambra, a l'article 148.4, perquè es recuperi el consens de la Llei del sector públic de 2010. I així ho demanarem si és necessari, si aquest decret és finalment convalidat, demanarem que sigui tramitat com a projecte de llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Ara, senyores i senyors diputats, passarem a la votació. La instal·lació no està del tot acabada, però els tècnics de la casa m'han dit que sí que es pot votar des de l'escó. Els record que el dos és sí, el tres és no, el quatre és abstenció. Per tant, senyores i senyors diputats, passam a votació.

El resultat ha estat: 33 vots a favor, 23 no i cap abstenció.

I un cop validat el decret llei, el president demana si algun grup parlamentari desitja que es tramiti com a projecte de llei. En cas afirmatiu la sol·licitud serà sotmesa a la consideració de la cambra.

Sr. Barceló, té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

El Grup Parlamentari PSM-Iniciativa Verds-Entesa demana la tramitació com a projecte de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Demana a la resta de portaveus si hi estan d'acord. En aquest cas, Sra. Mabel Cabrer?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

No, nosaltres no estam d'acord que es tramiti com a projecte de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Idò, a la vista que no hi ha acord, senyores i senyors diputats, tornarem a passar a votació. Passam a votació.

35 vots en contra, 21 a favor, cap abstenció.

Per tant, aquest decret llei queda validat tal com s'ha presentat.

II. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei de modificació de la Llei 15/2010, de 22 de desembre, de l'ens públic de Radiotelevisió de les Illes Balears.

Tot seguit passam a debatre el segon punt de l'ordre del dia que és el debat i la votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 2/2011, de 29 de juliol, de modificació de la Llei 15/2010, de 22 de desembre, de l'Ens Públic de la Radiotelevisió de les Illes Balears.

Intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras diputadas, señores diputados. Permítanme unas breves palabras de presentación del Decreto ley 2/2011, de 29 de julio, de modificación de la Ley 15/2010, de 22 de diciembre, del ente público de la Radiotelevisión de las Illes Balears, que hoy traemos a esta cámara para su convalidación, dando cumplimento así a lo establecido en el artículo 148 del Reglamento de este parlamento.

En primer lugar, quiero exponerles que el motivo por el cual el *Consell de Govern*, de día 29 de julio, aprobó el citado decreto ley fue para dar cobertura a una situación sobrevenida en el ente público de Radiotelevisión de las Illes Balears que fue la dimisión del director general. Como ustedes saben el nombramiento del director general del ente pasa por la previa constitución del consejo de dirección, situación esta que por las razones que todos ustedes conocen aun no se ha dado. Como la figura del director general es concebida como el principal órgano directivo del ente el Govern se ha visto ante la urgente necesidad de garantizar de forma inmediata la continuación del ejercicio de dirección del ente para lo que era necesario nombrar a alguien que asumiera de forma transitoria las funciones del director general.

Así las cosas el Govern estudió detalladamente todas y cada una de las opciones posibles a fin de poder adoptar la decisión más adecuada para dar cobertura a esa situación sobrevenida. En ese sentido se escuchó tanto a los servicios jurídicos de esta casa, el Parlamento, como a los de la Abogacía de la comunidad autónoma y tengo que confirmar que el único punto de encuentro entre esos dos servicios jurídicos era la aprobación de este decreto ley con el contenido que contempla. No vamos a negar que se valoró desde la óptica política que el hecho de que el conseller de Presidencia asumiera las funciones, aunque fueran transitoriamente, del director general era una medida trascendente, pero no es menos cierto que era responsabilidad del Govern dar solución a la situación creada y es lo que hemos hecho.

Como conclusión a esta exposición de motivos quiero remarcar dos cosas: una, que la urgente necesidad que marca nuestro Estatuto de Autonomía como exigencia para dictar este tipo de normas vienen evidenciada por el hecho de que la dirección general del ente de IB3 está concebida como el principal órgano directivo del ente público con competencias tan relevantes como la de ser el órgano de contratación, autorizar gastos y ordenar pagos, entre otras competencias de calado. Dos, que la asunción de las competencias de la dirección general del ente por parte del conseller de Presidencia se ha hecho única y exclusivamente para garantizar la gestión del mismo, no para realizar ninguna manipulación política. Buena prueba de ello es que hemos continuado con la inercia de la gestión que se estaba llevando a cabo sin intervenir para nada en temas de programación.

Ha de quedar claro que la escrupulosa gestión de este conseller al frente de IB3 ha estado siempre presidida por facilitar el consenso entre todas las fuerzas políticas con representación en esta cámara a fin de poder conseguir así un consejo de dirección y un director general del ente público consensuado.

De acuerdo con las razones expuestas el decreto ley que hoy presentamos de modificación de la Ley 15/2010, de 22 de diciembre, del ente público de radiotelevisión de las Illes Balears, tiene un artículo único el cual modifica la disposición adicional segunda de dicha ley que pasa a tener la siguiente redacción: "punto 1. La constitución del consejo de dirección del ente determina el momento en que se produce la transformación y la sucesión legal prevista en la disposición adicional primera anterior. Punto 2. La constitución del consejo de dirección también determina el cese automático de los órganos de gobierno del antiguo ente público de radiotelevisión de las Illes Balears, creado por la Ley 7/1985. Punto 3 -que es el que añadimos- si se produce una vacante en la dirección general del antiguo ente público de radiotelevisión de las Illes Balears mientras no se constituya el consejo de dirección sus funciones serán asumidas, en razón de su cargo y de manera transitoria, por el titular de la consejería a la cual se adscribe el ente".

Y finalmente, señoras y señores diputados, quiero pedir la comprensión de esta medida adoptada y por lo tanto el voto favorable que permita la convalidación de este decreto ley.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Intervencions dels grups en torn a favor? Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Mabel Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Presidència, vull donar-li la meva més sincera enhorabona per l'aprovació del Decret Llei 2/2011 que avui aquest parlament, amb el suport del Grup Parlamentari Popular, convalidarà. I li vull donar l'enhonabona perquè vostè es troba,

com en altres tants temes s'ha trobat el Govern, amb una herència, en aquest cas d'IB3, molt difícil de gestionar.

L'anterior govern va dur endavant, en compliment del nou Estatut d'Autonomia, l'aprovació de la Llei de la radiotelevisió pública, la Llei 15/2010, que entrava en vigor dia 1 de juliol d'enguany, en ple canvi de govern, una llei en què el Partit Popular va votar a favor. Però aquesta nova llei està resultat un cert fracàs, perquè no serveix per resoldre els problemes que es plantegen, perquè té llacunes importants i perquè fins i tot els membres de l'oposició que formaven part del Consell de Govern que va aprovar el projecte de llei diuen ara que té greus problemes que s'han de resoldre.

Així les coses, en ple procés de canvi de govern, amb una situació econòmica delicada i preocupant de les arques públiques, de les quals tendrem ocasió de parlar en aquesta cambra, es produeix la dimissió del director d'IB3 que havia estat elegit amb l'anterior llei, dimissió que es produeix dia 18 de juliol. I curiosament la nova llei no preveu res del que passa si dimiteix el director d'IB3; no preveu suplències, nomenaments interins ni transitoris; no preveu ni cap al futur ni tampoc en el període transitori entre l'antiga i la nova llei amb què ens trobàvem. En aquesta situació els serveis jurídics del Govern, l'Advocacia, estableixen la necessitat i la urgència de designar un suplent, i en canvi els serveis jurídics del Parlament diuen que no es pot designar sense més un suplent sinó que s'ha de modificar la llei per contemplar aquesta suplència, que és l'únic sistema possible per tramitar-ho en aquest parlament.

Molt bé, idò plantejam la modificació de la llei amb caràcter extraordinari i urgent per via decret llei, i novament ens trobam un altre entrebanc. Com que la llei és nova i per primera vegada s'exigeixen dos terços per nomenar un nou director i un consell de direcció, i si no s'obté aquesta majoria en sis mesos basta majoria absoluta, si el decret llei establia un suplent que fos elegit per majoria absoluta tots els grups ens haguessin dit i haguessin posat el crit al cel perquè ens dirien que nosaltres ens volíem botar la majoria de dos terços, és a dir, que estaríem fent com un frau de llei per designar un suplent que seria el futur director d'IB3 sense aquesta majoria dels dos terços. Precisament amb tota la bona intenció perquè cap grup parlamentari interpretàs que no es volia arribar a un consens a IB3 vàrem establir una suplència en què es veïés clarament que era transitòria i temporal per tal de no interferir en les negociacions d'IB3, com s'ha demostrat, a més, durant aquest mes -i vostè ho ha dit-, en què, Sr. Conseller, vostè ha tengut una actitud de cap interferència dins l'ens públic.

I, Sr. Conseller, li varen rompre els plans, perquè nosaltres sospitam que els plans sempre han estat de no voler cap pacte, de posar pals a les rodes. Ha estat un mes d'agost de falta de paraula, de comprovar que el Govern ha cercat intensament un consens i, en el fons, no el volien. Tal vegada nosaltres podríem entendre aquesta oposició dels altres grups parlamentaris a aquest decret llei, però aquesta comprensió decau quan un ha vist que era impossible arribar a cap acord malgrat tots els esforços que ha fet el Govern i ha fet el Grup Parlamentari Popular. Nosaltres el que sospitam és que IB3 volen que sigui la seva jugueta, com sempre, per dir que és el No-Do i no sé quines mones coses més que sentirem tota la legislatura, quan el sectarisme als mitjans de comunicació ha estat una constant

a la Televisió de Mallorca i també a IB3. Nosaltres hem vist molts de No-Dos la passada legislatura...

(Remor de veus)

...i molts de càrrec nomenats..., i molts de càrrecs nomenats per vostès.

Per tant, Sr. Conseller, enhorabona; enhorabona perquè malgrat el joc dels altres grups parlamentaris hem governat. Tenim les idees clares del fet que no estam per jocs sinó per governar, que ni IB3 ni enlloc hi ha d'haver desgovern, que no hi pugui haver ni firma per pagar els proveïdors -ja sabem qui era que no pagava als proveïdors.

(Més remor de veus)

I al final el que cercaven era això, que no hi hagués ordre, que el tema agonitzàs durant molt de temps.

Però malgrat tots els intents de retardar la nostra bona voluntat s'ha imposat. Tenim de forma eminentment transitòria i a efectes de funcionament intern de gestió, en un exercici de responsabilitat, una assumpció de funcions per part del titular de la conselleria competent i avui posam en marxa el procés d'elecció del Consell de Direcció amb un futur director independent, professional, proposat per un grup de col·lectius com és la Mesa del sector audiovisual, apolític i que, a més, ja fa feina dins IB3, amb la qual cosa tot el discurs que ara ens faran de No-Dos i de no sé què més, de voler intervenir a la campanya de les eleccions nacionals, des del nostre punt de vista cau i queda sense cap justificació.

L'oposició no ha volgut consens, l'oposició només vol un desgast en aquest tema. El Partit Popular ha dialogat, ha cedit, ha mostrat tota la seva comprensió, els ha demanat un esforç, i ens han dit que no. Jo crec que és una llàstima. Perquè crec que a més hem d'incidir en el fet que estam parlant de la modificació d'un apartat de la disposició addicional segona de llei, és a dir, no es toca l'articulat de la llei sinó únicament una disposició addicional, que és la que diu que només amb la constitució del nou consell de direcció es produeix la transformació de l'antic ens en el nou ens d'IB3; o sigui, que fins que no es constitueix el nou consell de direcció no opera la nova llei, i per tant afectam parcialment l'antic ens suplint el defecte de la llei de no contemplar què passa si enmig un director general dimiteix.

Per tant aquest decret llei té una vigència temporal molt, molt limitada, i no afecta a allò que passarà si el futur director general d'IB3 torna a dimitir; novament no hi ha cap tipus de previsió dins aquesta magnífica llei, cosa que haurem d'arreglar en qualque moment, però, ja dic, ni tan sols ara amb aquest decret llei ho regulam. Per això aquest decret llei no afecta el que és la llei d'IB3 sinó tan sols el seu període transitori entre una llei i l'altra.

Tota l'exageració de l'esquerra que ens faran ara, d'esquinçament de vestidures, davant l'explicació que nosaltres avui donam, és la mostra més evident que IB3 és la seva jogueta quan govern el Partit Popular, i creim que és una llàstima, creim que és una llàstima per a la nostra televisió i ràdio públiques. Perquè a més no fa ni un mes que el vicepresident de la Mesa d'aquest parlament, el Sr. Diéguez, en el seu paper institucional que li pertoca, fa una roda de premsa per dir que és inconstitucional i que recorreran al Tribunal Constitucional, i presenten un escrit davant la Mesa del Parlament perquè així es tramiti. Idò bé, no més el vicepresident oculta tots els informes i articles dels experts en dret administratiu, que òbviament no inclouen la Llei d'IB3 dins el bloc de constitucionalitat, sinó que, a més, supòs que no ha fet una roda de premsa per explicar la Mesa de dia 25 d'agost, fa quatre dies, va declarar improcedent que es tramitàs aquest recurs d'inconstitucionalitat perquè no està contemplat a cap llei. Per tant els serveis jurídics li han tombat aquest recurs d'inconstitucionalitat.

Però no vull acabar la meva intervenció sense dir quin ha estat el procés de negociació del Consell de Direcció d'IB3, perquè després no tenim un debat amb els altres grups parlamentaris i jo crec que és una oportunitat que puguem tenir rèplica i contrarèplica. I el primer que vull dir i vull recalcar és que el Govern el mes de juny, que ja estava constituït, podia haver tret profit i podia haver -amb l'antiga llei- nomenar un director d'IB3 per majoria absoluta i no ho va fer, va esperar que entràs en vigor dia 1 de juliol la Llei d'IB3 perquè volíem un consens; nosaltres no vàrem aprofitar el mes de juny per designar el director i ho podríem haver fet perfectament, nosaltres volíem el consens.

Ja dic, vàrem començar, tot d'una que va dimitir el Sr. Terrassa, negociacions. Tant el Partit Socialista com el PSM ens varen demanar dues coses: que el director general no tengués carnet polític i fos un professional, i que ens reuníssim amb la Mesa del sector audiovisual. També ens varen demanar proporcionalitat dins el Consell de Direcció malgrat que, novament, la llei no preveu cap proporcionalitat. El Govern de les Illes Balears, el seu president, es va reunir amb la Mesa audiovisual, que recordam que la formen, entre altres, l'associació de productors, el clúster audiovisual, el sindicat de periodistes, l'associació d'actors, el Grup IB3, la ràdio i televisió de Mallorca, etc., etc. Va ser el president que els va demanar que fessin una proposta; varen proposar un grup de sis noms. El PSOE i el PSM ens varen vetar un nom; en quedaven cinc. En proposam un, el Sr. Xavier Bonet, pareixia que ens anava bé a tots, efectivament anava bé a tots, però no va acceptar. No obstant això jo ja tenc els meus dubtes si hagués passat el mateix en un futur que el que ens està passant ara.

Continuam consensuant i proposam el Sr. Jacobo Palazón, persona tècnica i professional que no només té el suport de la Mesa audiovisual, sinó que a més dins IB3 té pràcticament un total suport. A partir que proposam el Sr. Palazón i que aquest diu que està disposat, comença un poc el fulletó de l'estiu: ara sí, ara no..., ara volem que tenguim mans lliures per fer el seu equip i que a més ho diguem públicament... Ho feim, ho deim públicament, però no els va bé. En el fons cerquen excuses per justificar la seva negativa, i mentrestant són vostès els que volen noms concrets i els que no deixen que el futur director general tenguim mans lliures per fer el seu equip, els que fan incòmoda la

situació al futur director general de la televisió, i els que veten professionals pel simple fet que tinguin res a veure amb el Partit Popular. Com si vostès no recordassin, la passada legislatura, el que varen fer, que vostès varen fer net dins IB3, varen fer net, i varen posar un de cada partit, un director de cada partit, a més d'altres professionals, alguns d'ells amics íntims del president Antich.

No és, els ho puc assegurar, el que farà el nou govern de les Illes Balears, no farem el que vostès varen fer dins IB3. Perquè al final a vostès no els interessen perfils professionals sinó noms concrets, i pressionen un futur director general que ni tan sols no pot fer cap equip fins que sigui proposat per aquest parlament, i vostès ho saben.

Però és que, a més, hem de dir que, dels altres vuit representants del Consell de Direcció, ens en tocaven cinc al PP, dos al PSOE, un al PSM, perquè el director general seria de tots tres grups parlamentaris. Ens varen dir vostès que no, que dels cinc nosaltres havíem de tenir el director general, havia de ser nostre; per tant així corresponia un més al PSOE. Vàrem tornar a ceder, vàrem dir que sí. Quedàrem, a més, que la resta del Consell de Direcció serien noms més bé professionals. Així ho va fer el Partit Popular, va proposar uns noms professionals, així ho va fer el PSM, però el Partit Socialista, no; el Partit Socialista ens proposa exdiputats, ens proposa en Santi Ferrer, exdiputat de Formentera; ens proposa un exdiputat de Menorca. Sra. Armengol, qui polititza aquí?, qui polititza aquí? Jo crec, i li ho he de dir sincerament, que vostè, precisament vostè, va fer un *dedazo* per nomenar la directora de la Televisió de Mallorca, la Sra. Goñi. No ho va consensuar amb ningú, vostè ho va dir, va posar l'equip directiu i el Partit Popular en aquell moment va ser responsable i va votar abstenció; com vàrem votar abstenció sense imposar cap equip directiu també als candidats a IB3.

Per tant que quedi clar qui és que no ha volgut consens. Aquí no interessa fer una oposició constructiva, i dic també que serà molt difícil arribar a cap acord si ni tan sols no els va bé una proposta de la Mesa audiovisual que vostès mateixos demanaren.

Tot ha estat, sincerament, un cúmul de contradiccions, on també vull aprofitar, i ho vull dir, que el PSM ha tenguut un comportament molt més dialogant, ha mostrat moltes més ganes d'arribar a un acord que el Partit Socialista. També el Partit Popular ha intentat un acord només amb el PSM perquè ens bastaven els vots. No ha estat possible, ho lament, però sí que vull fer aquesta diferenciació entre els dos partits.

Per acabar, senyores i senyors diputats, al Partit Popular a l'anterior legislatura, amb 29 diputats, ningú no li va consultar tantes coses, ningú, absolutament ningú, ni aquí ni en els consells insulars, més bé cap. Nosaltres avui podem dir i deixar constància que hem estat responsables, que hem complert amb l'esperit de la llei i que no hem aconseguit un acord. Creim sincerament que és una llàstima perquè avui, en què els problemes socials són molt més importants que designar un director d'IB3, començar la legislatura amb una acord hagués estat sense cap dubte un bon símptoma.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Intervenció dels grups parlamentaris en torn en contra. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, sens dubte avui se'ns planteja un debat interessant, un debat interessant sobre els mitjans de comunicació públics, sobre la necessària independència d'aquests mitjans de comunicació, sobre la situació d'IB3, sobre el futur de la radiotelevisió pública d'aquesta comunitat autònoma..., però també és un debat inèdit, inèdit perquè creim que som l'únic lloc del món democràtic en què un govern ens està plantejant que el director general de la radiotelevisió pública, que ha de ser independent, estigui dirigida per un conseller del seu govern. Això, Sr. Bauzá, diu molt poc del seu govern, diu molt poc d'un tarannà de diàleg, diu molt poc d'un tarannà d'objectivitat i de pluralitat necessàries dins un mitjà de comunicació públic, a més amb la història que té el Partit Popular sobre la gestió dels mitjans de comunicació públics. Per tant començam molt malament, Sr. Bauzá.

Vostè ens va dir aquí, en el seu debat d'investidura, que seria un president dialogant, que oferiria consens, que oferiria diàleg als grups de l'oposició i a la ciutadania, i venim a un ple extraordinari a finals del mes d'agost a debatre quatre decrets llei. Vostès ens podran dir el que diran, però la realitat és que la fórmula del decret llei ha de ser per qüestions excepcionals i urgents, i la realitat és que vostè, com a president del Govern, ha fet cinc iniciatives legislatives, cinc decrets llei; cinc a cinc. Això, per tant, d'excepcionalitat no té res. Vostè, de l'excepció, en fa la norma; del que hauria de ser una qüestió excepcional i extraordinària, vostè ho fa ordinari; el procés extraordinari l'està constituint en ordinari a l'hora de proposar des del Govern iniciatives en aquest parlament.

Per tant, primer de tot, el seu govern no està essent un govern que cerqui diàleg, que cerqui consens, que cerqui una tramitació en què l'oposició puguem parlar, puguem debatre, puguem proposar, tot al contrari. De cinc iniciatives, cinc decrets llei. Per tant no extraordinari, ordinari.

Després, la voluntat de consens que la Sra. Cabrer diu que ha manifestat, jo en tenc una visió totalment i absolutament diferent. Però anem a pams, perquè aquest decret llei té molta substància.

Mirin, el Partit Socialista i el grup parlamentari al qual tenc l'honor de representar tenim una història demostrada i contrastada de voluntat de consens sobre la radiotelevisió pública d'aquesta terra i la radiotelevisió pública insular. És una experiència contrastada, repetesc. I en aquesta cambra i en aquestes institucions que ens regeixen hi ha una nova norma que garanteix precisament aquesta voluntat de consens, que va ser aprovada la passada legislatura quan presidia el Govern el Sr. Antich, i que és la Llei d'IB3, la llei que obliga, per cert, a aquest consens de dos terços a l'hora d'elegir el Consell de Direcció. Per tant vol dir que s'obliga a qui governa a cercar el suport de l'oposició. I vostès han tengut un bon resultat electoral i tenen molts d'escons, 35, però aquesta vegada en necessiten 40, dos terços d'aquesta cambra, i per tant vostès s'haurien d'haver preocupat molt més de cercar aquest consens. Però això ho deixarem per al final perquè, com deia la Sra. Cabrer, això és el punt de després, que no tenim possibilitat de debatre i que haurem, pel que es veu, de mesclar els dos debats. El que avui ens presenta el Govern és que, davant la transitorietat del fet que ha dimitit l'anterior director general, vostès proposen que el director general sigui el Sr. Gómez, el conseller de Presidència, i això ho troben raonable i jo ho trob antidemocràtic i un insult a la ciutadania, i ho vull deixar clar, el nostre grup ho troba un insult a la ciutadania, malgrat que sigui per transitorietat.

I els pos un exemple: mirin vostès, fa pocs mesos el president de Radiotelevisió Espanyola va dimitir. Què diria el Sr. Rajoy si el president de Radiotelevisió Espanyola fos el Sr. Blanco?, què dirien vostès?, què trobarien d'això? A algú li passaria pel cap que això fos possible? Idè és el mateix. El seu conseller de Presidència és el director general de la radiotelevisió pública que ha de garantir independència i objectivitat. Per tant això és un insult als ciutadans, a la democràcia, a aquest parlament, i sobretot és un insult a la mateixa radiotelevisió pública. Primera qüestió. Per tant no ens demani el suport, Sr. Gómez; no el té, no el té perquè és això, és un assalt a IB3 que ha fet el govern del Partit Popular, directament, sense manies, sense complexos. Això és el que fan, això és la seva forma d'actuar. Per tant nosaltres en això estam radicalment en contra.

Radicalment en contra, també, perquè pensam que una llei aprovada per unanimitat en aquesta cambra, que va cercar el consens de vostès, ara la modifiquen unilateralment, sense ni tan sols asseure's amb nosaltres per modificar aquesta llei, i ho vull deixar clar, i la Sra. Portaveu del Partit Popular i la Sra. Portaveu adjunta ho poden testificar, si volen dir la veritat i no volen continuar mentint. A la primera reunió que vàrem fer per parlar sobre IB3 el Partit Socialista va dir: "estam disposats a modificar la llei i a donar-hi suport per veure com resollem la transitorietat", això va ser un dimecres, i el divendres amb nocturnitat i traïdoria el Govern va nomenar el Sr. Gómez i aprovà el decret llei, sense dir-nos absolutament ni una paraula, quan feia dos dies havíem dit clarament que estàvem disposats a donar-los suport, per tant voluntat de consens i diàleg, cap.

Per cert, Sra. Cabrer, ha dit que el Govern s'ha esforçat moltíssim, bé idò el Govern no s'ha assegut ni una vegada amb el Partit Socialista, ni una, el Govern, la que en tot cas s'ha esforçat un pot és vostè, però el Govern no, i el Grup Parlamentari Popular no és el Govern. El Govern no ha fet absolutament res per arribar ni a cap acord ni a cap diàleg ni a cap voluntat de consens, jo no els he sentit dir absolutament res.

Mirin, per a nosaltres un mitjà de comunicació públic ha de ser independent, ha de ser objectiu, ha de respondre a allò que diu que clarament la llei que va proposar el Govern anterior, ha de donar suport al sector audiovisual propi d'aquesta terra, ha de tenir com a llengua vehicular el català perquè és la llengua pròpia d'aquesta terra i té l'explicació en el fet que ha de ser una televisió de proximitat. Nosaltres, perquè creim en això, hem estat disposats sempre a arribar a acords amb vostès, al consens necessari.

Jo em demana una cosa, tal vegada perquè després de tot això un arriba a malpensar, si no hi hagués aquesta llei que, a vostès, els obliga als dos terços per elegir al director general..., crec, no ho sé, seria raonable pensar que ni tan sols s'haguessin assegut amb nosaltres.

Vull fer un breu recordatori, mirin, jo els deia que la nostra història és una i la seva és una altra, varem viure el naixement d'IB3 amb una llei d'acompanyament de pressupost sense parlar amb els que estàvem en aquell moment a l'oposició, varem viure el nomenament de la directora general, la cap de gabinet del president Matas, vostè es volia allunyar del president Matas, idò de cada vegada s'hi assembla més, perquè no sé si ell s'hagués atrevit a nomenar la Sra. Estarà directora general de l'ens de radiotelevisió pública, vostè s'ha atrevit també a això, cosa que no li fa cap favor.

Aquesta és l'herència que nosaltres ens varem trobar i aquests quatre anys passats, senyors diputats i senyores diputades, es va treballar molt per canviar IB3, moltíssim, i crec que s'ha fet millor perquè és una televisió més professional, més independent, una televisió més arrelada a les Illes Balears i que dóna aquestes garanties de servei públic.

Va treballar molt no només el govern d'aquell moment, sinó tants i tants de professionals que s'hi varen sumar i varem poder aconseguir aquesta llei per unanimitat, que diu clar el que ha de ser la televisió pública d'aquestes illes i que ha entrat en vigor dia 1 de juliol. El que aquesta llei no permet de cap manera, ni és la voluntat dels que varen negociar en aquell moment, és que es nomeni director general d'aquesta televisió pública al conseller d'un govern. Això és el que vostès deixen al decret llei, no només perquè ara sigui el Sr. Gómez, sinó que el decret llei modifica la llei dient que sempre que succeeixi això el director general serà el conseller i nosaltres en això hi estam radicalment en contra.

Quant a totes les qüestions a les quals fan referència, que diuen "bé, és una transitorietat i mentre anàvem negociant si podíem aconseguir els dos terços i per tant nomenar un consell de direcció de consens", els he de dir que la voluntat del Partit Socialista ha estat des del principi i malgrat tot continua essent avui de consens i d'arribar a un acord en els nous noms que necessitam pel consell de direcció i en el nom de director general. La nostra mà estava estesa i està estesa a arribar a

aquest acord. Hem demanat avui al Grup Parlamentari Popular que no faci el plenari extraordinari perquè tenim temps suficient per poder arribar a aquest acord que faci possible que IB3 no torni als seus orígens, una televisió de partit, que crec que no ajuda ni la televisió pública ni ajuda la ciutadania i de cap manera això ho aconseguiran amb els nostres vots favorables.

Del procés de negociació em permetrà que digui dues coses, Sra. Cabrer, breus, però crec que s'han de dir perquè crec que aquí no s'ha dit tota la veritat o no s'ha dit la veritat. És cert que vostès necessiten els dos terços i que no els tenen. És cert que la llei -i ara ja entenem moltes coses-, varen ficar vostès una esmena a darrera hora que permetia esperar sis mesos i tenir majoria absoluta i és el que vostès volen emprar, l'esmena que varen posar a la llei perquè si no, si hagués estat pels nostres vots, aquesta esmena no hagués entrat a la llei i per tant necessitarien els dos terços, ara i d'aquí a sis mesos. Per tant, tal vegada sabrien arribar a acords.

Bé, idò no, no han arribat als acords perquè no han volgut. Primer, el Govern no ha fet res, el Grup Parlamentari Popular ha fet poquet. Si teníem una setmana, la darrera setmana per arriba a l'acord, jo, des del divendres al capvespre, no sé absolutament res del Grup Parlamentari Popular.

Jo, quan vull negociar una cosa i hi tenc molt d'interès, un s'esforça, un fa coses, fa propostes i això no ha succeït. És veritat que acceptaren que el president Bauzá es reunís amb la mesa audiovisual, crec que..., en fi, que un col·lectiu t'ho demani en audiència i no reunir-t'hi, és un poc fort, però bé ho varen acceptar i s'hi va reunir i és veritat que el Sr. Bauzá li va dir "proposem noms" i és veritat que la mesa audiovisual en va proposar sis i és veritat que nosaltres varem dir "no volem que sigui un polític", no una persona, un polític i com que n'hi havia un -com que n'hi havia un- varem dir que no; però, i els altres tres?, com així no n'hem pogut parlar mai?

Per tant, no parli que nosaltres vetam professionals, perquè no hem vetat cap professional de cap manera, hem vetat un polític en tot cas, hem dit que no ens semblava que la fórmula de dirigir la televisió pública fos mitjançant un polític de director general. Això és el que hem dit, però vostès..., hi ha tres professionals dels quals no han volgut parlar, en tot cas ho han d'explicar vostès.

Sra. Cabrer, crec que hi ha coses que s'hauria de (...), perquè em sembla que no respon en absolut ni al nostre comportament ni a les nostres posicions que hem mantingut durant tot aquest temps. Per tant, hem tengut voluntat de diàleg i la tenim, voluntat d'acord i la tenim i hem demanat dues coses: compliment íntegre de la llei d'IB3 i no ingerència política.

Els llegiré una cosa. L'article 18 d'aquesta llei que diu clarament: "Els membres del consell de direcció actuen en plena independència i neutralitat", cosa que entenem, que entenem positiva, "l'efectivitat d'aquests principis comporta en tot cas la garantia de no rebre instruccions, directrius o qualsevol classe d'indicació relatives a l'exercici de les seves funcions del Govern, de l'Administració o d'altres institucions" i, si volen dir la veritat el Govern ha donat directrius per col·locar gent de partit dins els càrrecs directius d'IB3 i això és inaudit i insuportable per a una democràcia que vol créixer com a país. Aquesta és la realitat, Sra. Cabrer.

Per tant, hi ha un marc jurídic clar, que és una llei que diu clarament que hi ha d'haver consens i que la televisió pública ha de ser independent, plural i objectiva i vostès, durant el procés de negociació, donen directrius de persones que han d'anar col·locades dins IB3 a dit per fer una feina política de suport al Partit Popular i al Govern. Aquesta és la realitat.

Nosaltres els deim: no tenim prou garanties perquè vostès tenen la història que tenen i perquè des que el Sr. Bauzá és president del Govern la seva decisió en torn al model audiovisual d'aquesta casa és: tancar Radiotelevisió de Mallorca sense cap explicació, sense cap debat, sense cap possibilitat de diàleg amb ningú, treure al carrer més d'un centenar de persones -això, Sr. Bauzá, no és fer créixer l'economia d'aquesta terra, ni molt manco-, és nomenar directors -que ens estalviarem- que censuren informacions als periodistes de Radiotelevisió de Mallorca, ja hi ha hagut una acusació de censura contra la forma de governar que tenen vostès, això és el que han fet vostès i de no suport al sector audiovisual.

Jo els vull dir una cosa ben... certament i la poden agafar així. El Grup Parlamentari Socialista està disposat a l'acord i al diàleg. Els oferim un pacte audiovisual, que parlem del model audiovisual d'aquesta terra, que en parlem seriosament, amb rigor, sense anar per darrere, sense intentar condicionar, no tornin a aquella televisió de partit, no té sentit. No té sentit ni per la terra ni per la televisió ni tan sols té sentit electoral.

Per tant, siguin seriosos, siguin rigorosos. Sr. Bauzá, si vostè vol diàleg i consens, els té amb nosaltres, des de la lleialtat, des de l'acord i des de la lleialtat i des que ens puguem mirar als ulls sense mentir-nos. Per jo això és fonamental i vostès això ho traeixen.

Nosaltres volem una televisió pública independent, professional, objectiva, que evidentment ha d'ajustar pressupost públic. Per cert, nosaltres ens vàrem trobar una televisió que gastava 120 milions d'euros, la vàrem passar a 50. Bé, idò passem a veure com en parlem. Passem a parlar de tot això. Parlem del model audiovisual d'aquesta terra i passem a veure com donam suport a un sector econòmic important com és el sector audiovisual, del qual deim que li hem de donar suport. Hi estam disposats.

Jo li oferesc la mà per parlar d'aquest diàleg, per parlar del model audiovisual, però, Sr. Bauzá, parlar d'una televisió pública independent, no es pot fer nomenant el seu conseller de director general.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol. Pel Grup Parlamentari PSM-IV-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Al plenari hem viscut l'aberració que suposa aquest decret llei, qui surt a defensar el decret llei que modifica la llei d'IB3 és el director general d'IB3, qui surt a defensar la modificació de la llei d'IB3 és el director general d'IB3. Per tant, queda clar que la decisió del Govern de posar al capdavant de l'ens públic d'IB3 un membre de l'equip de govern implica la politització total i directa de la direcció general de l'ens.

Avui hem tengut... o s'estan mesclant dos debats. Jo em centraré bàsicament, almanco en aquesta primera part de la intervenció, al debat que toca, que és el decret llei perquè m'ha donat la impressió que la portaveu del Partit Popular volia parlar de l'altre debat perquè no es troba còmoda en aquest debat, que és el del decret llei. Crec que és per això que hem mesclat els dos debats.

El decret llei aprovat pel Consell de Govern, des del nostre punt de vista, destrueix tots els esforços realitzats durant la passada legislatura -diguin el que diguin vostès- per tal que l'ens públic es lliurés de tots els (...) d'interès polític que arrossegaven des de la seva creació. Aquesta decisió és molt greu i per tant és un risc inacceptable contra la necessària imparcialitat de la informació i la programació de la radio i la televisió públiques.

Tenint en compte el procés, les formes en què el Partit Popular dur ara, en aquests moments, a terme el tancament de Radiotelevisió de Mallorca, aquest d'avui és un fet que encara agreuja més l'escenari audiovisual de les Illes i el redueix fins a convertir-lo en un instrument directe del poder del Govern. Una situació, diria que només pròpia d'estats antidemocràtics. Nomenar un membre del Govern com a màxim responsable de la Radiotelevisió pública només passa a sistemes polítics dictatorials, si és que passa en lloc perquè tampoc no tenim molt clar que en aquests moments passi a moltes bandes del món.

Que el Govern presidit pel Sr. Bauzá ho hagi perpetrat per decret llei entre les primeres mesures del Govern i en època preelectoral només són agreujants d'un despropòsit de per sí intolerable. Tot allò que el Partit Popular defensava a l'oposició la passada legislatura, aquella demanda de pluralitat, d'imparcialitat, de consens amb la direcció d'IB3 ho han llançat per la borda sense miraments. Recordant el tàndem Matas-Umbert, somriem quan ens queixàvem de poca equanimitat. El nomenament del Sr. Gómez ho converteix tot en minúcies.

Si el primer ministre britànic nomenàs un ministre seu director de la BBC estic segur que no duraria ni dos "telediaris". Trist senyal si ens cal explicar-ho. Un membre del Govern dirigint un mitjà públic de comunicació és profundament antidemocràtic.

Altres mitjans públic, per cert, ho han solucionat d'altres maneres. La Sra. Cabrer i el Sr. Gómez ho han justificat com a una necessitat. Era l'única possibilitat que hi havia? Televisió Espanyola no fa molt s'ha trobat en la mateixa tessitura i han nomenat al capdavant al mateix consell d'administració.

La llei d'IB3 aprovada per unanimitat fa pocs mesos - insistsc, per unanimitat de tots els grups parlamentaris aquí presents i altres que ja no hi són- amplia precisament les prevencions contra la intervenció del Govern i les exigències d'independència i professionalitat, fins i tot el mateix article 18.3, que ara serà incoherent, incongruent amb la modificació que s'inclou en el decret llei diu que l'exercici del càrrec de membre de consell de direcció, el director general és un membre del consell de direcció, és incompatible amb la condició de membre del Parlament o del Govern, entre altres incompatibilitats.

En el cas del director general, la llei a més d'una elecció pel Parlament i per una majoria ample demana que tenguí una determinada formació i experiència, diu l'article 14.1 que han de ser persones amb qualificació, experiència i mèrits professionals rellevants. Quina formació té el Sr. Conseller? Quina experiència en gestió de mitjans audiovisuals? Què importa, no? El Sr. President, el Sr. Bauzá, el defensor del Govern dels preparats, se'n riu de tantes punyetes.

De fet fa poc el Sr. Gómez va protagonitzar una roda de premsa en què parlava, com a membre del Govern vull entendre, precisament de les possibilitats d'arribar a un consens o no amb el consell de direcció i deia que, tant si hi havia consens com si no, el Govern presentaria la seva proposta.

Bé, jo aquí ja vaig quedar totalment astorat. En primer lloc, la proposat del consell de direcció no la presenta el Govern, la presenten els grups parlamentaris, confusió total i absoluta entre un poder i l'altre. En segon lloc, no podíem deixar de veure i de pensar que qui deia que faria la proposta de consell de direcció és el director general d'IB3, el director general d'IB3 era el que deia "farem i proposarem un consell de direcció tan si hi ha consens com si no". És a dir, el mateix director general proposa o deia que proposaria el consell de direcció. Un altre aberració per tant, incoherència i incongruència provocats per aquests decret llei.

El problema de la vacant del director general d'IB3 al qual ha fet referència la portaveu del Partit Popular efectivament hi és, aquest problema l'hem detectat i hem de dir que efectivament el Govern anterior quan va tramitar aquesta llei va obviar el que podia passar si hi havia una vacant, però també ho vàrem obviar tots i cadascun dels grups parlamentaris que vàrem estar tramitant i treballant durant mesos aquesta llei per aconseguir la unanimitat. Per tant, evidentment, el Govern, error, però tots i cadascun dels membres d'aquells grups parlamentaris, també error, inclòs evidentment el Partit Popular.

A més, però, aquest decret llei que ara aproven no ho soluciona. Vull pensar en la interpretació restrictiva i que, efectivament, nomenam o pretenen nomenar com a titular de la direcció general al titular de la conselleria només fins que es constitueixi el consell de direcció. Per tant, només per una única vegada. Per tant, tampoc aquest decret llei no ens soluciona futures vacants.

Enfront d'això, ja se n'ha fet referència per part de l'anterior portaveu, a la primera reunió que vàrem tenir els portaveus per parlar d'aquest tema, precisament vàrem posar damunt la taula, el nostre grup, la voluntat de consensuar la necessitat de solucionar aquesta mancança de la llei i que per tant, per consens de tots, aconseguíssim un nou redactat que solucionàs aquesta situació de vacant no prevista a la llei, però d'una manera democràtica i no intervencionista, d'una manera que podria ser entre els mateixos del consell de direcció o altres fórmules que es poguessin trobar provisionals i interines, sempre fins que el Parlament aconseguís els dos terços que reclama la llei. Davant la nostra sorpresa la seva resposta va ser fer aquest decret llei i això que ens havíem ofert per consensuar aquesta possibilitat de proposta.

Toca parlar ara de l'altre debat. Evidentment, si ha sortit i si els dos portaveus que m'han precedit s'hi han posicionat, també des de PSM-IV-Entesa i Més per Menorca ens hi volem posicionar i puntualitzar tota una sèrie de qüestions que s'han dit.

La primera és que avui aprovarem, perquè vostès tenen majoria..., hem aprovat a la Diputació Permanent un plenari extraordinari per aprovar un consell de direcció que no disposarà del consens dels dos terços que reclama la llei. Per tant, anam a un plenari que dur el fracàs ja destinat i vostès ho saben. Els hem demanat avui matí que no presentin aquesta petició de plenari extraordinari, que anem al primer plenari ordinari i que guanyem aquestes dues setmanes per no perdre sis mesos, perquè durant sis mesos el Sr. Gómez no hagi de continuar al capdavant de la Direcció General d'IB3, perquè sé -i n'estic convençut- que, malgrat la posició pública que fan, això els incomoda.

Estic convençut que vostès tenen unes ganes boges que el Sr. Gómez deixi de ser el director general d'IB3, però ho haurà de continuar essent durant sis mesos si feim el plenari que farem d'aquí a una estona. Enfront a això i com que pens que estam prop del consens... és el motiu pel qual els hem demanat que no fessin aquest plenari extraordinari d'aquí a un moment.

El nostre grup parlamentari ha estat en tot moment a disposició del Grup Parlamentari Popular per parlar d'aquest tema i si al final no hem arribat a un acord és perquè les garanties que demanàvem del director general que proposàvem, del Govern i del Grup Parlamentari Popular que hi hauria un equip sense interferències polítiques i partidistes, aquestes garanties no les hem tengut. No les hem tengut. Per tant, davant això, nosaltres avui no hem arribat a un consens i continuo pensant que hi som molt a prop. Però, això sí, crec que hem de puntualitzar algunes de les qüestions que s'han dit avui, s'ha dit que de sis noms en vàrem vetar un. Vàrem dir que hi havia un perfil que era d'un polític i, per tant, que consideràvem que un polític no havia de dirigir IB3. De la resta de perfils no en vàrem vetar ni un, vàrem estar disposats a parlar de tots i de

cadascun. De fet, la primera proposta que va fer el Partit Popular la vàrem acceptar. Així de clar ho vaig dir, la vàrem acceptar. I hagués estat firmat en vint-i-quatre hores. No va ser per nosaltres, per tant, que es va perdre.

De fet, vostè ha dit que podrien haver aprofitat la llei anterior i que no ho varen fer. Bé, jo he dit que no varen aprofitar la llei anterior, però sí que han fet un decret llei per nomenar un director general. Sí que ho han fet. També ha dit que vostès ens acusaven d'haver fet net, d'haver entrat amb noms i llinatges i haver fet net. Bé, justament dels sis noms n'hi ha dos que són persones que estan des del primer dia a IB3, dels sis noms que proposa la Mesa del sector audiovisual n'hi ha dos que són dues persones, dos professionals, que estan des del primer dia a IB3. I, a més, hi ha altres persones, altres professionals que estaven a IB3 des del primer dia i que hi han continuat. Per tant, abans de dir si vàrem fer net o no vàrem fer net, faci-s'ho mirar.

Jo ja li he dit, li he dit en privat i ho dit en públic, no estic orgullós de la primera etapa d'IB3 del Pacte de Progrés, es varen fer coses que no corresponien contra la voluntat del nostre grup parlamentari i evidentment es varen fer nomenaments polítics, i li ho dic així de clar, va ser un greu error. Però també vull reivindicar a partir de la segona etapa, a partir que se consensua un nom que no és digitat des del punt de vista partidista i que aquesta persona, a més, té mans lliures per fer l'equip que vol fer amb criteris professionals, a partir d'aquesta etapa comença a sortir IB3 del debat polític i partidista. Fins i tot el seu grup, que durant els dos primers anys de la passada legislatura va fer moltes proposicions i moltes mocions sobre IB3, a partir d'aquell moment en deixa de fer. Això sí, arribam a la llei d'IB3 i quan estam a punt d'aconseguir la unanimitat en el darrer moment vostès rompen aquest consens aconseguit introduint una esmena que ara ens du que novament IB3 pugui ser objecte del debat partidista, que és que si no hi ha els dos terços de consens al cap de sis mesos serà suficient una només majoria absoluta.

Aquesta esmena en aquell moment va rompre una dinàmica que la llei, la nova llei d'IB3, volia, que era treure d'una vegada per totes la radiotelevisió pública del debat partidista.

Per acabar, nosaltres hem demanat dues qüestions des del primer moment, des del primer dia, la primera, que es compleixi la llei en tot allò que preveu de bo: preveu que la llengua vehicular serà el català, preveu que s'internalitzaran els serveis informatius, preveu que es donarà suport a la indústria, al sector audiovisual. Segona, que es farà un equip directiu amb criteris estrictament tècnics i professionals, i no amb ingerències polítiques. Això és el que hem demanat. Continuem amb les portes obertes per arribar a un acord, fins i tot, Sra. Cabrer, si avui decideixen no retirar el plenari extraordinari que volen fer a continuació, fins i tot així continuem amb les portes obertes per a aquest mig any que ens espera, perquè ens n'anirem a mig any d'interinitat, a trobar aquest consens.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. En torn de rèplica, la Sra. Mabel Cabrer té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. En primer lloc vull contestar allò de *a golpe de decreto ley* que ens ha dit la Sra. Armengol. Ho vull dir perquè primer, Sra. Armengol, no és cert que les úniques iniciatives del Govern siguin decrets lleis, hi ha projectes de llei en marxa, són a informació pública, a consulta d'ajuntaments. Per tant, primer punt, és fals, hi ha projectes de llei en marxa. I segon, jo vull que se sàpiga aquí que l'abús dels decrets lleis l'anterior legislatura va arribar fins a un punt que jo vaig viure, perquè el vaig dur, un decret llei per resoldre un tema de les concessions de transport terrestre perquè ens havíem d'adaptar a una directiva comunitària, una directiva comunitària que es va dictar l'any 2007, i hi havia dos anys per adaptar-nos a la directiva comunitària i vàrem ser l'única comunitat autònoma de tota Espanya que ho va fer pel decret llei. Els altres ho varen fer per llei ordinària. Ho dic perquè *la extraordinaria y urgente necesidad* per adaptar-se a una directiva comunitària la vàrem viure en aquest parlament via decret llei. Amb la qual cosa, lliçons de governar a cop de decret llei crec que no ens en poden donar amb el que vàrem viure dins aquest parlament.

Vostè ha dit, Sra. Armengol, que aquest decret llei era un insult als ciutadans. Jo crec que el que és un insult als ciutadans és que les lleis que aprovi aquest parlament estiguin malament, i tenim una llei d'IB3 que està malament, i és cert que el Partit Popular li va donar suport, però qui va dur el projecte de llei a Consell de Govern, qui el va estudiar, qui havia fet la feina tècnica era el Govern evidentment, no és la responsabilitat tant de l'oposició, la podem compartir, però està malament. I és aquest el problema que tenim. No nomenam cap conseller director d'IB3 per molt que vostè ho repeteixi, per molt que vostè ho digui, no és així, no és la realitat. A vostès és el missatge que els interessa donar. Aquí allò que se soluciona és una llacuna legal només amb l'antic ens perquè només es transforma l'antic ens al nou quan es nomena el consell de direcció amb una disposició addicional, sense tocar l'articulat de la llei. I ja ens dirà vostè. Doncs per ventura a la radiotelevisió espanyola, a altres televisions està ben solucionat. Nosaltres no ho tenim solucionat. I és això. I, què havíem de fer? No pagar? No pagar els proveïdors? No pagar les nòmines? No gestionar l'ens? Aquesta és la situació en què ens trobàvem.

Però, sincerament, els he de dir, mirin, presentin el recurs d'inconstitucionalitat. Però si ho han tombat els lletrats d'aquesta cambra! Vostès varen sortir, va sortir el vicepresident, ho va dir i nosaltres li vàrem dir que ho presentassin i aquí en aquesta cambra els serveis jurídics els han dit que no. Per tant, no deu estar tan fonamentada la seva inconstitucionalitat. Facin-ho. Aquí han dit que no, que vostès estan equivocats i confonen la normativa de forma intencionada.

Vostès em diuen que hauríem d'arribar a un consens per modificar la llei d'IB3; nosaltres hi estam disposats. Aquesta llei té molts de problemes que hem de solucionar. Amb aquesta llei per al futur, ja ho he dit, si dimiteix el futur director, no tenim suplent, només ho feim per a aquest període transitori. Ho hem fet amb tota la bona intenció. Nosaltres podríem comprendre que a vostès no els anàs bé aquest decret llei, però hem deixat de ser comprensius des del moment en què hem vist com han acabat les negociacions d'IB3, perquè si amb tot el que hem fet, amb tot el que hem procurat fer no hem pogut aconseguir un consens, jo crec que per designar un suplent transitori, bé, hagués estat el *hazmerreír* de totes les Illes Balears amb tot el que plou a les Illes Balears. Li ho dic sincerament.

Nosaltres hem de governar, és la nostra responsabilitat, i governarem malgrat la seva oposició en aquest moment i la seva postura que jo no puc entendre, i li ho dic sincerament. I ja el que no he volgut entendre és que vostè em digui que jo no l'he cridada des de divendres vespre. Per favor. Nosaltres hem duit unes negociacions constants i a més jo personalment, perquè jo he parlat amb diferents portaveus del PSOE, jo no, jo estava amb tots els qui em telefonaven, a tota hora, a tota disposició. Vostès, dijous, que havíem quedat que tancaríen l'acord abans de la Junta de Portaveus ens diuen que volen parlar amb el Sr. Palazón, que per cert el Sr. Palazón els anava bé, perquè si ens haguessin dit que no els anava va bé doncs haguéssim pogut mirar un altre dels sis noms, però ens varen dir que d'acord, que ens en vetaven un i els altres no. Xavier Bonet no va anar bé, doncs el Sr. Palazón. Que volien parlar amb ell, que volien garanties que tenia les mans lliures per formar el seu equip directiu i que volien parlar i parlar. Jo he tengut contactes amb el Sr. Barceló el cap de setmana, sí, ha mostrat més predisposició.

Jo ja vaig veure dijous i li ho vaig dir, Sra. Armengol, que crec que vostè està cercant la justificació per dir no i la justificació és dir que el Govern vol imposar un equip directiu i és fals i vostè sap que és fals. Vostè ho sap perfectament. Perquè a més a més jo he parlat amb el futur director general, com els altres grups, el Govern ha intentat interferir el mínim, però jo crec que és el que li pertocava, ho ha intentat, per ventura ho ha fet malament, però la seva bona intenció ha estat que si és una proposta dels grups parlamentaris que negociïn els grups parlamentaris. Jo tenc el suport del Govern, jo els anava informant, li vaig dir al president que hauríem d'escoltar la Mesa d'audiovisuals, la predisposició ha estat total. Per tant, no ens digui això, han parlat amb el Sr. Palazón tot el cap de setmana, varen parlar ahir, ell els ha garantit que té les mans lliures per fer l'equip directiu, m'ho ha garantit a mi. Doncs, per ventura, és que... ho dubt sincerament, jo crec que vostè cerca aquesta excusa. Jo ho entenc. Vostè ha de justificar el seu no i el seu no ha estat dir allò d'un equip directiu i ha incomodat el director general perquè té claríssim l'equip professional que vol fer, i té claríssima la professionalitat. A més, la millor mostra és que després és un director que té mans lliures. És a dir, que ningú no el pot cessar. Ell sabrà guanyar-se la confiança de tots els partits polítics i del Govern, de fer una televisió el més plural i que ens sentim còmodes tots.

Per a nosaltres això de tornar al passat, Sra. Armengol, de si el No-Do, de si censura política, aquesta no és la realitat i vostè ho sap perfectament. Ja ho he dit, els únics que ens posaven al consell de direcció perfils clarament polítics, els diputats, eren vostès, no eren ni el PSM ni el Partit Popular que cercaven un perfil més professional.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Cabrer, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, Sr. President. Ja acab, em sap greu perquè crec que hi ha moltes coses per contestar, però sí els vull dir que nosaltres la passada legislatura, malgrat no varen exigir cap equip directiu, varen fer pràcticament net perquè podem parlar que hi ha director d'antena, director de programes, director de gabinet, sotsdirector, director d'informatius, serveis jurídics...tot això va ser nou i, a més, un càrrec de cada partit polític. No ens hem d'enganyar.

Nosaltres ens vàrem abstenir davant la imposició de Marisa Goñi, ens deien que era una professional i no ho posam en dubte, com parlam ara. Ens vàrem abstenir fins i tot del Sr. Martorell. Ens vàrem abstenir en el nomenament del Sr. Terrassa i nosaltres hem fet, des d'aquest punt de vista, una oposició responsable, no ens varen donar ni la meitat de les facilitats que nosaltres els hem donat i vostès no han volgut. Sincerament, nosaltres vàrem fer un altre tipus d'oposició en aquest tema. I vull acabar, i sí, i dir-ho, nosaltres tenim la consciència tranquil·la d'haver intentat complir amb l'esperit de la llei. Nosaltres podíem haver nomenat el director amb l'anterior llei, com vostès varen fer i varen preferir que entràs en vigor la nova llei per cercar un consens, i nosaltres hem procurat cercar el consens i que fos un ens independent i apolític com és el sector audiovisual que fes propostes i sempre hem fet feina amb aquestes propostes. Per tant, pel Partit Popular no ha quedat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Cabrer. En torn de contrarèplica té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. A veure si m'explic millor. La qüestió de fons no és el problema de com solucionam la transitorietat de la no-previsió de quan dimiteix el director general, com solucionam aquesta situació. Nosaltres li deim -i li ho repetesc-, estam disposats a parlar de com solucionam aquesta llacuna que té la llei de la qual vostè també és responsable perquè era diputada de la passada legislatura i li va donar suport. Nosaltres li deim, estam disposats a parlar de com solucionam això, però el problema, la discussió que tenc amb vostè i amb el Govern no és com solucionam la transitorietat, és que a qui se li ocorre nomenar el conseller de Presidència director general de la televisió pública. És que se'n pot nomenar

un altre. Per què no en parlem d'això? Per què no han parlat d'això? Per què han fet aquest decret llei amb nocturnitat i traïdoria? Per què ens veim dimecres el matí els grups parlamentaris i li deim, certament hi ha aquesta llacuna vegem com la resollem i li donam el suport per modificar de forma urgent la llei d'IB3 per solucionar com feim possible que continuï havent una direcció i que, per tant, es pugui fer amb normalitat la feina d'IB3. Vostè sap que això li ho varem dir i no ens va ni contestar, i divendres el Govern, aquest del diàleg, ens va imposar el Sr. Gómez com a director general. El problema no és que s'ha de solucionar la llacuna, Sra. Cabrer, el problema és que ens han posat de director general un conseller del Govern, que és el que jo li explicava abans.

El juliol va dimitir el president de Radiotelevisió Espanyola. A vostè se li passa pel cap que el Sr. Zapatero hagués dit propòs el Sr. Blanco de director general de Televisió Espanyola? És que és el mateix. Què varen fer? Es varen asseure i varen dir què feim per la transitorietat i varen decidir que el consell d'administració té potencialitat. D'acord. Ho haguéssim parlat. Hagués estat el president del consell d'administració, per què no? Per què ha de ser un conseller del Govern? Per què no una altra persona que puguem arribar a acord? És que vostès ni ens ho han plantejat. Després diu, hem volgut arribar a un acord i a un diàleg. És que ni ens hem assegut per parlar-ne i el Govern evidentment havia de fer feina, evidentment, si volia arribar a un acord havia de parlar amb els grups parlamentaris i amb els partits polítics. Només faltaria. El Govern no ha mogut ni un dit. Al revés. El Govern sabia que estàvem negociant amb vostè i ens va aprovar un decret llei que ni ens varen telefonar per avisar-nos. Jo m'assabent per un periodista que el Sr. Gómez és el nou director de Radiotelevisió de les Illes Balears. És lamentable, Sr. Cabrer, és lamentable.

Vostè em dirà que això no és un insult a la democràcia, idò jo li trobo, a la democràcia, a la ciutadania, a la intel·ligència i a tot. Que un conseller sigui el director general d'una radiotelevisió pública és un insult a tot. A tot. La llei, el marc legal que tenim ara, diu clarament que no poden ser ni membres del Govern ni membres del Parlament i resulta que aquest senyor serà durant sis mesos director general i conseller. I això, com s'explica? Com es ven això? Què passa amb això? Sis mesos que un conseller sigui director general i vostès ho troben normal? I vostès troben que tenen una capacitat de diàleg i de no-ingerència? Què volen més que ingerència política que el Govern dirigeixi la radiotelevisió pública? I em diu a mi que jo vaig fer un *dedazo*...

Miri, Sra. Cabrer, el Sr. Bauzá ha posat el Sr. Gómez. La Sra. Marisa Goñi crec que en res no s'assembla al Sr. Gómez. Crec que en res. I va anar a votació a un plenari. Jo supòs que no ho deu saber, però jo ho vaig parlar amb el Sr. Jaume Font. Com ara ja no és del PP, no deu ser agradable que ho diguem, però sí que ho varem parlar, i és una professional de reconegut prestigi que m'agradaria que no la comparàs amb el Sr. Gómez perquè per a res és política, és una professional de reconegut prestigi que va fer una televisió pública, independent i plural. Tant si els agrada com si no. Aquesta és la realitat. I vostè diu, no em parli de la censura que és el passat. No, no, no li he dit del passat, la censura és d'ara.

El nou director de Televisió de Mallorca que han elegit ha censurat els periodistes de Televisió de Mallorca perquè no traguessin una notícia en els informatius. I els han denunciat. I això ha passat ara, això no va passar en l'època Matas. Això ha passat ara, Sra. Cabrer. Per tant, l'experiència és aquesta. L'error monumental d'un govern és nomenar un conseller director general, és un error monumental i per a la democràcia és molt dolent i per a IB3 és mortal, per a IB3 és mortal perquè tornen a anar a una televisió sense cap credibilitat ni una, perquè que la dirigeixi un conseller no té credibilitat aquesta televisió pública. Li lleven credibilitat a tota una feina de professionals que han fet una bona feina i que fan una bona feina i que vostès li lleven la credibilitat fent això.

Per tant, els repetesc i els dic clarament, el Grup Socialista i el Partit Socialista volen arribar a un acord i a un consens i li estenem la mà per al diàleg i per a l'acord, però amb aquestes premisses bàsiques de no-ingerència política. Per tant, fora conseller de Presidència a dirigir la radiotelevisió pública. Vegem com solucionam aquest problema de transitorietat, però fora el conseller de Presidència, i parlem d'un consell de direcció. Si vostès avui continuen amb la idea de fer un plenari extraordinari de dur nou persones nomenades exclusivament pel Grup Popular i de la mesura del Grup Popular, perquè vostè em diu no sé què d'exdiputats que tots tenen un currículum que és ben raonable, que compleixen raonablement amb la llei és perquè hi són els que proposa el Grup Socialista. Vostès proposen exregidors i exdirectors generals. No em conti "milongues" a mi. No em conti que són professionals independents perquè són persones que han estat regidors del PP, que han estat directors generals del PP i, per tant, no ens conti coses que no són. Val? Coses que no són, no.

Per tant, jo li dic, parlem. Volen consens? Consens. Nosaltres el volem. Parlem seriosament. Les dues premisses, compliment de la llei estrictament, i la llei diu clarament el que diu, no ingerència política; objectivitat, professionalitat; independència als professionals per fer l'equip directiu i que vostès no aniran darrere donant noms. I no és vostè qui dóna els noms, és el Govern. Que quedi clar. I jo li podria dir qui posaran de subdirector general i vostè ho sap i jo ho sé i ho sap gairebé tothom i a mi em pareix que això no són formes de jugar ni són formes d'entendre el que ha de ser un mitjà de comunicació públic. I crec que a IB3 la passada legislatura es va fer una feina immensa per redreçar un mal començament i crec que IB3 té un bon futur si, precisament, no feim allò que vostès fan i podem donar un bon suport al sector audiovisual, i podem donar un bon suport a un mitjà de comunicació d'aquesta terra públic i en català, i podem donar un bon suport als professionals que hi fan feina, i podem parlar i volem parlar del model audiovisual, i volem parlar del no-tancament de Radiotelevisió de Mallorca.

Volem parlar de tot això, amb lleialtat i amb honestat, com fa el Grup Socialista, i jo li segueisc dient que nosaltres estam disposats al diàleg, Sr. President Bauzá, estam disposats al diàleg. Si vostè vol, arribarem a un acord; si vostè segueix per la via de la imposició, de la imposició del director general, de la imposició del Consell de Direcció, això no és acord, però amb això es fa un mal a les institucions públiques, fa un mal a la radiotelevisió pública i fa un mal a la ciutadania. Per tant replantegin-se la seva postura, que crec que anirà bé per al país.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Pel Grup Parlamentari PSM té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que a la intervenció de la portaveu del Partit Popular torna a aparèixer que l'única alternativa per solucionar aquest problema que es produeix amb la vacant és nomenar el conseller. Nosaltres estam convençuts que hi havia altres alternatives, fins i tot, fins i tot, en el mateix consell d'administració d'IB3, en què hi ha representants de tots els grups parlamentaris, ho varen parlar entre ells, la possibilitat de fer alguna fórmula, que una persona del mateix consell d'administració, o fins i tot de manera rotatòria, assumís provisionalment la direcció general per no deixar IB3 sense aquesta direcció general.

Així i tot vostès avui tornen a insistir. Jo la veritat és que creia que els havia fet el favor de dir que no se sentien còmodes, però vostès insisteixen que els encanta tenir el conseller com a director general d'IB3, amb contínues incoherències i incongruències -jo ja he fet referència a diverses en la meua intervenció anterior. Com tornen a insistir en el fet que hem vetat una persona. No hem vetat una persona, hem vetat un perfil; vàrem dir que els perfils havien de ser professionals, no polítics. Vostès hi ha tres noms que ni se'ls han plantejat, no sé si els han vetat o no però ni se'ls han plantejat.

També diu que, vist el resultat de la negociació, entén que no volíem que anàs bé. Li puc assegurar que sí, que ho volíem, fins i tot -torn a insistir- la primera proposta que fan vostès l'acceptam, la vàrem acceptar. Igualment que vostès pensen això nosaltres podem pensar que, vist el resultat de la negociació, vist l'entusiasme amb què acullen que el Sr. Gómez continuï durant sis mesos, que comencin a córrer aquests sis mesos, en realitat el que volia el Partit Popular era tot IB3; això és el que podríem arribar a pensar.

Per tant nosaltres continuam estenent la mà perquè s'arregli, perquè això se solucioni. Perquè no ens trobem amb la incoherència amb què ens trobarem avui, que ratificam aquest consell de direcció, que és que el Sr. Gómez serà el director general quan la mateixa llei diu que l'exercici dels càrrecs dels membres del Consell de Direcció és incompatible amb la condició de membre del Parlament o del Govern, una llei que ja està en vigor.

Per tant nosaltres el que volem, en definitiva, és arribar a aquest consens, que IB3 surti definitivament del debat partidista; això sí, el que no volem és que passi precisament el que ha passat ara a Televisió de Mallorca, on es volia donar compte d'un comunicat del Comitè d'Empresa de Televisió de Mallorca en relació al tancament, notícia que va incomodar els actuals responsables de la Televisió de Mallorca, i els actuals responsables, nomenats per la Sra. Maria Salom, varen vetar aquesta informació. Això és el que consideram que no ha de passar a una televisió pública, on els criteris que han de primar han de ser els de la informació, la imparcialitat i la pluralitat.

A partir d'aquí, per tant, jo ja li he dit que, independentment del resultat del plenari extraordinari posterior, seguim oberts a la possibilitat d'arribar a aquest acord, no es perdrà pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativa Verds-Entesa aquesta possibilitat. Creim que hi ha possibilitats, creim que hi ha alternatives, i estam segurs que és possible fer-ho. Depèn de la seva voluntat, si realment volen que IB3 surti del debat partidista o si, Sr. Bauzá, vol tornar a temps antics, i li admet com a temps antics tant el temps del Sr. Matas com la primera etapa del Sr. Antich, li ho admet, perquè ja he dit que va ser un error, però crec que el que es va començar a fer fa aproximadament un any i mig s'ha de continuar; aquesta etapa s'ha d'haver acabat i, per tant, hem ja de caminar sempre pel consens, pel debat plural i imparcial.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí? Sr. Conseller, vostè té la paraula. Està obrint un torn incidental, vostè ho sap, eh?

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. No iba a abrir el turno institucional, pero es que ha hecho un comentario el vicepresidente cuando ha entrado de la antesala que casi me ha..., me ha permitido pues pensar una situación y lo voy a abrir.

Mire, Sra. Armengol, este gobierno lo que ha adoptado ha sido una medida responsable. Si no hubiésemos adoptado esta medida los trabajadores de IB3 y los proveedores de IB3 a estas alturas aún no habrían cobrado. Esa es la realidad.

(Aplaudiments)

Esa es la realidad, y le tengo que decir que este decreto ley no es producto de la improvisación, este decreto ley es el único punto de encuentro que ha existido entre los servicios jurídicos de esta cámara -lo he dicho antes- y los de la Abogacía. Es decir, no nos levantamos una mañana el Gobierno y se nos ocurrió elaborar este decreto ley, sino que era el único punto de encuentro que existía entre los servicios jurídicos de esta cámara y los de la Abogacía. Eso es la realidad, eso es la realidad.

Yo durante todo este tiempo con ustedes la verdad es que lo único que he visto ha sido que se han dedicado a criticar, pero de vuestras críticas yo no he escuchado ninguna propuesta que mejorara la medida que nosotros habíamos adoptado, ninguna propuesta, ninguna. A lo largo de todo este tiempo lo que sí hemos visto es que ustedes no tienen ningún interés en consensuar nada con nosotros, si se ha visto, la Sra. Cabrer lo ha explicado muy bien. Si ustedes consensuan con nosotros el futuro consejo de dirección y el director general ustedes tendrían un frente menos para atacar y para hacer ruido, que es lo único que ustedes saben hacer.

(Aplaudiments)

Ahora ustedes en el único escenario en el que se mueven bien es ejerciendo estas políticas, políticas irresponsables y políticas y fuegos de artificio, es lo único que saben hacer y es lo único que vienen haciendo, y la prueba la tenemos en estos cuatro últimos años pasados, que ustedes, a pesar de la grave situación en la que han sumido a esta tierra, no han aprendido, siguen siendo igual de irresponsables. Lo único que le digo, Sra. Armengol, en vista..., porque el Gobierno ha hecho todo lo posible por llegar a un consenso, todo lo posible, la Sra. Cabrer lo ha explicado muy bien. Ella, la Sra. Cabrer, lo ha explicado muy bien y es una ley del Parlamento. El decreto lo ha hecho el Gobierno porque era la medida, le insisto, la única medida que los servicios jurídicos habían concretado para sacarnos de esta situación sobrevenida que nosotros no habíamos buscado, y tengo que decirle, y abro un paréntesis, que si yo sigo seis meses al frente del ente público es porque ustedes no han querido consensuar nada, nada absolutamente.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Y tengo que decirle..., y tengo que decirle que hay que ver lo puristas que son ahora, lo puristas que son ahora; ustedes cuando tienen que hacer algún tipo de pacto para crear un pacto de *progrés* se dejan todos sus principios por el camino, pero ahora, para pactar al director de IB3, resulta que son muy puristas. ¿Recuerdan ustedes qué hicieron con Toni...?, ¿se acuerdan del anterior director a Pedro Terrassa..., Toni Martorell? Era de un determinado partido político. Tuvieron problemas en apoyarle, pero eso significaba coches oficiales, moquetas y sueldo. Esa es la triste realidad...

(Remor de veus i aldarull a la sala)

...Sra. Armengol, esa es la triste realidad.

Nosotros estamos acostumbrados a las políticas que ustedes están ejerciendo porque lo hemos visto en los últimos pactos de *progrés*, pero también les digo una cosa, que estas políticas que ustedes hacen, preferimos que las hagan en la oposición que no en el gobierno, porque en la oposición sólo es eso, ruido. En el gobierno todos sabemos lo letales y lo devastadoras que pueden llegar a ser. Tenemos la prueba de los resultados de este último pacto de *progrés*.

Y quiero decirles que ahora que se inicia esta legislatura tiempo tendremos para entrar en debates digamos más concretos, pero desde luego que para consensuar un director de IB3 que ni el Partido Popular ni el Gobierno han propuesto, que viene de una mesa audiovisual, que tengan ustedes estos problemas desde luego quedan muy bien retratados. Miren, ustedes sigan haciendo la política que consideren; lo que está claro es que en el objetivo final de vuestra política se ven vuestros intereses personales y partidistas. Nosotros seguiremos haciendo lo único que sabemos hacer: políticas responsables, políticas responsables y pensando en el interés general.

Muchísimas gracias.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol. Té la paraula, Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Moltes gràcies, Sr. Gómez, per aquesta intervenció. Moltíssimes gràcies, perquè denota clarament el que jo explicava amb un exemple. Què ens ha parlat, com a director general d'IB3 o com a conseller de Presidència?

(Aldarull a la sala)

Això és el que volen? Això és l'objectivitat, la pluralitat, la imparcialitat, exigides per llei a un director general? Això són paraules dignes d'un director general d'una televisió pública, que ha de ser independent de color polític? Vostè és director general d'IB3, l'acaben de nomenar.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, per favor...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

I aquest és el tema, Sr. Gómez, i això és la ingerència política del Govern del Sr. Bauzá dins un mitjà de comunicació públic, i això és una vergonya, Sr. Gómez, una vergonya; per als ciutadans, per a aquesta cambra, per a la democràcia i per a la radiotelevisió pública, és una vergonya, una vergonya.

I li deia abans que el problema..., i nosaltres vostè diu que no hem fet res per consensuar. No és cert, no és cert. Nosaltres vàrem dur quan governàvem una llei aquí, que va rebre la unanimitat dels grups polítics, que diu clarament el que ha de ser la televisió pública, i que diu clarament els dos terços, i que diu clarament la pluralitat, i que diu clarament en quina llengua ha de ser, i que diu clarament el suport al sector audiovisual que s'ha de donar, i que diu clarament la internalització dels serveis informatius..., i la vàrem dur i la vàrem aprovar per unanimitat. I vostès varen posar l'esmena que si en sis mesos no s'aconseguien els dos terços es pogués posar els sis mesos, que és el que volien perquè és el que estan fent.

Al final vostè diu: “jo no em fii que vostès hagin volgut consensuar perquè sempre fan renou”. Nosaltres sabem fer renou, evidentment, bastant millor que vostès, però sabem fer moltes més coses, i sobretot sabem governar millor, millor...

(Remor de veus)

...perquè mai, mai...

(Aldarull a la sala)

...mai a un responsable polític del meu partit, mai no se li hagués pogut ocórrer fer això que estan fent vostès, mai!

Ara acaba de passar. Li repetesc l'exemple perquè no l'entenen i és molt important. Televisió Espanyola, acaba de dimitir el president. Vostè creu que al Sr. Zapatero se li hagués ocorregut dir “el Sr. Blanco serà el director general”? Idò al Sr. Bauzá, al Sr. Bauzá... No, no, pensin-ho, eh?, perquè és així, al Sr. Bauzá se li ha ocorregut, i avui hem vist el tarannà del Sr. Gómez. Jo ja el coneixia; alguns, no; avui l'hem vist, avui l'hem vist. Avui hem vist si això és una persona objectiva, en fi, que no té cap connotació partidària, que, en fi, sap ser objectiu i sap cercar el diàleg.

Sr Bauzá, vostè va dir “els 35 diputats no faran que jo no sigui un president dialogant i de consens”. Bé, idò, paraules buides, paraules buides. Quina voluntat de consens és aquesta?, quina voluntat?, quin discurs de consens ha fet aquí? Jo li he estès la mà, li he dit “parlem del model audiovisual, parlem del perquè hem de tancar Televisió de Mallorca, parlem del perquè volen fer censures als mitjans de comunicació públics, parlem del futur d'IB3, parlem de quin pressupost pot tenir i quin no”, perquè som conscients de la realitat i som responsables. D'això, no n'han volgut parlar. Vostè, que diu que el Govern ha fet moltes coses per consens, el Govern no ha fet res, no s'ha assegut amb ningú de nosaltres, no ens ha proposat res, i jo li dic clarament que la transitorietat de la dimissió del director general no ha de ser un problema, nosaltres li ho vàrem dir, estam disposats a cercar una solució.

I dóna la culpa al servei jurídic d'aquesta cambra, cosa al·lucinant. Mai no tenen la responsabilitat de res, vostès. Ara resulta que els senyors dels serveis jurídics d'aquesta cambra són els que han dit: “no, el Sr. Antoni Gómez és l'únic que pot dirigir la radiotelevisió pública de Balears”. Home!, és que això és surrealista, és surrealista. Vostès podien posar un altre director general; li ho dic: el president del Consell d'Administració, sigui qui sigui, qui sigui, no un conseller d'un govern, no un càrrec polític, per favor! És que això a qualsevol democràcia -jo entenc que, això, vostè no ho entengui molt- a qualsevol democràcia això no és acceptable, no és assumible que un conseller sigui el director general i que ens vengui aquí a donar sermons, a criticar tota una part de la cambra que, per cert, no té per què criticar-la, Sr. Gómez, aquest no és un bon camí si vol arribar a consensos amb nosaltres.

I jo li he dit una, i dues, i tres vegades i li ho repetiré: miri, l'acord, el volem; la imposició, no, la imposició, no. I li diré una altra cosa: ni a mi, ni al Sr. Antich, ni a cap responsable del Partit Socialista, no se'ns hagués ocorregut fer el que ha fet el Sr. Bauzá. Però tampoc telefonar al Sr. Pere Terrassa, a la Sra. Marisa Goñi, a qui sigui, per dir “aquesta informació surt, aquesta no”, “vull aquest de subdirector general o no el vull”, i vostè ho fa. O em dirà que no?, o em dirà que no?

Per tant no ens doni lliçons de com es gestionen els mitjans de comunicació públics. Doni'ns la mà, estengui la mà, sigui humil, sigui respectuós amb aquesta cambra, sigui respectuós amb les lleis que han emanat d'aquesta cambra, que diuen el que diuen, i que diuen que un director general d'IB3 ha de ser independent i fora del Govern, i això ho diu la llei, i si vostè vol ser el director general, que creu que, llegint la llei, vostè compleix el currículum, la professionalitat i l'objectivitat de la direcció general, que el proposin, però surti de conseller, perquè una cosa i l'altra no pot ser, i no pot estar sis mesos dirigint IB3 i essent conseller de Presidència. Això és inaudit i és antidemocràtic, Sr. Gómez. I li repetesc, Sr. Bauzá, malgrat l'error polític que ha comès, jo li dic que nosaltres estam disposats als diàleg, estam disposats a l'acord, estam disposats al consens, però no amb imposicions, no amb ingerència polítiques, no creant un equip del Partit Popular dins IB3, perquè això matarà...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Armengol, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, acab, Sr. Rotger. ...això matarà IB3, i seran doblers tudats, i si han de fer això tanquin-la, perquè no val la pena gastar tants de milions d'euros per fer una televisió de partit, no val la pena. No ens assumeixin a això, a la societat de les Illes Balears, perquè no ens ho mereixem.

Per tant, Sr. Bauzá, si vostè vol, amb seriositat i amb rigor, dialogar amb nosaltres i arribar a acords, li repetesc que, malgrat el que ha passat, té la nostra mà estesa.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Barceló, té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que és trist que hàgim de fer el debat amb el director general d'IB3, que aquestes qüestions s'hagin de debatre amb el director general d'IB3, perquè després de dir que sí al candidat que ens va proposar el Partit Popular, encara hem d'aguantar que surti el director general, conseller o el que vulguin dir-li, a barrejar, a dir-nos que no volem consens. Després de dir que sí al candidat que havien proposat vostès, que ens anava bé. Aquesta és la realitat.

I llavors ens ve amb coses ja absurdes: els treballadors no haguessin cobrat. Venga!, per favor! El primer que va fer el director general anterior, quan va dimitir, va ser oferir-se a anar a signar les vegades que fos necessari. El Sr. Antoni Martorell ho va fer; sap quan de temps hi va anar, a firmar, el Sr. Antoni Martorell, fins que varen nomenar el Sr. Pere Terrassa? Hi va anar, és una cosa que ha passat ja a IB3, és una cosa que ha passat, ja. I, evidentment, ho torn a reiterar: era l'única possibilitat nomenar el Sr. Gómez?, era l'única? Hi tornam insistir. Per què tenim un consell d'administració? Els feia por que no tenen la majoria en aquest consell d'administració? Creuen que les persones que estan en aquell consell d'administració...?, que jo crec que han actuat totes elles, totes elles, amb seny i responsabilitat durant els darrers temps; totes elles, tant les que va proposar el PP, com les que va proposar el PSM, com les que va proposar el BLOC, com les que va proposar el PSOE, totes elles; estic convençut que, en una situació com aquella en què ens trobàvem, que vostès no tenguessin majoria absoluta en aquell consell d'administració no hagués estat cap problema per a vostès, n'estic convençut, i així i tot varen fer l'animalada. Diuen que tenen informes justificatius.

I fins i tot ens dóna la culpa que ara haurà de seguir sis mesos! Ara ens dóna la culpa que haurà de seguir sis mesos! És que vostès no hi hauria d'haver estat ni un dia, vostè no hi hauria d'haver arribat, i no ens trobaríem amb aquesta situació.

Això sí, vostè diu que varem aprovar el Sr. Martorell pels cotxes oficials i la moqueta. Miri, qui li parla no ha anat mai en cotxe oficial, no n'ha tengut mai, de cotxe oficial; qui li parla no n'ha tengut mai, de cotxe oficial, i no li alab gens el gust de la moqueta, eh?, és un niu de brutor i de pols. Ara, això sí, el que sí que varem fer nosaltres, aquell pacte, i jo ja he reconegut l'error, l'he reconegut, repassi les meves dues intervencions anteriors, però el que sí que varem fer amb aquell pacte va ser..., sap per què va servir?, per una televisió que vostè ens varen deixar que gastava 110 milions d'euros, 110 milions d'euros, el doble del pressupost de la Universitat, més del doble del pressupost de la Universitat a la meitat. Aquesta és la realitat.

Si ara vostès poden rebaixar un poc més encara el pressupost és perquè ja hi ha una feina prèvia feta, de 110 milions que es gastaven a la meitat, perquè diu que des del Govern es poden fer polítiques letals, efectivament, basta recordar l'època de Matas!, sí que ho varen ser polítiques letals, sí que ho varen ser polítiques letals per a aquesta terra.

En definitiva, malgrat l'agre que ha tornat aquest debat amb aquesta darrera intervenció del Sr. Director General d'IB3, continuam oferint la possibilitat de consens. Avui mateix retirant i fins i tot -hi torn a insistir- encara que aprovin aquests nomenaments que ens duren unilaterals del Partit Popular, fins i tot, com que el consell de direcció no estarà aprovat, continuam oferint la possibilitat d'arribar a un consens.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Per tancar, si vol intervenir, el Sr. Conseller de Presidència, *cinco minutos*.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sólo quería decir al Sr. Barceló que una vez que el Sr. Pere Terrassa presenta la dimisión y el Parlamento se la acepta, no tiene firma y alguien tiene que firmar las nóminas. Dígame usted quién firma las nóminas entonces.

(Se sent una veu de fons)

Se la aceptó este parlamento. Este parlamento le aceptó, la Mesa le aceptó esta renuncia. Además, quiero insistir que no soy director general, yo les invito a que lean detenidamente el decreto ley. He asumido las competencias del director general de manera transitoria -transitoria- para solucionar una situación sobrevenida.

Miren ustedes si al final hay una situación, ustedes, con palabras como siempre, intentan camuflar la realidad y confundir, que es lo que les va bien, pero hay problema y los problemas son los hechos y los hechos son los que mejor confirman las palabras y están ahí. Todos tenemos nuestro pasado. Así es que, como he dicho antes, ustedes a lo vuestro y nosotros a lo nuestro.

Muchísimas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

Senyores diputades i senyors diputats, si els sembla bé, passarem a la votació. Passam a votar.

Vots a favor, 34; en contra, 23; cap abstenció.

Per la qual cosa queda validat aquest decret llei.

III. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei de modificació dels terminis prevists a l'article 3 de la Llei 10/2010, de 27 de juliol, de mesures urgents relatives a determinades infraestructures i equipaments d'interès general en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i d'impuls a la inversió.

A continuació passam a debatre el tercer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 3/2011, de 29 de juliol, de modificació dels terminis prevists en l'article 3 de la Llei 10/2010, de 27 de juliol, de mesures urgents relatives a determinades infraestructures i equipaments d'interès general en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i d'impuls a la inversió.

Intervenció per part d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat. Té la paraula el Sr. Company.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, som aquí per exposar-los els motius pels quals es presenta a validació el Decret Llei 3/2011 i també per comentar una mica el seu contingut.

El present decret llei 3/2011 modifica els terminis fixats a l'article 3 de la Llei 10/2010, de 27 de juliol, de mesures urgents relatives a determinades infraestructures i equipaments d'interès general en matèria d'ordenació territorial i urbanisme i, en especial, com a mesura d'impuls a la inversió, segons ja consta al preàmbul de la Llei 10/2010.

Aquest article fixa una normativa transitòria que permet de manera excepcional atorgar llicències, certificats de finals d'obra i cèdules d'habitabilitat per a habitatges unifamiliars aïllats a determinades zones residencials que no tenen xarxa de clavegueram.

Inicialment aquesta possibilitat es podia fer durant el termini d'un any comptador des de l'entrada en vigor de la llei. Aquest termini es prorrogava fins a dos anys, sempre que abans de transcórrer el primer els ajuntaments haguessin aprovat definitivament el pertinent projecte d'urbanització o dotació de serveis que implantàs el sistema de clavegueram, incloent-hi les connexions als sistemes generals de depuració. En tot cas, la llei preveu que les obres esmentades s'han d'executar i estar en funcionament abans de dos anys des de la seva entrada en vigor, que va ser el 6 d'agost del 2010.

El primer termini d'un any va acabar dia 5 d'agost d'enguany. No obstant això, ens hem trobat que la majoria d'ajuntaments afectats, bé per manca de recursos, bé per resultar el termini insuficient o per altres circumstàncies no han aprovat definitivament els projectes d'urbanització o dotació de serveis de clavegueram al·ludits, de manera que determinats àmbits de sòl urbà i urbanitzable executats sense aquest serveis quedarien a partir d'aquesta data paralitzats per la impossibilitat d'atorgar noves llicències, certificats de finals d'obra o cèdules d'habitabilitat.

Per aquesta raó i a petició de tota una sèrie d'ajuntaments i també atesa la situació econòmica actual de les corporacions locals de les Illes Balears s'ha decidit prorrogar aquests terminis en el sentit que, en el primer cas, el termini d'un any passaria a ser de tres, amb la qual cosa es donaria un termini fins a l'agost del 2013, passant a la vegada el segon termini a ser de quatre anys, finalitzant el 2014.

És per tot això, senyores diputades i senyors diputats, que els vull demanar la validació d'aquest decret llei.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Ara toca intervencions dels grups que es manifestin a favor. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Virtudes Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, volem anunciar com no pot ser d'altra manera el vot favorable a la convalidació del Decret Llei 3/2011. Coincidim plenament amb els arguments exposats pel Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori i volem aprofitar l'avinentesa per felicitar-lo, a ell i a tot el Govern per aquesta iniciativa que ha sabut respondre i resoldre amb promptitud un problema que ens havia deixat damunt la taula l'anterior govern del pacte, problema que era que els ajuntaments de les Illes Balears es trobaven dia 5 d'agost amb la impossibilitat de donar llicències d'obra, certificats de final d'obra i cèdules d'habitabilitat a determinats espais amb la conseqüència que això té sobre la nostra economia.

El Govern del Partit Popular poques setmanes després de prendre possessió ha afrontat amb decisió i valentia -com deia- un problema heretat i la millor manera per resoldre aquest problema és justament un decret llei. L'única manera que justifica, precisament, el sentit dels decrets llei, d'evitar les conseqüències -com dèiem- que dia 5 d'agost es trobassin els ajuntaments, tots els ajuntaments de les Illes Balears, amb aquesta realitat era precisament aquesta actuació del Govern, perquè -com molt bé deia el Sr. Conseller- la realitat ha estat que en aquest any, des del dia 5 d'agost del 2010 al 5 d'agost del 2011, els diferents ajuntaments no han pogut, no han tengut temps i la realitat econòmica dels particulars que havien d'impulsar aquests projectes d'urbanització tots sabem que no és la més adient per possibilitar-los que a dia 5 d'agost tenguessin aprovats definitivament tant els projectes d'urbanització com els diferents serveis necessaris. Per això, dia 29 de juliol, és a dir set dies abans de la conclusió del termini s'aprova aquest decret llei.

Com molt bé deia el Sr. Conseller, l'objecte d'aquest decret llei no canvia en absolut les condicions per atorgar aquestes llicències d'obra ni el seu àmbit d'aplicació, sinó que simplement el que fa és allargar el termini, convertir el que era un termini molt breu, d'un any, en un termini de tres anys.

Vull dir, perquè he llegit alguna informació d'algun partit polític de l'oposició, que es prorroga dos anys, no es prorroga més temps, és a dir, un any que ha transcorregut i dos més que ja li hem donat, no cinc anys com he llegit en alguna banda, probablement perquè la persona que parlava tal vegada no s'ha llegit el decret llei perquè si no, no és molt mal de fer, fer el compte.

Parlam per tant d'una mesura transitòria que va aprovar el Govern del pacte. El 27 de juliol de l'any passat, mitjançant la Llei 10/2010, a l'article 3 s'establia una normativa transitòria que exceptuava a determinats supòsits de sòl urbà i urbanitzable la necessitat d'implantació de servei de clavegueram per a l'atorgament de llicència, certificats de final d'obra i cèdules d'habitabilitat.

Amb aquesta mesura es volia donar una solució a la paralització provocada per normes urbanístiques anteriors aprovades pel Pacte de Progrés que impossibilitava els ajuntaments a donar llicències, certificats de final d'obra i cèdules d'habitabilitat. En el mateix preàmbul d'aquesta llei 10/2010 es reconeixia que aquesta era una eina per dinamitzar l'economia, és a dir, el Govern rectificava la seva normativa de l'any 2008 i reconeixia que el que havia fet era agreujar la crisi.

En primer lloc parlem del contingut de l'article que ens deia, primer punt, quin temps tenen els ajuntaments per aprovar les eines de planejament, passam d'un any a tres anys, els projectes d'urbanització. Segona qüestió, quin temps tenen per connectar-se, passam de dos anys a quatre anys, no cinc anys, quatre anys. L'únic que ha fet el Govern del Partit Popular ha estat precisament intentar solucionar un problema que vostès ens havien deixat. Els repeteixo: no parlem de noves mesures distintes, parlem de les mateixes condicions, és a dir habitatges unifamiliars urbans i urbanitzables aïllades, en sòl aïllat. Parlem no d'especulació com a vostès tant els agrada parlar.

Parlam que el Govern de les Illes Balears el que vol fer amb aquesta mesura és afrontar un problema: governar, cosa que tampoc vostès no solien fer amb massa decisió; vol posar-se al costat dels ciutadans, dels ajuntaments i dels consells insulars perquè el nostre concepte de la nova administració és una administració al servei del ciutadà, no un entrebanc més en el seu desenvolupament.

Entenem que aquesta mesura és una petita, una petita mesura que pot ajudar a un sector que ho passa molt malament, com és el sector de la construcció. A més, no és una cosa que haguem descobert ara, els ho repeteixo, vostès ja en l'exposició de motius de la llei, tant de la 10/2010 com de l'anterior 4/2010, ja reconeixien aquesta situació.

En definitiva, aquesta només és una passa. Ens hem de veure dins aquesta legislatura amb una situació molt favorable per donar una solució de fons i no puntual com és aquesta a allò que és l'urbanisme de les Illes Balears.

Aquesta nova concepció de l'administració de la qual els parlava és la que ha de presidir el consens que volem adoptar en la redacció de la Llei del sòl, una llei del sòl on s'aconsegueixi la celeritat dels tràmits, la seguretat jurídica. Tot això amb respecte al nostre territori i la nostra identitat. Aquí sempre ens hi trobarem. Esperam tenir la mateixa consideració per part seva i també trobar-los-hi.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Intervencions dels grups parlamentaris en torn en contra. Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, bon dia a tots, mirin el problema, Sr. Conseller, és un problema greu, és un problema antic i és un problema greu. El problema real que tenen una sèrie d'urbanitzacions en aquestes illes és que aboquen aigües residuals sense control. Aquest és el problema real.

Aquest ve d'abans del pla provincial, del pla del 73, que ja preveia una excepció a les urbanitzacions amb habitatges unifamiliars aïllats, ja deia que davant la normativa estatal de la Llei del sòl del 56, que deia que per poder construir les parcel·les haurien de constituir-se com a solars i per tant tenir tots els serveis implantats a peu de parcel·la, doncs a aquestes urbanitzacions d'habitatges unifamiliars aïllats se'ls exceptuava i amb aquelles excepcions, encara ens hi trobam. Passam d'una excepció a una altra i anam fent excepcions i ens anam trobam que de cada vegada hi ha més urbanitzacions que tenen problemes gravíssims d'abocaments d'aigües residuals sense depurar als aqüífers.

Mirin, el problema l'entendran, són 100 litres/habitant/dia, el que consumim, 100 litres d'aigua/habitant/dia. Si això d'alguna manera no s'atura, si d'alguna manera no hi ha una depuració real i efectiva d'aquest abocament als aqüífers realment la situació és molt greu.

Nosaltres, des d'aquest punt de vista, entenem la gravetat, l'excepcionalitat i la urgència de dur aquí una mesura. Era urgent, excepcional, que es dugués una mesura per intentar resoldre no el problema de les llicències que es puguin donar en determinades condicions, sinó el problema real; el problema real que es va exceptuar, pensàvem que ja per darrera vegada, una última excepció i un últim termini d'un any al contingut de l'article 2.1 de la Llei 4/2008 que deia -i deixava palès- que s'havien de tenir tots els serveis a peu de parcel·la, doncs es va exceptuar la Llei 10/2010, però per a un any.

Què ha passat? Vostès diuen al decret, a l'exposició de motius, que els ajuntaments no ho han pogut fer per manca de recursos, manca de recursos no..., la Sra. Virtudes Marí ho ha dit, no és dels ajuntaments, segurament és dels que han d'impulsar aquests projectes de dotació de serveis, no d'urbanització, de dotació d'un servei, però aquests que viuen..., és que en aquestes urbanitzacions d'habitatges unifamiliars aïllats, vostès creuen que no tenen recursos suficients per poder dotar d'un servei bàsic i fonamental com és aquest, que sense la seva existència es contaminen d'una manera molt greu els nostres aqüífers?, no tenen aquests recursos?, els hem de pagar entre tots?, hem de pagar entre tots el clavegueram de Son Vida? Els semblaria just? Doncs jo crec que no. Crec que aquesta no és una justificació.

El termini insuficient. Miri, un any, quan es va dir se sabia, quan es va dir, quan es va establir un any se sabia que era un termini curt, però era un termini excepcional, i se sabia que feia falta posar-se a fer feina el més prest possible, no és un problema heretat. Nosaltres, quan vàrem sortir del Govern estàvem en termini, això va acabar el mes d'agost, però en qualsevol cas era un darrer termini i un darrer termini que es complia efectivament el mes d'agost i era possible fer-ho, si hagués estat impossible fer-ho jo també li ho diria, però som tècnic, n'he redactat una sèrie i sé que en un any es pot redactar i es pot aprovar definitivament, un projecte de dotació de serveis.

La urgència per tant, senyores diputades i senyors diputats, ha de ser per resoldre el problema ambiental, no per continuar donant llicències amb un tipus d'urbanisme que li podríem dir irregular.

Quina és la situació del problema? Doncs, no ens l'han explicada i per tant no la coneixem. Quants d'ajuntaments han aprovat, perquè vostès diuen la majoria d'ajuntaments, però, quants han aprovat els respectius projectes de dotació de serveis? Quants ho han aprovat? Quantes llicències s'han donat a l'empara del vigent decret llei i quantes han estat informades pels corresponents serveis jurídics? No sabem la situació. Esper que en el torn de rèplica ens expliquin per què, per què un any, per què d'un any es passa a tres i a quatre, i si realment aquestes xifres s'han mesurat, s'han pensat i responen a unes determinacions tècniques, però mirin, la realitat és que es desvia el sentit del problema.

El problema ambiental són els abocaments existents a terrenys permeables, càrstics, algunes d'aquestes urbanitzacions estan a la Serra de Tramuntana, a terrenys càrstics, els que no tenen cap possibilitat de filtrar tot allò que se'ls aboca, i per tant és un problema ambiental molt greu.

Les noves edificacions que es puguin fer, aquestes noves edificacions no representen problemes ambientals, en principi, perquè el decret llei anterior o la llei anterior i el decret llei que vostès presenten mantenen l'obligatorietat de fer fosses sèptiques estanques i homologades, i per tant això en principi no és urgent que es resolgui, perquè no abocaran aigües brutes directament als terrenys.

Si abocam a totes les urbanitzacions que hi ha a les nostres illes 100 litres habitant dia, si continuem abocant arribarem a un moment de col·lapse, i aquest moment el volíem evitar amb un darrer termini que fos ja absolutament improrrogable.

Sr. Conseller, senyors diputats, Sra. Marí, vostès poden garantir que amb aquesta pròrroga realment d'aquí a tres anys ens trobarem amb projectes aprovats definitivament pels ajuntaments i que d'aquí a quatre aquests projectes s'hauran executat? Aquesta xifra és una xifra meditada? Saben que realment a partir d'ara aquests deures que s'havien de fer i que no s'han fet per part de les corresponents juntes de compensació o per part dels propietaris, per part de la tramitació que havien de fer els ajuntaments, això a partir d'ara es farà? Pot garantir, Sr. Conseller, que aquesta serà la veritable darrera pròrroga d'una situació excepcional?, una situació excepcional, una situació que és, com he dit, realment impròpia dels temps que correm, impròpia de les nostres illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Antoni Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, moltes gràcies al conseller per haver-nos llegit el decret llei, perquè ens ha estalviat haver-lo de repassar abans de la intervenció, aquest tercer decret llei del dia, no?, pel tercer ja anam; encara en queda un altre, per tant ja seran quatre. Crec que si hi havia una cursa sobre qui feia més decrets llei té tots els números per guanyar-la el Partit Popular, i això que es queixava a l'anterior legislatura que n'abusàvem. La veritat és que s'estan lluint, s'estan lluint de decrets llei. És una manera ben peculiar de respondre a les demandes d'aprofundiment democràtic i a la demanda de respecte al Parlament, però, vaja, si la Constitució s'ha de reformar per lectura única a dos partits, supòs que ens anirem avesant a una altra manera d'entendre la democràcia.

En aquest cas la urgència, la necessitat detectada, i jo crec que queda bastant clara també amb l'actuació del Sr. Conseller i de la Sra. Marí, és que hi ha un parell de llicències d'un parell de xalets que no es podrien donar; si no, que se'm precisi. Jo entenc que és del que parlem; de quantes estam parlant?, de quants d'espais estam parlant? A Mallorca en concret, més que parlar en general, jo estaria parlant d'urbanitzacions a vorera de mar, normalment antigues, i a Marratxí, i a Marratxí, urbanitzacions a vorera de mar i a Marratxí. Qualcunes, ja em diran quines, a l'enquesta d'infraestructures tenc llistats tots els llocs sense clavegueram a Mallorca -a Menorca és una situació més complicada-, i en qualsevol cas l'èmfasi de seguretat jurídica que havíem sentit al conseller, que la primera mesura sigui per dur excepcions a regles generals la veritat és que no ens pareix bé. El que ens varen explicar a la facultat era que allò que donava seguretat jurídica eren normes generals, normes generals aplicables a tothom, i el que donava arbitriarietat i inseguretat jurídica eren normes particulars de pròrrogues i dedicades a particulars. Però bé, en tot cas és una altra manera.

Facem un breu repàs de com arribam aquí. Ho deia el Sr. Carbonero, se'n recordava de la normativa dels anys cinquanta, dels anys setanta, i les excepcions que s'hi varen provocar. Però a partir dels anys vuitanta hi ha un gran debat social sobre els perjudicis de les aigües residuals abocades. Vostès recordaran que va ser el Consell d'Europa l'any 88 que, davant la situació, diu "no, a tota Europa hi ha d'haver una regla general per evitar aquesta situació". De resultes d'allò i després de moltíssim de debat en el Parlament, en el Consell Econòmic i Social, a tots els estats, a nivell municipal..., surt l'any 91 -ara ha fet vint anys, vint anys, el mes de maig va fer vint anys- la directiva europea que obliga tots els nuclis de població a tenir xarxes de clavegueram. Ens diu que aplicant una normativa els vàrem deixar aquest problema l'anterior legislatura, ha dit la Sra. Marí; que, aquest problema, els el vàrem deixar l'anterior legislatura, un problema que des de l'any 91 s'indica que hi ha d'haver clavegueram. Es varen donar uns terminis, perquè es veia la dificultat de fer-ho. Fins a l'any 2000 eren els pobles o habitants

equivalents de més de 15.000 habitants; a partir de l'any 2005 havien de ser els de més de 2.000 habitants.

Aquí ho sabem, hi va haver una dificultat; hi va haver una dificultat sobretot perquè les excepcions que s'han apuntat, que permetien que hi havia hagut urbanitzacions unifamiliars que -ja dic, moltes d'elles molt consolidades- no s'havia fet aquest clavegueram, doncs creava aquesta situació de dificultat i l'hem anada d'alguna manera pontejant. Però l'obsessió, sobretot a partir dels anys noranta, és de fer els claveguerams, és de fer pressió perquè hi hagi aquests serveis. Vostès recordaran que a partir dels anys vuitanta el mateix govern balear, que pràcticament estava arruïnat, crea línies als ajuntaments a més dels plans d'obres i serveis; l'any 91 el govern de dretes crea el cànon de sanejament, precisament perquè coneix la normativa europea i sap quin és el debat que s'està produint i sap les conseqüències turístiques, també, que (...) la situació que anam fent, i per descomptat els anys noranta hi ha un canvi substancials dins la situació que vivíem a les Illes Balears.

Bé, continuam amb pròrrogues.

Aquí sí que llavors hi ha un canvi notori respecte de la definició de sòl urbà, i jo diria que nosaltres l'acceptam o la duim l'any 2008, ja amb esforços que havíem fet tots els plans territorials, però que la llei de l'Estat, a més, ho ha deixat clar, que per tenir condició de solar i per ser sòls urbans han d'estar connectats a xarxes, diu, *redes* en versió castellana, xarxes a la versió catalana, perquè les lleis espanyoles es publiquen al BOE en català. Molt bé, doncs aquesta és la condició per ser sòl urbà.

Dins aquesta tessitura i dins aquesta situació, ens tornam a trobar l'any 2011 amb molt pressió -l'any 2010- perquè hi hagi un darrer..., un darrer però el darrer dels darrers, ja el darrer, el darrer... Nosaltres deim que no; el gran darrer ha de ser fer el clavegueram, fer el clavegueram. Però no, hi ha un debat, i també, per consens, tots deim que és un any, però un any?, ens miram als ulls i és un any? Ens miram als ulls, un any, article 3 de la Llei 10/2010, per cert de 20 de juliol, no sé per què per tot surt 27 de juliol quan la llei va ser aprovada en aquest parlament el mateix nefast dia de Son Bosc, el 20 de juliol, on es va escenificar que en matèria territorial la majoria era PP-UM.

Bé, aquest article 3 deia un any per sortir-ne ja. I què pressionava, maldament per ventura no calia?, on posava l'èmfasi? Deia "però és que els ajuntaments han de fer clavegueram; és que hem d'empènyer perquè els promotors, els urbanitzadors, si ja l'ajuntament l'ha recepcionat amb contribucions especials, perquè s'espavili i faci el clavegueram". Ara tot es torna a allargar, amb una pròrroga que jo la sensació que tenc llegint el decret llei és que, bé, de moment un any, si importa ja hi tornarem; és a dir, "no passeu pena, no vos volem crear problemes, si podeu ho feis, si no podeu no ho faceu". La qüestió és (...) aquestes urbanitzacions que no tenen clavegueram. Vull veure qui és que es posarà a fer-lo amb aquestes condicions i amb aquestes promeses que els fa el mateix govern.

Amb una dificultat, que dificultats jurídiques n'hi ha moltes. Per exemple, a Cala Tuent i Es Guix -tothom té un passat, deia el Sr. Gómez, efectivament tothom té un passat de donar aquest tipus de llicències sense clavegueram-, hi ha espais que han estat desclassificats perquè no tenien els serveis i hi ha plets, en record dos, Cala Tuent i Es Guix. Bé, plets que van evolucionant, com Es Vilà a Pollença, etc. Conec més els casos de Mallorca que els d'altres bandes. S'ha pogut actuar perquè no hi havia clavegueram. Hi ha altres situacions; pos un exemple: Vallgornera a Llucmajor, una extensíssima urbanització a la qual no se sap si es podrà fer clavegueram perquè està afectada per la cova de Vallgornera, un espai protegit, i hi ha una dificultat tècnica, de cost, però també de protecció del subsòl. S'haurà de veure, per ventura s'haurà de redelimitar l'espai, no ho sé, no hi vull entrar. La qüestió és que mentrestant haurem donat llicències, i Déu ens guard d'un ja està fet, a no ser que allò que un vol tenir és el problema; un vol tenir Ses Covetes i llavors ja ho veurem; un vol tenir Cretu i llavors ja ho veurem; un vol tenir els xalets de Llucalcari i llavors ja ho veurem. A vegades aquest "ja ho veurem" quasi sempre ha anat que guanya la posició qui l'havia guanyada pel poder d'allò fàctic, però no sempre, no sempre.

En qualsevol cas, inseguretat jurídica, perquè avui la llei de l'Estat diu que han de ser connectats a xarxes, la directiva europea, aplicadíssima ja arreu, insisteix que hi ha d'haver aquest tractament general amb col·lectors, i aquí continuam amb pròrrogues d'excepcions.

Nosaltres insistim: creim que sí que seria bo sortir d'aquesta excepcionalitat, però fer-ho a base de fer els claveguerams. Creim que si aquí anàs acompanyat ara el conseller dient "posarem a l'abast dels ajuntaments, els pressionarem perquè d'una manera o l'altra es faci el clavegueram", això ho estudiarem.

Dos, el sistema de la directiva. La directiva diu: "Si per qüestions tècniques de cost, si per qüestions mediambientals, un sistema individual és mediambientalment tan positiu com ho pugui ser una xarxa, es pot autoritzar", però per evitar abusos, no sé quin, però per evitar abusos, la directiva diu: "...però som la Comissió que direm que sí o que no", la Comissió donarà permís a les excepcions. Que es tramitin excepcions. Però no, el Partit Popular no ens ve aquí per tramitar excepcions basades en normes generals, de dir que en aquests indrets, per petits, per les seves dimensions i morfologia, no convé que els sigui d'aplicació tota aquesta normativa. No, prorrogam, prorrogam, i tal dia farà un any.

Nosaltres aquest esquema creim que no justifica, com he dit, un decret llei. Crec que ja en vàrem parlar bastant a l'anterior legislatura perquè crec que hi va haver un moment en què hi havia tres i quatre iniciatives legislatives sobre l'obligació o no de connectar-se al clavegueram al mateix temps, i, bé, jo agraesc a la Sra. Marí que també la seva primera intervenció sigui per apuntar i per convidar al consens, per fer els retrets dels no-consensos al passat, per exemple per a una llei del sòl, i que la manera de posar-lo en escena, la manera d'escenificar-lo i d'alguna manera convidar-hi sigui amb un decret llei *manu militari*, com apuntava l'anterior ponent, que era un exercici de transparència i el primer decret llei que ha estat defensat. Jo crec que val més parlar de les coses, veure si hi ha un consens social respecte d'una situació que reconeixem complicada, delicada i que s'ha d'afrontar, però que no sigui a través d'aquesta fórmula.

Per cert -també ho deia el Sr. Carbonero-, jo crec que hi ha distints supòsits respecte d'aquests espais, però en general hi ha alguns d'aquests espais en els qual, si un reparàs en el preu al qual es va comprar el solar a determinades urbanitzacions, a determinades, n'hi ha d'altres que no, eh?, hi ha espais jo diria que tradicionals que tenen una altra fesomia, però n'hi ha que han aconseguit unes plusvàlues enormes als preus que es compren els solars sense clavegueram en els anys cinquanta i seixanta, a quan es transmeten. Hi ha canvis substancials, i després resulta que no podem arreglar, no podem modernitzar, no podem posar-nos al dia com a destinació turística. Ara sí, segurament el pròxim debat que tinguem la setmana que ve serà per parlar de modernització dels espais turístics, per parlar que hi hagi tots els compromisos i reptes que el conseller de Turisme ens vol aportar, però avui són llicències d'obra en sòls sense clavegueram.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. En torn de rèplica la Sra. Virtudes Marí, del Grup Parlamentari Popular, té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, tenc un dubte per començar la intervenció, i veig que els lletrats tenen el mateix que jo, que és saber si el Sr. Carbonero ha fet una intervenció a favor o en contra. No ho he aclarit, però bé, no passa res, no passa res.

Mirin, escoltant tant el Sr. Carbonero com al Sr. Alorda, em sorprèn que fa dos mesos i mig vostès eren el govern que va aprovar la Llei 10/2010, de la qual l'article 3 diu el que diu i ara simplement prorrogam el termini, res més. M'ha donat la sensació que la legislatura passada havia governat el Partit Popular, aquesta llei l'havíem fet nosaltres, l'exposició de motius l'havíem fet nosaltres, i ara ens donàvem un termini, com als mals estudiants que el juny no aproven i els hem de donar el setembre. Mirin, aquesta llei és de vostès i, clar, em fan unes preguntes que jo no puc altra cosa que preocupar-me. I en això coincideixen el dos portaveus.

Em demanen justificació de termini. Vostè em pot garantir, Sr. Conseller, que en dos anys o en tres anys s'hauran executat,

fet, aprovat els projectes d'urbanització i s'hauran connectat a la xarxa? I vostès?, tenien la garantia que en un any i dos anys el tenien? Tenim la confiança...

(Aplaudiments)

Tenim la confiança que els ajuntaments compliran amb les seves obligacions i que els particulars compliran amb les seves obligacions, legítima confiança que estic segura que era la mateixa que tenien vostès. El que no tenim és una bolla de vidre, això no, mirin, aquest element dins la nostra formació política no existeix.

Però, bé, Sr. Carbonero, jo estic convençuda que sé molt menys urbanisme que vostè, però jo crec que ha mesclat dues coses que no tenen res a veure. No parlem d'habitatges que aboquen..., jo veia la imatge i la veritat és que m'esgarriava. Sr. Conseller, hem vist zeladors mediambientals a totes les urbanitzacions obrir expedients sancionadors, si tenim xalets i tenim cases unifamiliars que aboquen lliurament als torrents i al subsòl. Si vostè ho sap, Sr. Carbonero, denunciï. No estam parlant d'això, no estam parlant d'això, estam parlant del que vostès redactaren, que eren habitatges unifamiliars aïllats que tenen, perquè així ho preveïen els seus propis instruments de planejament, molt antics i que avui no responen probablement als criteris que utilitzam, preveïen sistemes individuals per eliminar les aigües brutes, però no que estiguin tirant..., i si ho fan, denunciïn-los. Per tant l'alarmisme que vostè pretenia ara donar-nos jo crec que com a foto està bé però com a justificació no n'hi ha cap.

I no es tracta, com vostè deia... a més sempre els símils són els mateixos: hem de pagar tots el clavegueram de Son Vida? I tant que no, i nosaltres no ho deim, si no parlem d'això. El clavegueram de qualsevol lloc, el pagarà qui l'hagi de pagar; si és per cooperació, el pagaran els ajuntaments i passaran contribucions, i si és per compensació el pagaran els mateixos que han fet la urbanització.

Però no juguem amb demagògia barata perquè és molt més senzill el que discutim avui. El que discutim avui, i crec que és l'alternativa que vostès ens proposen, és que els diguem, per exemple als ajuntaments de Menorca, que eren uns dels que més alarma creava aquesta situació, ajuntaments, per cert, la majoria d'ells fins fa dos mesos governats per vostès, que es trobaven amb una situació damunt la taula que no podien resoldre, amb una situació de crisi econòmica greu, a més, en què ni els ajuntaments ni els particulars no poden afrontar aquest tipus de despeses. Vostè em diu que el que hauríem d'haver fet és fort i no et moguis no moure els terminis, com proposam; nosaltres no estam d'acord, nosaltres estam d'acord a ajudar els ajuntaments i els particulars a treure el cap, a solucionar el problema ambiental, a fer complir la directiva de l'any 91 a la qual ens feia esment el Sr. Alorda.

Però, però, quan es dicten lleis hem de saber que es poden complir, i vostès a mi em sembla -i m'hauria d'explicar el Sr. Alorda de quines pressions parla- que no ho volien fer, varen fer per llevar-se d'enmig la gent un any i ja està, però vostès ha parlat d'unes pressions i d'unes qüestions que potser me les hauria d'explicar, perquè m'ha semblat tot com a molt -francament- curiós.

I em diu, a més, que estan creant inseguretats jurídica. Ni més ni menys inseguretats jurídica que la que crearen vostès fa un any. Els supòsits són claríssims, són els mateixos, les garanties ambientals són idèntiques i no hem pogut ni una coma; simplement hem fet una cosa que vostès no solen fer: ser realistes, i seguir el criteri que vostès varen seguir, que és intentar que això sigui una eina per ajudar a minvar la crisi econòmica que patim, res més, i res menys.

I, Sr. Carbonero, si la seva preocupació és que les cases no aboquin als torrents i contaminin els aqüífers, estic convençuda que la Conselleria de Medi Ambient farà tota la feina necessària perquè això no passi. I no parlem d'un decret *manu militari* que fuig del consens, parlem d'un termini peremptori, que era el dia 5 d'agost de l'any 2011, que nosaltres prenguérem possessió a primers de..., un mes i mig, 40 dies abans que es complís aquest termini, i que el Govern del Sr. Bauzá, el Sr. Conseller, han fet el que havien de fer, que és evitar que el fet de no haver previst una solució ens provocàs, sobretot als ajuntaments als quals abans he assenyalat, probablement a vostès això dels ajuntaments els preocupa poc perquè clar, el PSOE crec que té 8 o 9 ajuntaments i el PSM 3, ho entenc, que vostès tal vegada no se senten pressionats pels ciutadans i pels alcaldes. Mirin, nosaltres en tenim més gràcies a Déu, serà perquè els ciutadans troben que ho farem millor, tal vegada per això no els preocupa, no, no... És que al final, crec que les coses són així de fàcils, tal vegada si tinguessin 25 alcaldes telefonant-los cada dia i dient-los que no els creem aquest problema estarien parlant amb uns altres termes.

Finalment només els crid a la reflexió, és la seva llei -és la seva llei-, només parlem de donar més temps. Tenim la mateixa garantia que el compliran que la que tenien vostès...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Marí, per favor.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

... ni més ni menys.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Socialista, Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Marí, el primer, crec que havia quedat clara la postura del Grup Parlamentari Socialista, sembla que no. La posició del Grup Parlamentari Socialista no és altra que no donar suport a aquest decret llei, no donar suport.

Miri, ha fet una sèrie de matisacions respecte a les qüestions que li he dit. Diu que, evidentment, no tenen garanties que d'aquí a tres anys o quatre aquest tema estigui arreglat, però que nosaltres tampoc no en teníem quan vàrem... i és veritat, tampoc no en teníem, però sí teníem una cosa clara, era un termini acabat, era un termini que no es podia prorrogar, era un any i, què hagués passat?, no passa res. Només passa que en aquestes urbanitzacions que no tenen els serveis que han de tenir que diu la directiva europea, que diu la Llei del sòl, que diuen les normatives autonòmiques, en aquestes urbanitzacions no es podran donar llicències. No passa res més.

Això significa que aquesta pressió que ens ha escenificat aquí, que li fan els seus ajuntaments i que fan els particulars als ajuntaments, aquesta pressió, s'ha de dirigir realment a fer el clavegueram, que hi hagi clavegueram d'una vegada per totes, no s'ha de dirigir al fet que hi hagi més pròrrogues perquè si no, d'aquí a tres anys, ja ho veig, d'aquí a tres anys tornaran venir amb una altra pròrroga i la justificació serà la mateixa: hi torna a haver pressió, no hi ha hagut temps, hi ha manca de recursos i per tant, tres anys més.

Aquí hi havia dues possibilitats: una, prorrogar i una altra, fer una altra cosa que és implantar un sistema públic, de gestió pública que permetés que tots els ajuntaments poguessin gestionar la implantació de les xarxes de clavegueram en aquelles urbanitzacions que no en tenen.

Vostès han anat pel camí fàcil, un canvi de números, d'u passa a tres, de dos passa a quatre i punt, però hi ha un camí que és més complicat, però és l'únic camí viable i és que realment la gestió de la implantació d'aquests serveis sigui una gestió pública i que el mecanisme que vostès haurien de dur aquí, haurien d'estudiar, haurien de redactar amb un projecte de llei al qual nosaltres donaríem suport, passaria per, en primer lloc, delimitar els àmbits de gestió urbanística en aquelles urbanitzacions de sòl urbà no consolidat o sòl urbanitzable que no tinguin els serveis complets, delimitar-los una unitat d'execució, això ja sap que suposa automàticament suspensió de llicències, ja no faltaria l'aplicació de res més.

En segon lloc, redactar l'ofici per part de l'Administració dels projectes de clavegueram. En tercer lloc, establir la corresponent distribució de càrregues a totes les parcel·les en l'àmbit de les unitats d'execució. En quart lloc, executar subsidiàriament per part de l'Administració, per part dels ajuntaments les obres de clavegueram i per acabar, lògicament, girar les corresponents quotes d'urbanització o contribucions especials, els particulars, per costejar totes les despeses des de la redacció del projecte fins al final de les obres que hi ha hagut.

Lògicament, aquesta darrera proposta és bàsica perquè tan sols faltaria que un servei bàsic -ho deia el Sr. Alorda- a moltes urbanitzacions, un servei bàsic obligatori a les urbanitzacions dels xalets unifamiliars els haguéssim de costejar entre tots.

Miri, Sr. Conseller, Sra. Marí, consider que a aquestes alçades, després de tot el que ha plogut en matèria de normativa urbanística, amb implantació d'urbanitzacions, amb el que s'ha urbanitzat a les nostres illes és impresentable que, en aquestes alçades, encara hi hagi urbanitzacions a les nostres illes que no tinguin clavegueram. És impresentable. És impresentable.

Diu que.... confon una cosa, diu: "El Sr. Carbonero ha parlat que s'aboca directament als aqüífers i als torrents, etc.", no miri, els sistemes de depuració individual que vostè ha dit són fosses sèptiques amb un pou negre. Sap què és això? Un pou d'absorció -d'absorció-, que absorbeix i, què és el que absorbeix?, no és colònia precisament. Absorbeix allò que nosaltres evacuem, que ja he dit que són 100 litres/habitant/dia.

Per tant, l'acció de govern hauria d'anar dirigida a resoldre aquest problema, de manera urgent, i no tant a permetre que es puguin continuar edificant xalets. Haurien de garantir que en un termini breu ni una gota d'aigua residual deixarà de passar per les corresponents depuradores.

Res més, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Pel Grup Parlamentari PSM-IV-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Marí, és com a trist que no t'escoltin o que jo m'he expressat, m'he explicat molt malament perquè ho he pretès explicar els motius pels quals entenia que eren diferents i pels quals també pensàvem que valia la pena una solució de compromís definitiva a l'any 2010. Veig que no l'he convençuda, però diu que ni tan sols ho he dit, ho he intentat, per ventura intentaré explicar-ho un poquet millor, però l'anim a llegir al *Diari de Sessions* la meua intervenció anterior perquè crec que intentarà trobar un conat d'explicació dels motius pels quals veia que eren dues coses distintes.

En tot cas, li ho apuntaré. Crec que vostè ha girat tot l'esperit i la intenció d'aquest article 3. L'article 3 era, vengua va!, és cert que no hi hem arribat aquest vegada?, és la darrera?, sí?, unanimitat?, la darrera?, això era l'esperit de l'article 3. Nosaltres el vàrem entendre així. Quan parlàvem que hi hauria d'haver inversió i que la inversió podria ajudar en uns moments difícils parlàvem de fer el clavegueram, no dels xalets. Ara jo l'escolt a vostè i em diu que és una injustícia que algú no pugui fer un edifici en un lloc sense clavegueram, és una injustícia, és una injustícia i ho és enguany i ho serà l'any que ve i ho serà d'aquí a dos anys i ho serà d'aquí a tres anys.

Per tant, m'ha girat la intenció que era: anem a fer els claveguerams, animem a fer els claveguerams i un dels motius pels quals s'hauran de fers els claveguerams és que no és podran donar llicències, vostè m'ho ha girat. M'ho ha girat no tant..., primer en la redacció, però sobretot en el que hi ha darrere i en la percepció del que vostè diu, està molt clar quin és el greuge que es provoca, no és la situació de no tenir clavegueram en tots aquests nuclis, és la situació de poder-hi construir mentre no ho facem. Jo li dic que els "ja està fet" tenen conseqüències i li he posat l'exemple de Vallgornera per exemple amb tota la

dificultat de fer una xarxa de clavegueram a la cova o en l'espai de Vallgornera, però en trobaríem d'altres.

Quan et trobis amb aquesta dificultat de la dotació de serveis és quan hauràs de prendre una decisió sobre la situació en què te trobes. No totes són iguals, la majoria són, com sabem, urbanitzacions antigues, urbanitzacions a les quals tard o d'hora algú, segurament de manera per ventura impopular haurà d'agafar el bou per les banyes i tirar endavant aquesta inversió... que sí, Sra. Marí, es va dur a terme. Record perfectament en els anys 90, duent cooperació municipal, quins eren els ajuntaments que s'hi varen apuntar sabent que era impopular i quins eren els ajuntaments que s'estimaven més fer equipaments. N'hi havia de tots els colors, però dels nostres..., repassi-la, la història, on és que es feia clavegueram segur i on a vegades sí i a vegades no. Miri-ho, miri-ho. Miri-ho, però comprovi-ho vostè perquè el que jo dic aquí no li servirà.

En tot cas sí, és un moment impopular, però s'ha de fer i hem de pressionar entre tots. Ara, parlar que hi ha improvisació, que perquè una normativa europea de l'any 91, des de fa vint anys, demana una cosa que s'ha de fer i que s'ha d'explicar a la comissió si algú no ho vol fer, un determinat terreny, que li expliqui i donarà permís, idè crec que el més net que hauríem de fer és haver d'identificar quins són aquests espais que per ventura no té sentit arribar a aquest punt, demanar els permisos i resoldre-ho generalment en comptes de l'esquema del decret llei, per consensuar coses mitjançant el decret llei, l'estil, diguem-ne que s'imposa i després dir que és exactament el mateix que diguérem el 2010. Per cert, insistesc, llei de 20 de juliol perquè veig que s'insisteix en citar-la com a de 27 de juliol.

Per tant, aquí, crec que a allò que hem d'animar tots és a inversió, a crear aquestes obres, segur que hi haurà plans de modernització i plans als quals haurem de dir que no hi hagi d'haver abocaments. No sé si vostè hi vol enviar els zeladors, o el Sr. Company, però li podré dir un parell de llocs que, olors de vorera de mar, n'hi ha, no sé, per ventura serà Eivissa l'únic lloc, però per allò que m'han dit també, eh?, sinó ja estudiarà de per què o per què no, això és el que hem de resoldre i no fomentar l'especulació d'anar a cercar llicències ara per poder vendre una llicència que l'any que no podràs demanar perquè l'any que ve te demanaran clavegueram, però jo en tenc tres de llicències al meu calaix que, si me les compres ara, te podràs fer el xalet. Això no és el sistema de crear seguretat jurídica i no és el sistema de modernitzar el país.

Per tant, pensi que també, per si li havia quedat algun dubte..., sol ser indicador quan et demanen per demanar l'opinió de torn en contra, és orientatiu perquè si algú s'aixeca en el torn a favor és perquè votarà a favor, si s'aixeca en el torn en contra sol ser perquè votarà en contra, però després, per si li queda algun dubte, votarem en contra de la validació d'aquest decret llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda.

Senyors diputats, senyores diputades, si els sembla bé passarem a votació. Passam a votar.

34 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció, per la qual cosa queda validat aquest decret llei.

Finalment passam a debatre el quart punt de l'ordre del dia, que és debat i votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 4/2011, de 5 d'agost, de modificació de la Llei 7/2000, de 15 de juny, de creació del Servei d'Ocupació de les Illes Balears.

Per part d'un membre del Govern es farà l'exposició de les raons per les quals... perdó...ah! bé, deman disculpes perquè se'm recorda, amb bon criteri, que no he demanat aquesta vegada si un cop validat el decret llei, cosa que acabam de fer..., al president li correspon demanar si algun grup parlamentari desitja que es tramiti com a projecte de llei.

El Sr. Barceló, té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, igual que a l'anterior decret llei, també demanam que aquest es tramiti com a projecte de llei.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Senyores i senyors diputats..., sí, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, el Grup Parlamentari Popular no votarà a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, idè hem de passar a votar. Senyores diputades, senyors diputats, passam a votar.

Vots afirmatius 23, en contra 34 i cap abstenció.

IV. Debat i votació sobre la validació o derogació del Decret Llei de modificació de la Llei 7/2000, de 15 de juny, de creació del Servei d'Ocupació de les Illes Balears.

Ara sí que ja passam al quart punt de l'ordre del dia. Deman a un membre del Govern que faci l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat. Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Rafel Àngel Bosch i Sans):

Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, abans de començar he vist com transcorre la sessió, quasi volia canviar un poquet la manera d'engirgolar, com deim al meu poble, aquesta presentació perquè les possibilitats de convèncer l'oposició, que no de treure endavant aquesta aprovació, crec que tenen..., en fi, poca capacitat de tenir èxit, però abans, això sí, que vostès manifestin el torn d'intervenció en contra m'agradaria fer-los un plantejament *a priori*.

El que pretenem avui -i vagi per endavant- no és res més que intentar fer alguna cosa pel sistema de formació professional d'aquest país, perquè per mantenir la situació actual i repetir allò que han vengut fent... que han fet governs de Partit Popular i governs de pacte, podríem seguir igual, la conselleria que tenc el gust de dirigir tendria un problema manco, però segur que el sistema de formació professional d'aquestes illes en algun moment ens demanarà responsabilitats si no seguim les indicacions de tot un seguit d'organismes que m'agradaria recordar i que crec que és prou important si volem fer polítiques vertaderament actives i polítiques interessants tendents a l'increment de l'ocupació.

Em remet per començar al marc de la Unió Europea, a les recomanacions del Consell de la Unió Europea, a conclusions sobre el paper de l'educació i de la formació, a l'aplicació de l'Estratègia Europa 2020.

Cito textualment: "Han de realitzar-se progressos per millorar la determinació de les necessitats en matèria de formació, incrementar l'adequació de l'educació i de la formació al mercat laboral, facilitar l'accés de tots i totes a unes possibilitats de formació permanent i d'orientació i garantir una transició harmoniosa del món de l'educació i de la formació al de l'ocupació. Per aconseguir això és necessària una col·laboració i una associació més estreta entre els serveis públics, els proveïdors d'educació i formació i els ocupadors a escala nacional, regional i local".

Em sembla que la directriu i el consell són prou clars: aconseguir refermar la col·laboració més estreta entre serveis públics proveïdors de formació i ocupadors.

Segona qüestió prou important: el Govern central. El Govern central que ens diu el mes de febrer en un decret llei de mesures urgents, que sí que crec que són urgents i crec que és urgent fer cas a allò que el Govern central ens diu que és urgent, ho dic per si l'argument és que no hi hauria necessitat de dur-ho per urgència, jo sí que ho crec i crec que el Govern també.

Decret Llei 1/2011, d'11 de febrer, de mesures urgents per promoure la transició a l'ocupació estable i la requalificació professional de persones desocupades. Article 3.5: "Així mateix es promouran accions que comportin una major coordinació entre les administracions educatives i els serveis públics d'ocupació -entre les administracions educatives i els serveis públics d'ocupació- amb l'objectiu de reduir les taxes d'abandonament escolar primerenc i de completar i millorar els nivells d'educació i formació d'aquells joves que hagin abandonat els seus estudis."

És veritat que podríem continuar creant dins l'àmbit de la comissió general de la formació professional, dins les comissions de coordinació..., és veritat que podríem continuar l'*statu quo*, però també és veritat que els governs que són valents i volen fer apostes de futur valentes i volen aplicar aquest concepte d'educació, formació i ocupabilitat, una paraula que me la sentiran repetir aquí moltes vegades, "ocupabilitat", estudis tendents a facilitar les condicions d'accés i de qualificació encara que sigui en l'àmbit de certificació de qualificació bàsica, aquest apropament és elevadament necessari i sens dubte aquesta idea d'apropar el món de l'educació i la formació als ens dels serveis públics que duen tasques d'orientació, que duen tasques d'intermediació, que continuaran fent feina amb col·lectius desfavorits, continuaran fent feina en tot allò que venien fent feina, però faran més feina a apropar els sistemes de formació, creim que es coordinen millor en un mateix departament.

Continuo amb més referents. Aquesta comunitat autònoma el 2006 va aprovar una llei, l'única llei educativa aprovada en aquest parlament d'ençà que hi ha transferències, precisament el 2006, a més, si revisam les actes veurem que amb un amplíssim..., perquè ho record, que hi havia diputats aquí que treballaven en aquests temes, amb un amplíssim consens, una llei d'educació i formació permanent a persones adultes a les Illes Balears i a l'articulat, l'article 12, feia una referència específica que els la puc obviar a la formació per l'ocupació dins l'àmbit de la formació per a persones adultes competència del departament d'educació i formació.

És a dir, tenim prou referents per intentar fer alguna cosa per optimitzar els sistemes de formació i no com he llegit -i ho dic abans perquè tampoc si no és necessari no fa falta obrir tornos incidentals i replicar, ho dic abans seguint les lectures que he fetes de l'opinió del PSM-Iniciativa i del PSOE- no hi ha cap intenció d'obtenir finançament de fons que no toquin obtenir per les finalitats per les quals estan destinats. I saben perfectament a què em referesc.

Els fons que s'han de justificar es continuaran justificant bé perquè si després entram amb olivetes ho farem a altres vies al Parlament els presentaré les "canòcies", que diuen a casa meva, els problemes que hi ha avui a la conselleria i a la Intervenció d'aquesta comunitat, en justificació 2008, 2009, 2010 amb indicacions de possible retirada de fons social. I també els puc contar els problemes que vostès saben perfectament que hi ha dins agents formadors, com sindicats i patronals, amb la convocatòria per a ocupats que no es va resoldre bé el 2010 i que tenim vuit milions d'euros (...) a l'aire, que supòs que el Partit Popular haurà d'arreglar.

Per tant, ho dic abans amb tot respecte institucional, si és per qüestions d'utilització d'allò que no toca en els fons finalistes no és aquesta la intenció, la intenció és tenir un sistema àgil a una comunitat petita de vincular orientació, mediació, desenvolupament local en formació i especialment en formació per a joves i en formació per a joves per abandonament, com diu la Unió, diu el Govern d'Espanya, per cert, diuen altres comunitats autònomes. Si vostès miren ara l'organització de Madrid, de València i de Múrcia veuran com s'han constituït conselleries d'Educació i Ocupació. Em diran, sí, però... és que les del PSOE no ho han fet, dic sí, però... és que no han guanyat cap autonomia vostès el mes de maig. És que si n'haguessin

guanyat alguna estic segura que algú del PSOE també hagués fet aquests canvis. I em consta que hi ha persones del seu partit que pensen el mateix, que han intentat el mateix, durant la passada legislatura em consta que la formació de persones que fan feina a escoletes i que tenen la necessitat de transformar els seus títols o de tenir formació per poder ocupar amb el nou decret el lloc de feina varen acudir al SOIB i varen acudir a ens relacionats amb formació de persones ocupades. És normal que en temps difícils optimitzem, no utilitzem de mala manera, optimitzem els recursos.

Els podria contar també que si han mirat la legislació hauran sentit a parlar dels centres integrats. Els centres integrats són centres que estan prevists per dur-hi accions formatives des de la formació reglada a la formació per a l'ocupació. I és lògic que si el duim del mateix departament i feim un mapa de centres integrats que vostès, del Partit Socialista, varen començar la passada legislatura durem accions formatives més coordinades. I com els deia abans, tendents sobretot a rebaixar aquestes dues estadístiques que realment tant ens sap greu liderar, de fracàs i d'abandonament escolar. Que no és el mateix fracàs i abandonament. I quan parl d'abandonament, referit a la definició de majors entre divuit i trenta-quatre anys que no tenen cap altra titulació que la bàsica, és on se'ns obri una oportunitat. I mitjançant la utilització i la combinació dels fons que permeten les escoles taller per a majors de setze anys podem intentar recuperar al·lots, i ho farem, almanco hi farem tota la feina perquè això pugui ser així. Intentarem gestionar millor els centres integrats; intentarem amb aquest canvi -i els deman que s'ho pensin abans de votar-nos que no- que el primer que jo faria, i aquí hi ha persones amb les quals he coincidit en altres institucions, el primer mirall és veure si la mesura té sentit, que tenen quatre anys per pegar-nos totes...pegar-nos en sentit figurat, totes les andanades que trobin que ens han de pegar perquè això no funciona. Jo els deman que s'ho pensin abans de votar directament que no.

I acab la meua intervenció referint-me a unes paraules del president de la comissió, Durao Barroso, perquè la comissió parla constantment de la necessitat de formar recursos humans i de no confondre quines són les accions que ha de fer una conselleria d'economia i de promoció empresarial per crear llocs de feina amb la feina que han de fer els agents formadors perquè la gent pugui ocupar aquesta feina. I per ventura això convendria, i aprofit l'ocasió per començar-ho a explicar, no és veritat que hagin de fer aquesta feina els mateixos, els responsables d'economia i de promoció són els que creen les condicions perquè hi hagi llocs de feina, les que siguin, les que facilitin als emprenedors, com ara ho comença a fer amb la presentació de la nova llei que hem fet d'emprenedors i de microempreses. Creem lloc de feina amb alta capacitat d'innovació. Però, malament farem si no podem formar gent per ocupar aquests llocs de feina.

Dos. Reocupar, reformar gent, tornar a formar gent al llarg de la vida perquè es transformi en gent capaç d'ocupar aquests nous nínxols de mercat. Això és una feina que crec que és *know-who*, com diuen ara, el saber fer el té més un departament d'educació i formació que qualsevol altre.

Per tot això, els dic que, com diu Durao Barroso, invertir en els joves és una de les millors estratègies empresarials, s'atreveix a dir que és una de les millors estratègies empresarials per tal de superar la fragmentació dels instruments actuals, per tal de superar la fragmentació, que és el contrari que volem unificant el SOIB a la conselleria competent en formació.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Intervenció dels grups en torns a favor. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Margalida Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Des del Grup Popular volem manifestar el nostre suport i el nostre vot a favor de la validació d'aquest Decret 4/2011 i pas a argumentar a continuació els motius que justifiquen el sentit del nostre vot.

L'actual crisi econòmica i el fracàs de les polítiques d'ocupació dels darrers anys demanen una reforma urgent en les estratègies dutes a terme en aquesta comunitat en matèria de treball. Per posar alguns exemples en xifres només cal dir que el desenvolupament de l'economia balear en dotze anys, del 96 al 2007, va augmentar en 165 mil persones afiliades a la Seguretat Social, passant de 290.728 el 1996 a 455.694 el 2007. Enfront aquest desenvolupament positiu els darrers anys no tan sols no hem continuat creixent sinó que la mitjana actual mostra unes pèrdues de més de 30.000 afiliats.

En els darrers quatre anys de govern progressista aquest progrés s'ha traduït que el nombre de demandants de feina s'ha duplicat i el nombre de contractacions ha sofert una disminució del 35%. Si agafam, a més, les dades d'atur juvenil, com un dels sectors que més ha acusat la crisi econòmica i que no es va veure reforçat per cap política específica del Govern del Sr. Antich de suport per a aquest col·lectiu, veim que a dia d'avui són 15.954 els joves d'aquesta comunitat que no tenen un lloc de feina. Si comparem a més aquestes dades amb les d'abandonament i fracàs escolar veurem que no és difícil trobar-hi una clara relació. Les Illes Balears, malauradament, tornam a liderar el trist rànquing de fracàs escolar de l'Estat espanyol. No podem deixar de banda dades que mostren el fracàs de les polítiques educatives que han provocat que un de cada dos joves d'aquesta comunitat als quinze anys no estigui ja al curs que li correspon o que l'índex d'abandonament escolar sigui del 40,8%, superant l'índex estatal que és del 31,2.

Des del Partit Popular no farem demagogia amb aquestes dades, la crisi global i econòmica no és culpa de cap govern socialista, però sí que aquestes dades, que un cop més ens deixen en evidència davant altres comunitats, mostren de manera inequívoca el fracàs de les polítiques erràtiques, poc planificades i improvisades i la manca d'iniciativa tant en matèria de treball com d'educació dels governs del Sr. Antich a Balears i del Sr. Zapatero a Espanya. Algú pot pensar encara que anaven per bon camí, que no era necessari agafar el timó i fer un canvi de rumb?

Les Illes Balears tenen punts forts que sens dubte constitueixen grans valors afegits per fer front a la situació econòmica actual: el talent, la creativitat, la fortalesa del nostre sector serveis. No obstant això, cal començar a dissenyar polítiques serioses i integradores per afrontar el futur amb garanties d'èxit. I per fer front al greu problema de l'atur aquestes polítiques passen per la creació de llocs de feina i pel tema que avui ens ocupa, que és la millora de la formació i l'educació, perquè des del Partit Popular creim, sens dubte, que a millor educació i a millor formació les dades d'ocupació d'aquesta comunitat milloraran. I és la integració de les polítiques educatives i d'ocupació el fet que avui defensam amb la validació d'aquest decret, perquè ocupació, formació i educació són les cares d'una mateixa moneda i no podem continuar tractant-les per separat.

Aquesta nova organització, com bé ha dit el conseller, s'adapta als postulats europeus que afirmen que el disseny de la formació professional, de la formació per a adults i la formació per a l'ocupació exigeixen una interacció administrativa i política contínua. A més, l'optimització de recursos i l'aprofitament de sinèrgies a què condueix aquesta integració fa que es tracti d'una decisió responsable i innovadora que té per objectiu el manteniment del finançament en aquestes àrees i assegurar que els recursos se signin de manera eficaç i es distribueixin de manera equitativa. Continuar desagregant el sistema disminueix la seva eficàcia i eficiència, augmenta la despesa i, el més important, comporta uns resultats inferiors i de pitjor qualitat. I quins són els avantatges que suposarà per a l'Administració autonòmica la integració sota una mateixa conselleria de les polítiques educatives, de formació i també d'ocupació? Com ja hem dit, millor gestió, millor servei i menor despesa.

La gestió integrada facilita una oferta equilibrada i uns millors serveis, permetrà treure un millor rendiment de les infraestructures que en molts casos funcionen per davall del 50%. La coherència del sistema integrat de qualificacions i de formacions professionals demana una gestió única, i la gestió única compleix amb la normativa de serveis de la comunitat europea. I és precisament aquest marc europeu que ens obliga a acostar el món de l'educació, la formació i el treball. En el futur la distinció entre formació i educació i el seu context en el lloc de feina es difuminarà cada vegada més. Però, aquesta integració exigeix un canvi fonamental en la manera de considerar l'educació i la formació no només des de la perspectiva individual sinó també a escala institucional i a tots els nivells del Govern.

Les administracions, com ha dit el conseller, han d'agafar com a referència l'estratègia Europa 2020 que marca com a objectius generals que el 75% de la població entre els vint i els seixanta-quatre anys hauria de tenir un lloc de feina, i relaciona aquest fet amb el percentatge d'abandonament escolar que hauria de ser inferior al 10%, i almenys el 40% de la generació més jove hauria de tenir estudis superior complets.

L'educació i la formació, per tant, constitueixen una aportació fonamental per a la consecució dels objectius de l'estratègia de Lisboa per al creixement i l'ocupació. A més, el marc europeu posa l'accent en la formació al llarg de tota la vida ja que tota la població és objecte d'educació. L'aprenentatge permanent ha de considerar-se un principi fonamental i ha d'incloure l'aprenentatge en tots els contextos i a tots els nivells i per això s'han de facilitar passarel·les entre les distintes modalitats d'educació i formació. I ja diu la Unió Europea que l'alta qualitat d'aquestes polítiques només s'aconseguiran mitjançant una utilització eficaç i sostenible dels recursos tant públics com privats.

La posició europea atorga també una importància fonamental al concepte d'ocupabilitat la qual cosa no implica només una lluita contra l'atur sinó acostar la demanda a les empreses, especialment en mecanismes de formació als llocs de feina. En aquest mateix sentit es pronunciava ja la Llei 7/2000, de 15 de juny, de creació del servei d'ocupació de les Illes Balears, que fa referència a una adequada formació professional vinculada a les necessitats del mercat laboral. I això és precisament el que no s'ha fet a aquesta comunitat. Tenim, per primera vegada, una demanda que supera l'oferta en formació professional i no s'han aportat solucions. A més, en formació ocupacional l'oferta és poc flexible i està marcada pels costos de les accions. Les opcions basades en competències bàsiques són majoritàries i l'oferta està absolutament desequilibrada, a més, les preses de decisions no responen a les necessitats de les empreses.

Ha arribat l'hora, doncs, d'aprofitar el *know-how* de l'àmbit de l'educació, de distribuir millor els recursos i de començar a dissenyar polítiques actives d'ocupació que realment facin diana en les necessitats de professionals que tenen les empreses, com vénen demandant des de fa temps entitats empresarials econòmiques i socials. Coneixem les demandes d'aquestes empreses? Per què doncs els darrers anys no hi hagut una política activa, eficient, dirigida a formar professionals a nous jaciments d'ocupació? La manca de coordinació entre conselleries, la inexistència d'un diàleg i una planificació conjunta en la Conselleria d'Educació en la passada legislatura i la manca de sinèrgies entre intermediació i orientació han fet que les estadístiques d'oferta-contractació siguin molt baixes de tal manera que la integració del SOIB dins la Conselleria d'Educació i el disseny d'unes polítiques del foment de l'ocupació que posaran l'accent en la formació per a la millora de les oportunitats d'ocupació dels desocupats i la consecució de llocs de feina millor remunerats fan pensar en un horitzó esperançador a mitjà termini.

En resum, per tant, ens ho diuen les directrius europees, hi ha comunitats com Madrid, València i Múrcia que ja han integrat els seus serveis d'ocupació i educació. Veim que els actors que incideixen en l'ocupabilitat són variats. Què esperam doncs en aquesta comunitat a seguir l'exemple de les polítiques capdavanteres? És hora que ens demanem on volem estar en matèria d'ocupació a mitjà i llarg termini i que centrem els nostres esforços a fer quantes modificacions i rectificacions siguin necessàries i a començar a planificar polítiques actives més eficients. Per això, s'han d'eliminar les barreres sistèmiques i d'actitud respecte de la integració si es desitja que els alumnes de les Balears ocupin un lloc més elevat en la cadena de valors i capacitacions i contribueixin efectivament a la consecució dels objectius Europa 2020.

A més, des del Grup Popular demanam al Govern que aquest nou SOIB no deixi de banda un dels col·lectius més vulnerables que ja hem vist que eren els joves. S'han d'abordar polítiques específiques per facilitar que aquests joves que abandonen el sistema educatiu, que no troben una feina i que s'enfronten al risc de l'exclusió social puguin retornar al sistema i que aquest sigui suficientment atractiu i integrador per donar-los una segona oportunitat. Aquesta segona oportunitat ve marcada per una estreta col·laboració entre els sistemes educatius, formatius i empresarials. Matèries com el contracte dual de formació per als joves que fa temps que defensa el Partit Popular a nivell estatal o el fet que la Conselleria d'Educació s'inclouï també la Direcció General de Joventut són sens dubte una mostra més de la voluntat d'integració de les polítiques que tenen una relació directa amb aquesta problemàtica. D'aquesta manera les polítiques d'educació, de formació, de joventut i d'ocupació podran abraçar de manera coordinada les passes que han de fer els joves en la transició de l'educació al treball. A més, és de vital importància promoure l'esperit emprenedor entre els més joves per la qual cosa és imprescindible incrementar la creativitat i la innovació a tots els nivells de formació i educació.

Aquesta és una crisi sense precedents per a la nostra generació i ha deixat al descobert mancances fonamentals en el nostre sistema, com el fet del baix índex de joves universitaris que pensen ser emprenedors un cop acabats els seus estudis. Índex que és encara més alarmant si el comparem amb països com els Estats Units. Aquesta és una terra emprenedora i decidida, per la qual cosa aquest fet posa de manifest que alguna cosa falla en el nostre sistema. Hi ha una separació preocupant entre el món educatiu i l'empresarial, i els joves tenen dret a saber el món d'oportunitats que suposa per a ells el treball per compte propi, a més ara quan és tan difícil aconseguir un lloc de feina per compte d'altri, per descomptat de la riquesa que suposa per a una comunitat tenir una xarxa de joves emprenedors capaços de transformar idees innovadores en processos i productes integradors que puguin generar creixement, llocs de feina sostenibles i cohesió territorial econòmica i social. I aquest és també un aspecte a treballar també fent front comú des de l'àmbit educatiu, formatiu i de l'ocupació.

Ja per acabar, reiterar el nostre suport i donar l'enhorabona al Sr. Conseller per aquest decret que s'ha presentat i el canvi de rumb que això suposarà per a les polítiques d'ocupació i de formació d'aquesta comunitat perquè, com diu la cita, si fas sempre el que sempre has fet no arribaràs mai més lluny d'on sempre s'ha arribat. I vist on hem arribat amb la política del pacte de progrés millor que comencem a fer les coses d'una altra manera abans que sigui massa tard.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. Intervenció dels grup parlamentaris en torn en contra. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, només abans de poder respondre al conseller, dues paraules a la portaveu del Partit Popular. L'exemple que ens han posat, recordin-se, Múrcia, València i Madrid, tres comunitats autònomes amb unes xifres d'atur bastant més elevades que a la nostra comunitat autònoma i xifres que encara avui han estat incapaços de tenir dades positives de creació d'ocupació. Per tant en aquesta comunitat autònoma...

(Petit aldarull a la sala)

...duim prou mesos, des del mes de gener i no perquè ara estiguem en temporada alta, amb xifres, pas a pas, tira a tira, en què l'atur ha anat baixat, i en què ja som de les poques comunitats autònomes que estam creant ocupació, fora d'altres comunitats autònomes turístiques que no estan en la nostra situació. Evidentment tindrem temps de debatre quina és la política i, sobretot, els argumentaris de la portaveu del Partit Popular, que vertaderament són jo crec que ridículs fent aquesta comparació.

Però a mi m'interessa avui el debat sobre el que implica aquesta modificació, aquest decret llei, que evidentment nosaltres no en qüestionam la urgència, és una qüestió d'estructura del mateix funcionament del Govern i, per tant, entenem perfectament la seva motivació, però sí, i a més a més, voldríem fer aquesta intervenció des de tot l'esperit de col·laboració o tota la voluntat de col·laboració, però creim que el discurs propi del conseller s'ajusta poc a allò que és, en definitiva, l'objectiu que s'expressa, i voldria assenyalar dues coses molt senzilles. Nosaltres entenem perfectament que la formació professional, el sistema integrat de formació professional és un repte per a aquesta comunitat autònoma. La política de formació estratègicament és de les més importants polítiques actives de què disposam, i açò és cert, igual que és cert, i també ho hem de reconèixer, malgrat la intervenció de la portaveu del Grup Popular, que en els darrers, i sobretot en els darrer dos anys, dins el Consell de Formació Professional per a l'Ocupació s'ha anat avançant, s'ha anat avançant no només amb el decret que regula els centres integrats de la nostra comunitat autònoma, sinó que també s'ha anat treballant en tot el que fa referència a programes específics, per a joves

específicament, per a aquest al·lots que tenien vertaders problemes de fracàs escolar, com és el programa de Segona oportunitat, fet amb Educació, Educació i Treball de manera conjunta, el programa de les beques per l'ocupació o també, evidentment, tota la feina que s'havia començat a fer i que ben segur hauran trobat, com és el dispositiu autonòmic de reconeixement de les competències adquirides per l'experiència professional, o la creació del registre únic dels títols certificats de professionalitat i competències professionals de la comunitat autònoma.

Vull dir que vertaderament aquest consell de formació professional per a l'ocupació havia començat a fer una tasca colze a colze Treball i Educació, perquè vertaderament, com li deia, és un element estratègic, i és una de les debilitats principals que té el mercat laboral, i la té en un doble sentit lligat a la formació; un, pel baix nivell formatiu de la població activa, i lligat, evidentment, al fracàs escolar. No entrarem en aquest moment a debatre models, ja ho reservarem a la portaveu del Partit Popular, però és aquest element, aquesta debilitat. Però hi ha una altra debilitat, és a dir, la debilitat se sustenta en això i en un altre fet, que és la gran separació entre el sistema formatiu i les necessitats de les empreses. I açò també es constata i vostè molt bé ho ha expressat quan parlava de la Unió Europea o de la política de l'Estat. Un dels reptes és incrementar la formació i l'altre repte és com lligam empresa i formació, i aquest també no és un repte fàcil, i per tant ens preocupa que en aquest doble repte siguin, amb aquesta estructura de passar el Servei d'Ocupació a Educació, ens deixem coses pel camí, que és aquest lligam amb el món empresarial. És aquest lligam, que a l'atur i a la formació els hem de donar una resposta també econòmica i integral, no només educativa.

Si no aquí és clau, i no ens enganem, tenim una vicepresidència d'Economia, de Promoció Empresarial i Ocupació que es queda competències, i per açò li dic que no sé si vostè les té totes, crec que no, es queda competències, competències tan clares com el que fa referència a la part de projectes estratègics d'ocupació. No les té vostè, les té la Vicepresidència econòmica. O qüestions que van lligades als centres nacionals de referència, és una competència que expressament té el conseller d'Economia. I els centres de referència són una part clau en aquesta estratègia que vostè vol tirar endavant d'integració, perquè és allà on innovarem les certificacions que les empreses necessiten per tirar endavant, dos elements clau que hem treballat en aquesta legislatura per tenir i que hem anat consolidant, el de la mar i el de turisme d'una manera especial, i per tant aquests dos elements d'innovació i de formació que també haurien d'acabar en centres integrats, no poden estar al marge d'aquest projecte que vostè ens explica d'integració per la formació.

I un altre element, per açò li dic que amb aquesta reforma no crec que tengui vostè -i açò em preocupa- tots els elements que li permetin fer aquesta política integral de lligar formació en tot el seu ample espectre amb ocupació. Els centres integrals són un exemple, emperò n'hi ha més: l'Escola d'Hostaleria. L'Escola d'Hostaleria, se l'ha quedada Turisme, no el SOIB ni Educació, Turisme i Esports. L'Escola d'Hostaleria en el darrer any, i m'agradaria que pogués conèixer aquesta experiència, s'ha convertit en un centre, en un gran potencial per formar persones aturades, i els donàvem una certificació de professionalitat

l·ligada a turisme, un sector clau perquè genera ocupació, perquè importa ocupació formada, i perquè vertaderament el turisme dins la nostra comunitat hauria de ser una carrera professional per a tantes persones aturades o joves que surten d'aquest fracàs, i, aquest centre, no el té vostè tampoc, el té una altra conselleria. Per tant no s'integren tant -aço la de Turisme i Esport- no s'integren tant les coses.

Per tant no es preocupi, jo li presentaré la proposta. Hi havia una feina feta perquè vertaderament es tirés endavant en aquest sentit.

Per tant en aquest sentit a vostè li manquen elements formatius ocupacionals que amb aquest discurs d'aquesta proposta d'unificar no és complerta. I hi ha un altre element clau que tampoc no li donen i que la mateixa llei de SOIB assenyala, i assenyala -i aquest text no l'han modificat, cosa que els agraeix- assenyala la importància que té l'anàlisi econòmica per poder programar la formació, l'anàlisi de quins són els sectors econòmics que demanen formació, quina formació demanen, quins són els sectors emergents, quins són els jaciments d'ocupació, cap a on s'ha de dirigir aquesta formació que amb el temps vostè haurà de programar. I aquesta anàlisi se la queda la Vicepresidència econòmica, no la hi donen a vostè, quan la llei del SOIB diu que és un element fonamental precisament per dissenyar la formació, per tant, dispersa. I aquesta dispersió vertaderament és el que ens preocupa.

Puc estar i, repetesc, estic d'acord amb el discurs respecte a la importància estratègica de la formació, hi estic totalment d'acord. Ara, crec que per una banda li manquen els recursos necessaris i ho deslliguen de la part d'economia.

(...) per què és que duim aquesta proposta aquí, i la veritat és que la temptació és pensar, simplement que el conseller d'Economia, Foment de les empreses i Ocupació renuncia, no li interessa, no li interessa, simplement, assumir la responsabilitat de l'instrument públic més important que té el Govern per fomentar l'ocupació, i es dilueixen en aquest sentit, amb aquesta dispersió de recursos em preocupa diluir no només la feina, els instruments que cercaven vostès l'eficiència i, a més a més, les responsabilitats. Per tant no s'entén. Crec que hi manquen dues passes més si vertaderament l'estratègia que vostè ens explica, i repetesc que hi estic d'acord, tenguí una mínima coherència, li manca la part d'empresa i d'economia, li manca la capacitat d'anàlisi, que es queda l'Observatori del Treball, li manquen recursos formatius que té el Govern i que no li passen, a vostè.

I clar, per tant en aquest sentit, quan el lligam més important de les polítiques actives és lligar-les amb les necessitats de les empreses, de millorar la competitivitat de les empreses que necessiten persones formades, com ho faran? Per tant, repetim, creim que simplement és més una qüestió de renúncia per part de qui du les empreses, que no sé si es pensa que les empreses només són els empresaris i no són els empresaris i els treballadors, que la formació, que és fonamental treballar també amb els treballadors, i per tant en aquest sentit simplement declina la responsabilitat que li pertocaria en aquest sentit de lluitar, econòmicament i des d'una estratègia econòmica integral, lluitar contra l'atur, que era la promesa d'aquest govern, i aquesta promesa i aquest compromís del Govern de lluitar contra l'atur, a favor de l'ocupació, queda debilitada amb

aquesta proposta així com està escrita avui, queda debilitada i les responsabilitats difuminades, i per tant creim que vertaderament hi ha camp per millorar aquesta resposta que entenem que és, per una part, de formació, tenen l'organisme de coordinació ja muntat, però alhora, repetim, aquest deslligament del món econòmic, que és una de les dues potes de la debilitat del nostre sistema, el feim encara més profund, encara allunyam més la formació del món econòmic, i per tant en aquest sentit, repetesc, ens preocupa profundament que simplement el desinterès d'un conseller econòmic, fonamentalment, obligui que vertaderament faci vostè aquest noble esforç. Repetim que li ho agraïm.

I queden dubtes. Qui negociarà el Pla d'ocupació que ha de començar el 2012? Ho negociarà la Conselleria d'Educació?, ho negociarà la Conselleria d'Economia? El SOIB té fonamentalment un contingut econòmic de feina, però no tindrà tots els instruments perquè els té una altra conselleria.

Per tant creim que és millorable. Els demanàvem, per açò, que es tramités per llei, total està funcionant, vull dir que no posàvem en qüestió que ho haguessin de tramitar com a llei perquè l'administració ha de funcionar, en aquest cas d'una manera més clara que mai, és l'organització del Govern, però, repetim, una organització en aquest moment contradictòria amb l'estructura de govern que en el seu moment van aprovar i que encara no han modificat. Ocupació i la majoria dels instruments de foment d'empresa no els té vostè, ni tan sols té tots els instruments de formació, i per tant, repetim que aquesta dispersió ens preocupa, i en aquest sentit, si ho tramiten com a llei, crec que valdria la pena que poguéssim visualitzar aquests instruments i per tant que aquesta feina, davant els problemes més importants que tenen els ciutadans i l'economia d'aquestes illes, que és l'atur, malgrat que al conseller, al vicepresident econòmic no li interessa, creim que vertaderament és una gran tasca, i en aquest sentit l'encoratjam i li oferim tota la col·laboració per tirar endavant, però en aquesta proposta, si avui ens fan votar, evidentment la dispersió i la separació respecte del món econòmic, per aquest motiu votarem en contra.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló.

(Petit aldarull a la sala)

Pel Grup Parlamentari PSM té la paraula la Sra. Josefina Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats i diputades, membres del Govern, bon dia a tothom. El Grup Parlamentari PSM-Iniciativa Verds-Entesa no donarà el vot favorable per a la validació d'aquest decret llei que modifica la Llei 7/2000, de 15 de juny, llei que crea i organitza el Servei d'Ocupació de les Illes Balears, una llei que va ser aprovada per unanimitat i una unanimitat que avui el Govern pretén trencar perquè mai no ha tengut la intenció de consensuar aquest canvi que proposa ni amb els grups parlamentaris, ni amb els representants dels treballadors, ni amb els representants dels empresaris.

I això que el president Bauzá en el debat d'investidura va dir: "El Partit Popular compta amb una àmplia majoria per poder dur a terme el seu programa electoral, però no tinguin cap dubte -no tinguin cap dubte, va dir- que treballarem des del primer dia perquè puguem obtenir punts de trobada". Doncs avui es mostra aquest treball per obtenir punts de trobada: quatre decrets lleis en una mateixa jornada parlamentària, cap d'ells consensuat ni tan sols escoltada l'oposició, ni en el cas que avui ens pertoca o que en aquest moment ens pertoca, que és el decret llei de modificació del SOIB, ni amb els agents socials, perquè si és cert que els agents socials varen ser informats d'aquest canvi del SOIB, d'aquest canvi d'estructura del SOIB, informar no és sinònim de consensuar.

No podem aprovar aquest decret llei perquè no estam d'acord que un canvi de conselleria d'un organisme justifica l'aprovació d'un decret llei, en aquest cas des de la conselleria que té competències en ocupació, a la conselleria amb competències en educació. Segons mana l'Estatut a l'article 4.1, es poden dictar mesures legislatives provisionals en forma de decret llei quan concorrin circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent. No hi ha res d'urgent ni extraordinari que justifiqui aquesta proposta mitjançant un decret llei. Ni a l'exposició del Sr. Bosch, el conseller d'Educació, que li vull agrair la seva forma i el seu tarannà, altres consellers no l'han tengut, han pujat aquí a renyar-nos i altres s'han limitat a parlar; vostè almanco ha volgut convèncer, que és el que s'ha de fer a un parlament, que és parlar i a veure si podem convèncer el contrari. Per tant l'he escoltat atentament, però precisament la seva exposició encara ens preocupa molt més, ens preocupa molt més perquè vostè el que diu és el que s'ha de fer, però a la seva exposició no ha explicat, o jo no ho he entès, cap argument que justifiqui el canvi d'una conselleria a l'altra; més bé -com ha dit la portaveu que m'ha precedit- queda tot molt més dispers. Per tant encara ens preocupa molt més que tinguin clar el que s'ha de fer i que la proposta que fan de canvi d'estructura del Govern sigui d'una dispersió absoluta entre el que és economia, el que és empresarial i el que és el món formatiu i educatiu.

I a l'exposició de motius del decret llei li he de dir que, com a justificació, sols anomena com a argument extraordinari la crisi econòmica. El passat dia 14 de juny, el passat dia 14 de juny, escassament fa uns mesos, es va celebrar el debat d'investidura. Si tan urgent per a l'activació del mercat de treball fos aquest canvi de conselleria seria lògic pensar que el Sr. Bauzá ho hagués proposat, perquè va ser la seva proposta electoral estrella, el tema de poder aconseguir que tothom tengués feina; no va mencionar aquesta proposta. El fet..., és més -perdoni-, ni tan sols en el programa del Partit Popular surt aquesta proposta.

La crisi ja hi era fa tres mesos, que és l'argument, la motivació que vostès posen en els papers, a la motivació del decret llei, i malauradament hi serà d'aquí a quatre mesos. Un canvi de conselleria és una proposta que pot ser tractada amb cert temps, presentar el projecte, justificar el motiu, explicar el perquè del canvi de model que es pretén, posar-lo a participació als òrgans del SOIB, que hi són; debat amb els agents, socials, amb els grups parlamentaris...

A més a més aquest tipus d'argument, o l'argument que està a l'exposició de motius del decret llei, genera dubtes, perquè vostès només justifiquen la crisi per justificar la urgència. I si l'any 2013, l'any 2014 començam a remuntar la crisi, què farem?, tornarem passar a Ocupació o continuarà a Educació? Perquè a la seva exposició no n'ha parlat, de la situació de crisi, la seva exposició ha estat realment un canvi de model, que crec que és el que realment pretén aquesta exposició o aquest decret llei. Per tant, si és un canvi de model no ho facin per decret llei, o si ho volen votar avui per decret llei després acceptin la proposta de convertir-lo en proposta de llei. Nosaltres volem debatre, volen estar en aquest debat, si és millor fer-ho des d'Educació, si és millor fer-ho des del món laboral. Facem-ho, discutim-ho perquè és molt interessant, però facem-ho; doni'ns temps, doni'ns espai per poder debatre, no ens vengui avui amb una crisi, amb un decret llei que haguem de fer en quinze minuts.

Jo crec que avui han estat abusant dels decrets llei per modificar una llei que està aprovada per unanimitat i avui realment han demostrat una vegada més les poques ganes que tenen de consensuar, d'arribar a acords i de procurar mantenir lleis que tinguin un llarg recorregut, que no sigui un decret llei d'uns mesos, que no sigui un decret llei..., sinó una llei que sigui consensuada i que sigui realment per a un parell d'anys si és possible, per a un parell de legislatures.

És veritat que tampoc no és un canvi que vengui justificat pel que succeeix a altres comunitats autònomes. La representant del Partit Popular n'ha anomenat tres, Madrid, València i Múrcia, que fins a la legislatura anterior ho tenia al SOIB i els resultats eren catastròfics, aquí ha estat la comunitat autònoma que millors resultats en ocupabilitat podem demostrar. Per tant, no són models, vull dir si ells..., és el nostre mirall, si és que perquè Múrcia, València i Madrid ho fan, nosaltres ho hem de fer, crec que quasi no ho hem de mirar i fer pràcticament el contrari perquè les seves polítiques han anat molt cap enrere.

Si bé és cert que ser els únics innovadors no té per què ser un problema i que podem passar-ho a la Conselleria d'Educació, per molt innovador i per molt únic que sigui, no ha de ser un problema, però sembla que (...) raonable que les polítiques de formació dirigides al mercat de treball per evitar atur o per reduir-lo, per facilitar la mobilitat ocupacional, adaptar-la a la formació dels treballadors, a les necessitats del mercat laboral tenen molt més a veure amb l'ocupació, amb el treball i amb l'economia, que és el que té una altra conselleria fins ara, que amb la formació més reglada, la formació obligatòria i la formació universitària que és la responsabilitat que en aquest moment té la Conselleria d'Educació. Per això, moltes comunitats autònomes i altres països (...) nosaltres, tenen aquest tema de formació ocupacional i continuada... depenguin de la Conselleria de Treball.

També ens preocupa però, com a l'anterior portaveu, que l'exposició dels motius sol ser el pal·li d'una de les funcions principals que té el SOIB, sols els motiva, sols els argumenta a partir de la formació. Res, res deis sobre quines millores pot tenir el canvi de conselleria per a altres funcions que té el SOIB, polítiques actives d'ocupació i la intermediació.

Les polítiques actives d'ocupació són alguna cosa més que les polítiques de formació, tot i que aquestes són molt importants, no li negam que aquestes són molt importants. Les polítiques actives d'ocupació són catàlegs de serveis a les persones i a les empreses per poder fer front a la situació d'atur, són itineraris més personalitzats, individualitzats possibles, són polítiques per a la població amb dificultat d'inserció social, són opcions als sectors emergents que combinin formació i contractació, són opcions innovadores per a la correcció de situacions de discriminació i de (...) laborals per raons de gènere. Ho farà des d'Educació?, ho farà des d'Economia?, ho farà des d'Ocupació?, qui serà el responsable d'això?, aquesta dispersió ens preocupa.

La intermediació en el mercat de treball, qui la farà?, el conseller d'Educació?, el conseller que té competències en ocupació?, en economia? No creim que la Conselleria d'Educació sigui la més idònia per assumir la gestió de la intermediació laboral, el foment de la contractació i la informació laboral, però en podem parlar, deixin-nos parlar-ne, facin que aquest decret es converteixi en proposta de llei i ho puguem debatre.

De fet, crec que fins i tot al Partit Popular i a la seva portaveu això els ha confós, la seva exposició... pràcticament ha parlat de joves, però escolti, el tema de la política activa i la intermediació és fins a 65 anys, no només hem d'inserir els joves, no només hem d'aconcentrar que els joves tinguin treball, fins als 65 o 67 amb aquesta nova reforma de jubilació hem de fer polítiques actives d'ocupació i vostè s'ha centrat en el discurs majoritàriament, és veritat que en un moment determinat hi ha fet referència als 64, ha fet referència als joves, a les necessitats dels joves, però és que tenim fins als 67 i a més a més tenim sectors que estan molt desfavorits.

Possiblement em digui, de fet m'ho ha dit, que això es pot solucionar amb una coordinació interdepartamental entre les dues conselleries, doncs el tema de formació igual, es pot aconseguir igual amb una bona coordinació, amb una bona relació entre les dues conselleries.

Miri, estam d'acord a destinar més recursos de la formació per a l'ocupació a centres d'educació, de fet sempre ho hem defensat, i que és necessària una major implicació dels centres públics de formació professional en la gestió de les polítiques actives d'ocupació i en aquesta línia s'enquadraran accions com la de Son Llebre i com la d'altres centres integrals de formació. Pensam que és la línia. Creim que l'objectiu d'aprofitar els recursos de formació per a l'ocupació per millorar la situació dels centres educatius pot ser absolutament idònia i necessària, però no mitjançant un decret llei. Hi insisteixo, passem a debatre una llei important per al sistema productiu, no només ocupacional, per al sistema productiu. Converteixin aquest decret llei en una proposta de llei i ens hi tendran.

Per això, per tot el que he exposat, perquè no veim aquesta dispersió entre les conselleries, perquè l'argument és més del que hem de fer que l'argument real que hi ha a l'exposició de motius, que és el canvi de conselleries. Pensam que amb doblers europeus es destinarà a millorar la formació dels treballadors i treballadores..., perdoni, que els doblers europeus que vénen a millorar la formació dels treballadors i treballadores i a l'adequació de les empreses es vulgui finançar l'educació i voler d'aquesta manera cobrir dèficits d'educació o voler augmentar ficticiament el pressupost d'educació, perquè de fet vostès l'any 2012 ja sortiran amb una partida més elevada que a l'any 2011 i ja hauran d'argumentar a l'oposició que això no és un augment real, sinó que això prové dels fons europeus i que abans estaven al SOIB i que ara estan a Educació, etc.

Miri, tot i el risc que rebre una potada *en el trasero*, com va dir un conseller del Govern en un mitjà de comunicació, farem un seguiment acurat, farem preguntes, sol·licitarem documentació, compareixences del conseller per intentar, dins les nostres possibilitats, evitar allò que ens temem i és que d'aquí a uns anys la Unió Europea reclami els doblers per no estar ajustat als objectius, que vostè avui públicament, en seu parlamentària, ho hagi dit, ens tranquil·litza, ja ens va bé. Nosaltres farem la nostra funció d'oposició, que efectivament el que vostè ha dit es compleixi.

Votarem en contra d'aquesta validació d'aquest decret perquè no hi ha cap argument que justifiqui el canvi de conselleria mitjançant decret llei pel que vostè ha exposat que vol fer, perquè és un abús de la figura del decret llei i no hi ha ni urgència ni situació extraordinària, perquè genera en aquests moments més dubtes i complicacions que beneficis, perquè no ha estat consensuat amb els agents socials representants dels treballadors ni dels empresaris que són els beneficiaris de les polítiques del SOIB.

Retirin aquest decret llei o, si volen aprovar aquest decret llei, votin a favor com farem, el nostre grup parlamentari, perquè es converteixi en proposta de llei i la debatem.

Sr. Conseller, nosaltres no votam mecànicament, no votam... venim amb reflexió i venim amb opinió. Si vostès converteixen

això en proposta de llei ens tendran devora per discutir-ho molt seriosament.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Ara correspon als grups que vulguin intervenir amb torn de rèplica. Per part del Grup Popular té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, en primer lloc voldria demanar perdó a la Sra. Barceló si ha trobat ridículs els meus arguments a causa de la seva gran experiència parlamentària i la meva inexperiència. Li puc assegurar que hem preparat aquesta intervenció estudiant la moderna doctrina quant a ocupació, formació i educació i no era en cap cas la meva intenció insultar la seva intel·ligència.

En segon lloc, vull dir que Madrid..., que posar com exemples comunitats com Madrid, València i Múrcia, tan malament no ho devem haver fet si els que governaven abans del 22 de maig continuen governant encara avui, cosa que no ha passat en aquesta comunitat. És gairebé insultant que el govern de l'atur vengui aquí a donar lliçons per millorar l'ocupabilitat. És gairebé insultant que la que va ser consellera de Treball parli de formació per a l'ocupació quan sap ben bé vostè que aquesta ha d'anar lligada a la demanda del mercat laboral, ha de ser una formació certificada i vostè no ho ha fet mai. Sembla que vostès no han governat mai. No sé per què no varen proposar totes aquestes idees quan governaven i no haguéssim arribat a la situació en què ens trobam avui.

El tema dels fons europeus té també delictes, que parlin de fons europeus quan saben bé que hem rebut un requeriment per part de la comunitat europea perquè no s'han gestionat ni s'han justificat bé els fons socials europeus relatius al Programa 2007/2013, que ens han comunicat l'adopció de les mesures financeres sancionadores previstes al Reglament de la comunitat europea 1083/2006 per les deficiències destacades per la reiteració i el seu retard en l'adopció de mesures correctores.

Vostès són -i només vostès- els responsables d'haver gestionat tan malament que ens han deixat en evidència davant la Unió Europea, que ja no confia en el SOIB, que és conegut arreu d'Europa per la seva ineficàcia i eficiència i pot arribar a una possible suspensió de les ajudes del programa regional, del fons social i l'expulsió del programa del fons social europeu. Realment continuen creient que no era necessari fer un canvi en tot això?

Vostès critiquen la integració del SOIB dins la Conselleria d'Educació, jo critic el fet que a la passada legislatura baix el pretext de disminuir costos s'integrassin dues conselleries que eren claus i que són claus per a aquesta comunitat, la Conselleria de Treball i la Conselleria de Turisme, i allà no varen parlar per res d'integració i les seves mancances.

A més han estat els que han provocat un retard en el pagament del SOIB a tots els ajuntaments, a les corporacions locals, als agents socials i als centres formatius. La seva mala gestió ha posat en escac molts dels ajuntaments d'aquestes illes que s'han vist fins i tot obligats a renunciar a la darrera convocatòria de SOIB corporacions locals.

Miri, també ha parlat de les beques per a l'ocupació, unes beques que, hem de recordar que vostè no ho ha dit tot, de les 1.200 persones que varen sol·licitar inscriure's a aquest programa, 518 es varen quedar fora per no poder accedir a un curs de formació que anàs d'acord amb el seu perfil professional. M'imagín que és d'això del que parlen vostès quan parlen d'una formació adequada a les empreses i al mercat laboral.

Sincerament crec que fan un problema on la ciutadania no n'hi veu. Un cop més el Partit Socialista fa problemes on la ciutadania vol eficàcia, vol trobar un lloc de feina, vol solucions, vol que la formació professional respongui a uns perfils, les empreses demanden professionals que no podem adjudicar.

Vostès fan un... això no és una mesura d'un interès partidista com estaven vostès acostumats a la passada legislatura on les conselleries eren regnes de taifes, on hi havia una batalla d'interessos i desinteressos. Aquesta integració és la mostra de voler fer les coses d'una altra manera. Deixin-nos intentar-ho almenys i si no funciona ja ens ho criticaran. No és la mostra del desinterès de cap conselleria. Aquesta no és, com passava la passada legislatura, una guerra entre conselleries. Per tant, no traslladin els seus mals costums a una pràctica que no es produirà en aquest nou govern.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Prohens. En torn de contrarèplica té la paraula la Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores conselleres i senyors consellers, vertaderament als ciutadans el que els interessa són les dades i els resultats reals i la comparació amb València, Múrcia i Madrid vertaderament -i ho torn repetir- les dades són molt més favorables per a nosaltres, senyora, molt més favorables per a nosaltres a tots els àmbits, a l'àmbit d'afiliació, dades interanuals, no només d'un mes, interanuals fins que aquesta govern socialista, l'anterior govern socialista, van sortir.

L'única banda on s'havia crescut en afiliació, a més a més de Canàries, era la comunitat autònoma de les Illes Balears, ni Múrcia ni València ni la Comunitat Autònoma de Madrid, totes en negatiu, totes a la baixa.

Les xifres d'atur que també és el que interessa als ciutadans, a València i a Múrcia aquestes xifres d'atur interanuals, no només d'un mes, no, interanuals, creixien i creixien amb dades bastant significatives que pujaven del 3%. A la comunitat autònoma de les Illes Balears des del mes de gener baixava l'atur, aquests són els resultats i això és el que interessa als ciutadans i aquestes són les xifres. Per això li deia que a hora de comparar estaria bé que es mirés quines són les xifres i on posa el seu exemple i, tant en creació d'ocupació, li ho rebut, això sí que interessa als ciutadans, aquesta comunitat autònoma té una dada interanual positiva que les altres comunitats que vostès defensen no tenen i aquesta comunitat, mesos baixant l'atur, això també interessa als ciutadans, cosa que les comunitats autònomes que vostè posa damunt la taula tampoc no passa. Aquests són els resultats d'una gestió de govern aquí i altres bandes del Partit Popular ja ho veuen.

Per tant, en aquest sentit, li ho repeteixo, no és de rebut aquests resultats, la comparació entorn que aquí ho hem gestionat pitjor quan les dades objectives són vertaderament millors a favor de la gent, que és pel que, evidentment, nosaltres vàrem fer feina.

Si també hem diu que vàrem ajuntar dues conselleries, sí, també amb dades de turisme, ja ho veurem, repetesc perquè vostès encara no han fet res ateses les declaracions, són unes bones dades, els resultats que tendrem aquesta temporada lligades al turisme. Així de clar.

Per tant, amb tot el respecte tant de mi cap a la seva banda com de vostè cap a aquesta banda estaria bé que es mirés, a hora de fer afirmacions, quines són les afirmacions que fa. Això és el que li deman, la coherència i sobretot la veritat de les xifres que es donen a aquesta casa.

Programes de joves, i tant si n'hem fet!, i és cert que hem tingut problemes de recursos econòmics a hora de pagament i de retards, però resulta que nosaltres així i tot vàrem pagar mesos, vostès no n'han pagat cap, vàrem pagar els mesos fins al final, vostès cap, ho han aturat tot. És així!, ho han de saber qui ha aturat els pagaments, tots, els han aturat tots, no prioritzen, que ben segur podrien prioritzar, simplement ho han aturat tot, molt bé, és la seva decisió, però per favor, no embullin.

En aquest sentit, també li ho repetesc, la intervenció que fèiem entorn a la importància de la formació, entorn al que es va fer des de l'anterior govern de formació, que vàrem fer crec coses, evidentment millorables, només faltaria, però vàrem obrir un camí respecte tant en l'àmbit de formació integrada com en l'àmbit d'experiències en tot allò que fa referència a gent jove i a gent que havia exhaurit totes les prestacions que vertaderament varen ser prou interessants. És més, ho vàrem fer lligat a un pla d'ocupació pactat amb tots els agents econòmics i socials, cosa que esperam que es repeteixi.

A partir d'aquí, li ho repetesc, des de tota la humilitat, ens preocupa aquest decret perquè, front a una eficiència de sumar sistemes, ens descobreix la part de respondre a les empreses. Aquest, repetim, aquesta dispersió i aquesta responsabilitat que Economia no assumeix, això és el que ens preocupa. Repetesc, ja ho hem demostrat aquest estiu. Segons la Conselleria d'Educació ha (...) conflicte laboral, molt bé, però aquesta dispersió podria ser que debilités totes les forces necessàries per lluitar contra l'atur, cosa que nosaltres estarem al seu costat - estarem al seu costat-, entenen totes les dificultats que té un govern per lluitar contra l'atur i més d'un govern autonòmic. Ho entenem perfectament.

Per açò, evidentment, farem una oposició, li assegurem que no serà la que fa el seu grup popular, serà una oposició - intentarem- el més lleial possible, amb propostes i per açò li demanàvem que ho tramitessin com a llei, perquè estam d'acord en la formació, no pot ser no donar una resposta a l'ocupació deslligant l'àmbit econòmic i allunyant l'economia del que és la formació. Aquesta era la segona debilitat més gran del nostre mercat laboral. De tots depèn corregir, millorar, proposar i li tornam demanar que, des del moment en què ja funciona, però que es pugui millorar aquest sistema tinguin tots els instruments necessaris i per tant, acceptin tramitar aquest decret llei com a llei, amb aquesta voluntat de col·laboració.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Pel Grup Parlamentari PSM-IV-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Difícilment podem fer un torn de rèplica perquè a la intervenció que ha fet la portaveu del Partit Popular no ha presentat cap altre (...) ni cap altra aclariment de la seva primera intervenció per convèncer-nos de les bondats d'aquest decret llei. No ha aclarit cap dels dubtes exposats. Per tant, difícilment podem fer una rèplica a la seva exposició. S'ha limitat a renyar-nos per votar diferent i a la gestió de l'anterior govern, ha criticat la gestió de l'anterior govern. Bé, estam al Parlament i hi ha coses que poden ser admissibles i poden ser..., bé, quasi de cortesia parlamentària mantenir-ho o de joc parlamentari.

En qualsevol cas, reiteram que volem discutir el model. Ens agradaria saber, volem saber i ho sabrem en el moment de la votació, si el Partit Popular, era la pregunta que hem presentat o el dubte que volíem aclarir a la tribuna, donarà suport a aquesta proposta de llei, reconvertir-lo en proposta de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Esperarem que els senyors i les senyores diputades s'ubiquin. Idò, si els sembla bé podem passar a votació. Votam.

34 vots a favor, 23 en contra, cap abstenció.

I ara sí, com és habitual i a més amb la demanda que ha fet la Sra. Portaveu del PSM, demanam si cap grup parlamentari està d'acord que es tramiti com a projecte de llei. Per tant, Sra. Cabrer, vostè té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. El Grup Popular hi votarà en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Idò, senyores i senyors diputats, passam a votar. Votam.

23 vots a favor, 34 en contra, cap abstenció. Per la qual cosa queda rebutjat que es tramiti com a projecte de llei.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
